

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 409 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 4 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

**Από στόμια
βγαίν' η δύναμη
κι όχι
από τα στόματα**

ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

4/2/1962: Ο Τζον Κένεντι απαγορεύει κάθε εισαγωγή από την Κούβα 4/2/1948: Γέννηση Alice Cooper 4/2/1902: Πρώτη πτήση Νέα Υόρκη - Παρίσι 4/2/2001: Θάνατος Ιάννη Ξανάκη 4/2/1789: Ο George Washington εκλέγεται πρώτος πρόεδρος των ΗΠΑ 4/2/1920: Πρώτη πτήση Λονδίνο - Νότια Αφρική (διήρκεσε ενάμιση μήνα!) 4/2/1930: Γέννηση Εβίτα Περόν 4/2/1971: Εγκαίνια καζίνο Πάρνηθας 5/2/1943: Θάνατος Κωστή Παλαμά 5/2/1919: Γέννηση Ανδρέα Παπανδρέου (Χίος) 5/2/1914: Γέννηση Γουλιέλμο Μπάροουζ 5/2/1930: Δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες στις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές 5/2/1894: Ίδρυση πρώτης φεμινιστικής οργάνωσης (Αμερικανική) 5/2/1904: Τέλος αμερικανικής κατοχής στην Κούβα 5/2/1923: Μαζικές συλλήψεις σοσιαλιστών - κομμουνιστών στην Ιταλία (Μουσολίνι) 5/2/1937: Πρεμιέρα πρώτης ομιλούσας ταινίας του Charlie Chaplin ("Μοντέρνοι καιροί") 5/2/1942: Ίδρυση ΕΑΜ Νέων 5/2/1972: Εγκαίνια νομισματοκοπείου (Χολαργός) 6/2: Ημέρα ασφάλειας στο Ιντερνετ 6/2/1952: Η Ελισάβετ στέφεται βασίλισσα της Αγγλίας (25 χρ) 6/2/1945: Γέννηση Bob Marley 6/2/1793: Θάνατος Κάρλο Γκολντόνι (86 χρ) 6/2/1968: Η χούντα απαγορεύει τα "άσμενα" θεάματα και τη χρήση μάσκας τις αποκριές 6/2/1982: Κατάρηση ποδιάς μαθητριών στα ελληνικά σχολεία 6/2/1981: Θάνατος Φρειδερίκης (63 χρ) 6/2/1967: Οι ΗΠΑ βομβαρδίζουν με χημικά το Βόρειο Βιετνάμ 6/2/1825: Κατάδικοι - φυλάκιση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη 6/2/1922: Κυκλοφορία πρώτου φύλλου της εφημερίδας "Ελεύθερο Βήμα" (μετονομάστηκε αργότερα σε "Βήμα") 7/2/1812: Γέννηση Charles Dickens 7/2/1870: Γέννηση Alfred Adler 7/2/1828: Δημοιοργία τακτικού ελληνικού στρατού 7/2/1991: Ολμος κατά της πρωθυπουργικής κατοικίας της Αγγλίας 7/2/1999: Θάνατος βασιλιά Ιορδανίας Χουσεϊν (63 χρ) 7/2/1992: Υπογραφή συνθήκης Μάαστριχτ 7/2/1964: Ο Κάσιους Κλέϊ ασπάζεται τον ισλαμισμό και μετονομάζεται σε Μωχάμεντ Αλι 8/2/1828: Γέννηση Ιούλιου Βερν 8/2/1924: Πρώτη χρήση θαλάμου αερίων (Νεβάδα) 8/2/1921: Θάνατος Πιοτρ Κροπότκιν 8/2/1972: Θάνατος Μάρκου Βαμβακάρη (66 χρ) 8/2/1980: Θάνατος Νίκου Ξυλούρη (43 χρ) 8/2/1587: Αποκεφαλισμός Μαρίας Σπούαρτ (44 χρ) 9/2/1919: Πρώτο ηλεκτροκαρδιογράφημα 9/2/1790: Εφεύρεση κορδονιών για παπούτσια 9/2/1857: Θάνατος Διονύσιου Σολωμού 9/2/1984: Θάνατος Γιούρι Αντρέγιεφ 10/2/1898: Γέννηση Μπέρτολτ Μπρεχτ 10/2/1755: Θάνατος Μοντεσκιέ (66 χρ) 10/2/1975: Θάνατος Νίκου Καββαδία 10/2/1890: Γέννηση Μπόρις Πάστερνακ 10/2/1962: Γέννηση Cliff Burdon (Metallica) 10/2/1635: Ίδρυση γαλλικής ακαδημίας (Ριελιέ) 10/2/1634: Ο Γαλιλαίος επιμένει ενώπιον της Ιερής Εξέτασης («και όμως κινείται») 10/2/1948: Διλοχία ανταρτών χτυπάει με 50 ολμούς τη Θεσσαλονίκη.

● Διπλό σοκ (δική της η λέξη) για την κ. Τέτα Παπαδοπούλου της «Ελευθεροτυπίας» ●●● Πρώτο σοκ επειδή όλο το πολιτικό φάσμα στην Ελλάδα απέρριψε το αντικομμουνιστικό μνημόνιο ●●● Δεύτερο σοκ επειδή στις Παλαιστινιακές εκλογές νίκησε η Χαμάς, δηλαδή οι φανατικοί ●●● Ξυδάκι, μαντάμ ξυδάκι ●●● Κι αν δεν σας πιάσει το ξυδάκι, πηγαίνετε στην πρεσβεία να κλάψετε μαζί με τον πρέσβη ●●● Θα βρείτε και άλλους τεθλιμμένους συναδέλφους σας εκεί ●●● Ένας φτωχοδιάβολος, κατηγορούμενος για κλοπές, κατάφερε να ρεζιλιώσει την πιο επιλεκτική μονάδα του ελληνικού στρατού ●●● Μπήκε, πήρε ένα αμερικάνικο τζιπ «Χάμερ» και έφυγε σαν κύριος ●●● «Φυσικά και δεν είναι ξέφραγα αμπελία τα στρατόπεδα. Απόδειξη είναι ότι μάθαμε αμέσως ότι έκλεψαν ένα Χάμερ», δήλωσε ο υπουργός Αμυνας Σ. Σπηλιωτόπουλος ●●● Αν υπάρχει Δικαιοσύνη, ο φτωχοδιάβολος πρέπει να παρασημοφορηθεί και ο υπουργός να καταδικαστεί για βλα-

κεία ●●● Εννοείται, πάντως, πως το πανελλήνιο το διασκέδασε δεόντως ●●● Επιπροσθέτως, ο υφυπουργός Ανάπτυξης, πρώην πρόεδρος των εμποροβιομηχάνων της Αθήνας, πρέπει να καταδικαστεί για εξύβριση του συνόλου του ελληνικού λαού ●●● «Δεν είναι ανάγκη να φάτε μαρούλι αυτές τις μέρες», απεφάνθη όταν του επισημάνθηκε σε τι τιμές έχει φτάσει το σαλατικό ●●● Δυστυχώς, γκιλοτίνες δεν στήνονται πια ●●● Διότι ο υφυπουργός θα είχε την τύχη της Μαρίας Αντουανέτας που όταν οι πεινασμένοι Παριζιάνοι φώ-

ναζαν έξω από τα ανάκτορα του Λούβρου «δεν έχουμε ψωμί» ●●● αναρωτήθηκε: «Μα γιατί δεν τρώνε παντεσπάνι»; ●●● Είναι τόσο αποδρασμένοι ορισμένοι δεξιοί, που δεν προσπαθούν να κρύψουν λόγια ●●● «Οπου υπάρχει έλλειψη, με την προσφορά και τη ζήτηση ανεβαίνει η τιμή», δήλωσε ο Ι. Παπαθανασίου ●●● Από κοντά ο («δεν έχω να κάνω κανένα σχόλιο») Αντώνιος: ●●● «Όταν υπάρχουν προβλήματα στην τροφοδοσία με ορισμένα προϊόντα, σε όλο τον κόσμο είναι φυσικό οι τιμές να παρουσιάζουν διακυ-

μάνσεις» ●●● Αυτό λέμε κι εμείς, έτσι λειτουργεί ο καπιταλισμός ●●● Σε βρίσκω στην ανάγκη, σου ρουφώ το αίμα ●●● Με το μπουρί της σόμπας ή έστω με την καρδιά ενός μαρουλιού ●●● Εκλεκτικές συγγένειες: ο Γιωργάκης στηρίζει τη Ντόρα για τη μεταπήδησή της στο υπουργείο Εξωτερικών ●●● Σε φιλοπασοκικές φυλλάδες γράφτηκε η είδηση και δεν διαφεύστηκε ●●● Ο Βήχας, ο έρωτας και η αμερικανοδουλεία δεν κρύβονται ●●● Ο Πάγκαλος, όμως, έχει άλλη γνώμη ●●● Θα ακολουθήσει πολιτική Μητσόσάκη, δήλωσε για τη Ντόρα ●●● Τελικά, στην εξωτερική πολιτική τα «λόμπι» είναι διακομματικά ●●● Παμφηφεί βγήκε ο Γιωργάκης στη σοσιαλδηδη ●●● Τότε γιατί κατηγορούσαν τον Σαντάμ Χουσεϊν; ●●● Το Λαμπρακιστάν ανέλαβε το προμοτάρισμα του Κοκού Ντεγκρέτσια ●●● Παλιά τους τέχνη κόσκινο ●●● Σημεία και τέρατα στον Κορυδαλό, αλλά σημασία μηδέν ●

◆ Η Καθολική Εκκλησία της Ελλάδας ζήτησε την απαγόρευση του θεατρικού έργου «Δρ Φάουστους» του Κρίστοφερ Μάρλοου, το οποίο έχει ανέβει στη «Νέα Σκηνή» του Εθνικού Θεάτρου σε σκηνοθεσία Δημήτρη Λιγνάδη, διότι περιλαμβάνει «σκηνές βιασμών και παντοίων ερωτικών πράξεων πάνω στην Αγία Τράπεζα, σύμβολο Ιερότατο της Χριστιανοσύνης, που πληγώνουν βαρύτατα κάθε Χριστιανό και προσβάλλουν τη Χριστιανική Θρησκεία αλλά και τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας». Δεν έχουμε δει την παράσταση για να έχουμε άποψη, αλλά αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Θυ-

μιζουμε μόνο ότι δεν πέρασε ούτε χρόνος από τότε που στα κανάλια «έπαιζαν» κασέτες με «θερμές» συνομιλίες μητροπολίτη με «τεκνά», αλλά και μαρτυρίες ενός ψάλτη για το πώς τον κυνηγούσε ο δεσπότης γύρω από την Αγία Τράπεζα. Καλύτερα, λοιπόν, να το βουλώσει το δεσποταριάτο, γιατί δεν το παίρνει. ΥΓ: Η καταγγελία έγινε από την Καθολική Εκκλησία αλλά στο όνομα όλων των Χριστιανών. Κάτι μας λέει ότι υπήρξε προσυνεννόηση, για να μην κάνει την κίνηση ο χριστόδουλος και φράει το κράξιμο (για ευνόητους λόγους). ◆ «Αυτές οι φρικαλεότητες έλαβαν χώρα και, κατά τη

Στη μνήμη του Δημήτρη Πέτσα, που «έφυγε» πριν ένα χρόνο, στις 2 Φλεβάρη του 2005, η οικογένειά του και οι γονείς του προσφέρουν στην «Κόντρα» 100 ευρώ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

γνώμη μου, οι κομμουνιστές έχουν το καθήκον να καταγγέλλουν με τη μεγαλύτερη αυστηρότητα όσα έγιναν σε αυτές τις χώρες, αυτές τις περιόδους». Αυτά δήλωσε, όπως μας πληροφορεί η «Αυγή», ο εκπρόσωπος του «Κ» Κ Γαλιλίας Ροζέ Μαρτελί, ο οποίος κατά τα άλλα... «καταδικάζει το αντικομμουνιστικό μνημόνιο!» Φανταστείτε να μην το καταδικάζε κιόλας...

◆ Οι του Περισού σχολίασαν αρνητικά (και δικαίως) αυτή τη δήλωση. Αυτό δεν τους εμπόδισε, όμως, να πάρουν μέρος μαζί με το «Κ» Γαλιλίας στην «5η Συνάντηση Κομμουνιστικών Κομμάτων από τη Λατινική Αμερική και

τη Νότια Ευρώπη», που έγινε στο Καράκας της Βενεζουέλας, που αποτελεί «βήμα έκφρασης αλληλεγγύης και προώθησης της κοινής δράσης των ΚΚ» (η είδηση από το «Ριζοσπάστη», 1.2.06). Πάντα με πολλές ιδεολογικοπολιτικές ταυτότητες στην κωλότσηπη οι σύντροφοι του Περισού.

◆ Πώς πάει η αμε-

ρικάνικη οικονομία; Χάλια λένε οι διεθνείς οικονομικοί αναλυτές. Εκτός από κάποιους τομείς. Διαβάστε το παρακάτω απόσπασμα (από ρεπορτάζ της «Ημερησίας») και θα καταλάβετε τι εννοούμε: «Πυρά κερδών "γάζωσαν" τα ταμεία της αμερικανικής Lockheed Martin. Η μεγαλύτερη πολεμική βιομηχανία είδε τα κέρδη της να αυξάνονται κατά 53% το τελευταίο τρίμηνο του 2005, χάρη στις αυξημένες στρατιωτικές δαπάνες του αμερικανικού Πενταγώνου που έχει εστιάσει στον πόλεμο του Ιράκ και του Αφγανιστάν. Για το 2006 εκτιμά ότι τα έσοδα θα ανέλθουν κοντά στα 40 δισ. δολάρια, σχεδόν το 1/5 του ελληνικού ΑΕΠ!».

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Κύριε πρόεδρε, στις 19 Ιανουαρίου η διοίκηση της Coca Cola έβγαλε μια ανακοίνωση, όπου μιλά για αναδιάρθρωση της εταιρίας, καθώς και ότι αυτές οι αναδιρθρώσεις θα επηρεάσουν -και όχι θα απολύσουν- εκατόν πενήντα άτομα.

Γεράσιμος Γιακουμάτος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η Χαμάς έχει πάθει ανοσία απέναντι στη διαφθορά, τον εκφοβισμό και τον εκβιασμό. Το μήνυμά μας προς τις Ηνωμένες Πολιτείες και τις κυβερνήσεις της ΕΕ είναι το εξής: η απόπειρά σας να μας υποχρεώσετε να εγκαταλείψουμε τις αρχές μας και τον αγώνα μας είναι μάταιη. Αντί να αναγνωρίσουν τη νομιμότητα της Χαμάς ως ελεύθερα εκλεγμένου αντιπροσώπου του παλαιστινιακού λαού, οι ΗΠΑ και η Ευρώπη απείλησαν τον παλαιστινιακό λαό με τιμωρία επειδή άσκη-

σε το δικαίωμά του να επιλέξει τους αντιπροσώπους του στο κοινοβούλιο. Ο λαός μας στην Παλαιστίνη δεν πρέπει να περιμένει βοήθεια από καμία από αυτές τις χώρες, που συνδέουν κάθε δολάριο ή ευρώ με εξευτελιστικούς όρους. Τούτο παρά την ηθική και ιστορική ευθύνη τους για το φορτίο που κουβαλάμε.

Χάλντ Μεσάαλ, επικεφαλής του πολιτικού γραφείου της Χαμάς, The Guardian Ο υπουργός Οικονομίας Γ.

Αλογοσκούφης έσπευσε να υποσχεθεί ικανοποίηση του αιτήματος των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών για τη διεύρυνση των παρεχόμενων κινήτρων, πρωτίστως φορολογικών, προκειμένου να προωθηθεί η ιδιωτική ασφάλιση των πολιτών.

Ελευθεροτυπία

Αν δεν αναλάβουμε άμεσα δράση, αύριο οι πολίτες μας θα γίνουν περισσότερο κυνικοί. Την επόμενη μέρα θα είναι θυμωμένοι. Και τη μεθεπόμενη μέρα θα χάσουν κάθε ελπίδα - ή θα βρουν ελπίδα στον εξτρεμισμό, τον φονταμενταλισμό και τη βία. Δεν

μπορούμε να το αφήσουμε να συμβεί. Εμείς οι σοσιαλιστές δε θα επιτρέψουμε να συμβεί αυτό.

Γ. Παπανδρέου

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι υπήρξαν ορισμένες μυστηριώδεις, που δεν μπόρεσα ούτε εγώ να τις βρω, δυνάμεις που κωλυσιεργούσαν και παρεμπόδιζαν το έργο της Δικαιοσύνης και έβρισκαν κάθε φορά ευκαιρία για να το κουκουλώσουν το θέμα. Αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι πίσω από όλες αυτές τις υποθέσεις βρίσκονται ισχυρότατα πρόσωπα οι οποίοι δεν ήθελαν να αποκαλυφθεί ο ρόλος που δια-

δραμάτισαν με το έγκλημα του χρηματιστηρίου.

Μιλτιάδης Εβερτ

Την αρχή του τέλους για την κατάργηση των κατώτατων αμοιβών ανά κλάδο προδιαγράφει η απόφαση-«βόμβα» που έλαβαν οι διοικήσεις των 6 μεγαλύτερων τραπεζών - μελών της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, να μην προχωρήσουν σε συλλογική διαπραγμάτευση με τον Ομοσπονδία Τραπεζοϋπαλληλικών Οργανώσεων Ελλάδος (ΟΤΟΕ), βάσει του «εθμικού δικαίου» των προηγούμενων 30 ετών.

Ελεύθερος Τύπος

■ Καντριήδες παλαιμάχων

Πισώπλατα κάρφωσε τους διαδόχους του στην ηγεσία του ΣΥΝ ο Ν. Κωνσταντόπουλος, που σε συνέντευξή του στα «Νέα» ζήτησε τη συγκρότηση «ευρύτερης παράταξης της σύγχρονης δημοκρατικής και ανανεωτικής Αριστεράς», που να ξεκινά από το ΠΑΣΟΚ, να περνάει από τον ΣΥΝ και να φτάνει μέχρι τις ενώσεις πολιτών και τους ανένταχτους πολίτες. Εκείνος που δεν έπτε, βέβαια, είναι ότι ο ίδιος προσωπικά φιλοδοξεί να παίξει κάποιο ξεχωριστό ρόλο σ' αυτή την «ευρύτερη παράταξη».

Γιατί το σημειώνουμε; Οχι για να πούμε στους ΣΥΝισμένους το χαϊρέκακο «καλά να πάθετε», αλλά για να θυμίσουμε πως όταν ο ίδιος είχε κάνει προ καιρού μια ανάλογη δήλωση στη Βουλή, οι πρώτοι που έσπευσαν να διαφεύσουν τις ερμηνείες που δόθηκαν από τον Τύπο ήταν τα στελέχη του ΣΥΝ. Το σημειώνουμε και για έναν ακόμα λόγο. Είναι γνωστή η στενή προσωπική σχέση Κωνσταντόπουλου - Τσοχατζόπουλου. Σαν έτοιμος από καιρό, λοιπόν, ο Ακης βγήκε να στηρίξει το φίλο του, επαναλαμβάνοντας τη δική του πρόταση για την ανάγκη συγκρότησης μιας μεγάλης Αριστεράς, με κυβερνητική προοπτική, σε βάρους χρόνου.

Παραγκωνισμένοι από τα κόμματά τους οι παλαιμάχοι Νίκος και Ακης διάλεξαν αυτό τον τρόπο για να δηλώσουν το «παράν» και να στείλουν το μήνυμα «προσέξτε μας, δεν τελειώσαμε ακόμα». Θα εισπράξουν τίποτα; Το βλέπουμε από πολύ δύσκολο μέχρι αδύνατο. ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ έχουν την πορεία και τη δυναμική τους και δεν έχουν την ανάγκη της «σαβούρας» για να πορευτούν. Η εποχή των «ιστορικών στελεχών» μάλλον έχει παρελθεί. Διανύουμε την εποχή των «αναλώσιμων». Εκείνη που το συνειδητοποίησε καλά αυτό είναι η Δαμανάκη η οποία, καίτι διετέλεσε πρόεδρος του ΣΥΝ, την έκανε κατά ΠΑΣΟΚ μεριά, προσκολλήθηκε στην αυλή του Γιωργάκη και κατάφερε όχι μόνο να εξασφαλίσει μια βουλευτική έδρα, αλλά και να συμμετέχει στον κύκλο των συνεργατών του αρχηγού. Ενώ ο Κωνσταντόπουλος πάσχει από το σύνδρομο της μεγαλοπρέπειας και στην επόμενη Βουλή μπορεί να μην είναι και μέσος. Την προεδρία της Δημοκρατίας την έχασε από τον Παπούλια κι ύστερα από πέντε χρόνια μπορεί να βρεθεί κάποιος από τη δεξιά, για να τηρηθεί και η άτυπη επετηρίδα του δικοματισμού.

Πολιτική ανασχηματολογία και κοινωνική παράλυση

Φτάσαμε στην Πέμπτη, που κλείνει η ύλη της «Κ» και ανασχηματολογία δεν είδαμε. Φαίνεται πως ο Καραμανλής το απολαμβάνει δεόντως και ανέβαλε τις ανακοινώσεις του για την επόμενη εβδομάδα. Και γιατί να μην το απολαμβάνει, όταν εδώ και ένα περίπου χρόνο η ανασχηματολογία αποτελεί ένα από τα πρώτα θέματα της πολιτικής ατζέντας και σε ορισμένες περιόδους (όπως εδώ και ένα δίμηνο) κυριαρχεί; Αυτή η φιλολογία, οι δηλώσεις και κόντρα δηλώσεις υπουργών και υπουργήσιμων, κομματικών στελεχών, παραγόντων της αντιπολίτευσης και «διαμορφωτών της κοινής γνώμης» όχι μόνο δεν αδυνατίζει τον Καραμανλή προσωπικά, αλλά αντίθετα τον αναγορεύει σε υπ'

αριθμόν ένα παράγοντα του πολιτικού συστήματος, σε παντοδύναμο πρωθυπουργό και απόλυτο κυρίαρχο του πολιτικού παιχνιδιού.

Δεν περιμένετε, βέβαια, να σχολιάσουμε στα σοβαρά τις πληροφορίες για το ποιοι έρχονται, ποιοι φεύγουν, ποιοι μένουν και ποιοι μετακινούνται. Αυτό μπορεί να ενδιαφέρει ομάδες καπιταλιστικών συμφερόντων, που «προμοτάρουν» τους δικούς τους ανθρώπους, ή ομάδες κομματόσκυλων, που προσδοκούν μέσω των «δικών τους» να φτάσουν πιο κοντά στο κρατικό χρήμα, την εργαζόμενη κοινωνία όμως δεν την ενδιαφέρει καθόλου. Ή μάλλον δεν πρέπει να την ενδιαφέρει, γιατί δεν είμαστε καθόλου βέβαιοι, μετά από τόση και τέτοια προπαγάνδα,

αν και στα κεφάλια των ανθρώπων της δουλειάς δεν στριφογυρίζουν «τρελές ιδέες» για υπουργούς που θ' αλλάξουν και θ' αλλάξει και η ασκούμενη πολιτική.

Μια ζωή οι ίδιες αυταπάτες. Που φροντίζουν ιδιαίτερα σε εποχές κοινωνικής άπνοιας. Τότε, σαν το ναυαγό που πιάνεται ακόμα και από ένα επιπλέον φύκι, οι εργαζόμενοι ψάχνουν ελπίδα στα πρόσωπα που στελεχώνουν μια κυβέρνηση. Οποιοι δεν πιστεύει στον εαυτό του, όποιοι δεν διεκδικεί, δεν αγωνίζεται, δεν συγκρούεται, όποιοι έχει παραδοθεί άνευ όρων, λογικό είναι να δέχεται τη σαβούρα που του πετάνε κατάμουτρα, να ζαλίζεται και να καταπίνει κομμάτια αυτής της σαβούρας, στην προ-

σπάθειά του να αναπνεύσει.

Αν κάτι πρέπει να μας απασχολήσει, λοιπόν, δεν είναι η ανασχηματολογία, οι παλινοδίες του Καραμανλή, τα παζάρια του με τα διάφορα καπιταλιστικά «λόμπι» και οι διαρκώς εξελισσόμενες ισορροπίες ανάμεσα στο πολιτικό προσωπικό της κυβερνώσας παράταξης, πράγματα φυσιολογικά δηλαδή για κάθε αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία, αλλά η κοινωνική παράλυση και αφασία, που επιτρέπουν σ' αυτά τα παιχνίδια να κυριαρχούν στην επικαιρότητα. Αν υπήρχε ένα άλλο κοινωνικό σκηνικό, σφραγισμένο από ταξικές διεκδικήσεις και συγκρούσεις, τότε ο ανασχηματοσμός θα είχε γίνει και ελάχιστα θ' ασχολούμασταν μαζί του.

■ Απαήλαχτηκε η Χριστίνα Βαληνάκη

Αποκαλύφτηκε η κάθαρση

Δεν χρειάζεται να είναι κανείς νομικός ή να έχει πρόσβαση στα στοιχεία της σχηματισθείσας δικογραφίας, για να καταλάβει ότι στην περίπτωση της συζύγου του υπουργού Εξωτερικών Βαληνάκη η Δικαιοσύνη, που υποτίθεται ότι διεκπεραιώνει μια τιτάνια προσπάθεια «αυτοκάθαρσης», έχασε εντελώς την έξωθεν καλή μαρτυρία, απαλλάσσοντάς την από κάθε κατηγορία.

Υπάρχει δικηγόρος (Π. Μαχάς από το γραφείο Λυκουρέζου) ο οποίος είναι κατηγο-

ρούμενος στην υπόθεση (αλλά δεν έχει προφυλακιστεί επειδή -όπως ο ίδιος υποστηρίζει- απλώς διευκόλυνε ένα συνάδελφό του της επαρχίας, που εμπλέκεται στο λεγόμενο παραδικαστικό κύκλωμα. Ο συνάδελφός του τον έχει καλύψει πλήρως, όμως ο δικηγόρος εξακολουθεί να είναι κατηγορούμενος. Η Χριστίνα Βαληνάκη, αντίθετα, απαλλάχτηκε από κάθε κατηγορία, με διάταξη του εισαγγελέα μάλιστα, επειδή την κάλυψε ο προφυλακισμένος Κεχαγιόγλου και η ίδια έκανε μια κατάθεση στον εισαγγε-

λέα του Αρείου Πάγου Σανιδά (εκτενή αποσπάσματα δημοσιεύτηκαν στον Τύπο), στην οποία το έπαιζε περίπου... βλήμα. Τα διαβάζουν δικηγόροι αυτά τα πράγματα και σκάνε στα γέλια. Η κ. Βαληνάκη -λέει- παρίστατο στις υποθέσεις του γραφείου και πληρωνόταν μόνο το παράβολο! Η κ. Βαληνάκη -λέει- γνώρισε την Κεστέκογλου σε γνωστό πολυτελές κομμωτήριο του Κολωνακίου, την έκανε πελάτισσά της, την πήγε στον Κεχαγιόγλου και μετά δεν ήξερε τίποτα. Απλώς παρίστατο ως γλάστρα στα δικα-

στήρια. Δεν απαξίωσε μόνο τους συναδέλφους και το αφεντικό της (Κεχαγιόγλου), αλλά και τον εαυτό της.

Εμείς δεν λέμε ότι σώνει και καλά η κ. Βαληνάκη τα έπαιρνε, τα «έχωνε» και ρύθμιζε το περιεχόμενο αποφάσεων. Δεν έχουμε στοιχεία για να πούμε ότι το έκανε ή ότι δεν το έκανε. Αν, όμως, στη θέση της ήταν οποιοσδήποτε άλλος δικηγόρος, ακόμα και μεγάλος, θα ήταν σήμερα κατηγορούμενος. Μπορεί αργότερα να απαλασσόταν με βούλευμα, αλλά σήμερα θα

ήταν κατηγορούμενος. Και εν πάση περιπτώσει, αν η κ. Βαληνάκη δεν έπρεπε να είναι κατηγορούμενη, λόγω ισχύος των ενδείξεων, τότε δεν θα έπρεπε να είναι και άλλοι. Γιατί δυο μέτρα και δυο σταθμά;

Και κάτι τελευταίο ως προς τους παιδαριώδεις ισχυρισμούς της κ. Βαληνάκη. Ακόμα και «κούφο» να είσαι, όταν βρίσκεσαι σε ένα δικηγорικό γραφείο που «κάνει δουλειές» και «βγάζει λεφτά», δεν χρειάζεται περισσότερο από μερικούς μήνες για να καταλάβεις «τι τρέχει». Η κ. Βαληνάκη, που προσποιείται την αφελή και που σίγουρα δεν είναι «κούφο», δεν κατάλαβε τίποτα τόσα χρόνια; Θα μας πείτε (και θα έχετε δίκιο), ότι αυτό δεν είναι ποινικό αδίκημα. Σωστά, δεν είναι, θέτει όμως ένα τεράστιο ηθικό και πολιτικό ζήτημα: πώς γίνεται και η σύζυγος ενός υπυπουργού, στενή φίλη και τακτική συνδαιτημόνας του πρωθυπουργού, παραμένει ως συνεργάτης σε ένα δικηγорικό γραφείο στο οποίο φορτώνονται όλες οι αμαρτίες του λεγόμενου παραδικαστικού κύκλωματος;

Με τη μεταχείριση που επεφύλαξε στην Χ. Βαληνάκη το δικαστικό σύστημα απέδειξε για μια φορά ακόμη ότι ξέρε να υποτάσσεται στις πολιτικές σκοπιμότητες. Πώς να πείσει, λοιπόν, ότι θα κάνει μια περιορισμένη έστω κάθαρση; Μάλλον μια νέα ισορροπία για τη διαιώνιση και αναπαραγωγή του αναζήτητά. Και θα τη βρει, φυσικά, γιατί παίζει χωρικής αντίπαλο.

■ Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς ο Γιωργάκης

Βασικός πυλώνας του παγκόσμιου καπιταλισμού

Ποιος θα το περίμενε: ο βασικός πολιτικός του αντίπαλος, ο Καραμανλής, να συγχαίρει ένθερμα τον Γιωργάκη για την εκλογή του στην προεδρία της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και η κρατική τηλεόραση να του δίνει τη μεγαλύτερη προβολή και την ίδια στιγμή τα μεγάλα ιδιωτικά τηλεοπτικά δίκτυα να βάζουν την ειδηση σχεδόν στο τέλος των δελτίων τους, όταν οι τηλεθεατές έχουν αρχίσει να βαριούνται και να κάνουν ζάπινγκ. Ήταν κι αυτό ένα σημάδι για το πόσο ψηλά αξιολογούνται από το κεφάλαιο οι εσωτερικές διαδικασίες της

Σοσιαλιστικής Διεθνούς.

Αυτό δε σημαίνει, βέβαια, ότι το κεφάλαιο είναι εχθρικό προς τη σοσιαλδημοκρατία ή δεν αναγνωρίζει τις τεράστιες υπηρεσίες που του προσφέρει και στον αναπτυσσόμενο και στον εξαρτημένο καπιταλιστικό κόσμο. Η σοσιαλδημοκρατία είναι βασικός πυλώνας του συστήματος εξουσίας σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες και δύναμη ενσωμάτωσης ριζοσπαστικοποιημένων εργαζόμενων μαζών στη λογική της διαχείρισης του καπιταλισμού. Γι' αυτό δεν χρειάζεται να πάμε στο μεσοπόλεμο και τον μεταπο-

λεμο στην Ευρώπη. Αρκεί να αναλογιστούμε το ρόλο που διαδραματίζει σήμερα στο κοινωνικό ηφαιστέιο της Λατινικής Αμερικής.

Οι βασικές αρχές της σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης του καπιταλισμού, στην παγκόσμια διάστασή τους, επαναλήφθηκαν για μια ακόμα φορά από το νέο πρόεδρο Γιωργάκη και τα άλλα στελέχη της ΣΔ. Για «εκδημοκρατισμό της παγκοσμιοποίησης» μίλησε ο Γιωργάκης, υπέρ των ανοιχτών αγορών και της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας τάχθηκε ο Πολ Ράμμουσεν, πρόεδρος του Ευ-

ρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος. Δεν ελειψαν, βέβαια, οι αναφορές στην ανάγκη «ενός κοινωνικού συμβολαίου» μεταξύ «των εργατών, των εργοδοτών και της κυβέρνησης» και οι απαραίτητες σπονδές στην «παγκόσμια ειρήνη». Εδώ ο σχολιαστής σηκώνει τα χέρια ψηλά. Να μιλούν για ειρήνη αυτοί που τα χέρια τους στάζουν αίμα από τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, αυτοί που την ίδια στιγμή έστειλαν απειλητικό τηλεσίγγραφο στον Παλαιστινιακό λαό, ο οποίος στήριξε να εκλέξει μια κυβέρνηση που δεν είναι της αρεσκείας τους.

Πίσω απ' τις κάλπες της αντίστασης

Οι εκλογές στην Παλαιστίνη δεν θύμιζαν σε τίποτα τις καθιερωμένες εκλογικές φριέστες στις δυτικοευρωπαϊκές δημοκρατίες. Οχι γιατί δεν έγιναν σε ήπιο κλίμα, ούτε γιατί οι Παλαιστίνιοι «δεν είναι πολιτισμένοι σαν του λόγου μας», αλλά γιατί η εκλογική διαδικασία δραματίστηκε στο φόντο μιας κοινωνίας σε κίνηση κι όχι εν υπνώσει. Μιας κοινωνίας κι ενός λαού που αντιστέκεται (συχνά με τα όπλα) εδώ και δεκαετίες, απαιτώντας την ελάχιστη απονομή δικαιοσύνης που οι Σιωνιστές του υποκλέπτουν.

Τη διεκδίκηση πρώτα απ' όλα της εθνικής του υπόστασης με το σχηματισμό ενός πραγματικού κράτους, αλλά και τη διαβίωση με στοιχειώδη αξιοπρέπεια, που δεν ταιριάζει με την καταπίεση που υφίσταται στα καθημερινά μπλόκα της ταπείνωσης στο δρόμο για ένα μεροκάματο πείνας στα ισραηλινά κάτεργα, δεν ταιριάζει με την ανοχή στους διεφθαρμένους ομοεθνείς που τα χρόνια της «ειρήνης» της προηγούμενης δεκαετίας έκτισαν τις βιλάρες τους πλάι στις παράγκες των εξαθλιωμένων προλεταρίων.

Είναι γεγονός ότι αυτός ο αγώνας δεν έχει ξεκάθαρα ταξικά χαρακτηριστικά. Το παλαιστινιακό κίνημα δεν έχει καταγραφεί στην Ιστορία σαν ένα κίνημα που μάχεται πρωτίστως για την κοινωνική απελευθέρωση, όπως ήταν οι επαναστάσεις του περασμένου αιώνα, αλλά σαν ένα κίνημα πρώτα απ' όλα για την κατάκτηση της εθνικής απελευθέρωσης κόντρα στις ιμπεριαλιστικές επιταγές των ισχυρών κρατών του πλανήτη. Χωρίς αυτό να σημαίνει βέβαια ότι αυτό το κίνημα δεν είχε και κοινωνικοαπελευθερωτικά χαρακτηριστικά, διαφορετικά θα είχε υποταχτεί στα χρόνια της «ειρήνης των γενναίων» στην εξουσία του Αραφάτ και της διεφθαρμένης Παλαιστινιακής Αρχής που εκπροσωπούσε την παλαιστινιακή αστική τάξη.

Η δεύτερη Ιντιφάντα είναι η καλύτερη απόδειξη γι' αυτό. Γιατί δεν πυροδοτήθηκε μόνο απ' την ανεκπλήρωτη επιθυμία του Παλαιστινιακού λαού για εθνική απελευθέρωση, αλλά και απ' την οργή του για το συμβιβασμό της Παλαιστινιακής μπουρζουαζίας με τους κατακτητές, υπό την υψηλή εποπτεία της Αμερικής. Ούτε φυσικά αυτοί που αντιστάθηκαν με τα όπλα και τα κορμιά τους προέρχονταν απ' τα αστικά στρώματα. Απ' τους κολασμένους προέρχονταν.

Γι' αυτό ουδείς δικαιούται να χλευάζει ή να μειώνει αυτό το κίνημα για την ελλειψη ταξικότητας κι εμείς σαν κομμουνιστές συνεχίζουμε να το υποστηρί-

ζουμε, γνωρίζοντας ότι ο δρόμος προς την κοινωνική λευτεριά περνά μέσα απ' το μονόδρομο της εθνικής του απελευθέρωσης. Και υποστηρίζουμε όλες αυτές τις δυνάμεις, μεταξύ των οποίων και η Χαμάς, που αντιστάθηκαν χύνοντας ποτάμια αίματος γι' αυτή την απελευθέρωση. Θυμίζουμε ότι η Χαμάς έχει χάσει δύο ηγετικά της στελέχη σ' αυτό τον αγώνα, τον Σείχη Γιασίν και τον αντικαταστάτη του Ραντίσι, από δύο ανάνδρες δολοφονίες από ισραηλινά «Απάτσι». Γνωρίζουμε ότι η Χαμάς δεν είναι μια οργάνωση που αντιτίθεται στον καπιταλισμό, όμως αυτό δε μας εμποδίζει να υποστηρίζουμε ότι η απρόσμενα ευρεία νίκη της στις βουλευτικές εκλογές, παρά το διεθνές εκβιασμό με τη διακοπή της οικονομικής βοήθειας, αποτελεί μία νίκη του Παλαιστινιακού λαού.

Γιατί το πρωτεύον ζήτημα σήμερα στην Παλαιστίνη είναι ο αγώνας για πραγματική εθνική απελευθέρωση, που αποτελεί την απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη της ταξικής πάλης στο εσωτερικό της παλαιστινιακής κοινωνίας και το ξεκαθάρισμα των λογαριασμών της εργατικής τάξης με τα αστικά στρώματα που θα αναπτυχθούν στο μέλλον και την ανάδειξη της κοινωνικής απελευθέρωσης στην ημερήσια διάταξη. Γιατί η νίκη της Χαμάς στις εκλογές σημαίνει νίκη της αντίστασης των όπλων κι όχι του συμβιβασμού των διεφθαρμένων.

Από δω και πέρα, όμως, η Χα-

μάς θα πρέπει να αποδείξει ότι δεν πρόκειται να ακολουθήσει το δρόμο της Φατάχ που ως μνη το ξεχνάμε κάποτε αποτελούσε κι αυτή μια «τρομοκρατική οργάνωση». Πράγμα που σημαίνει ότι δεν θα αποκηρύξει τον ένοπλο αγώνα, δεν θα αποδεχτεί ένα κράτος μαϊμού υπό σιωνιστικό έλεγχο και αμερικανική ηγεμονία, δεν θα ξεχάσει την επιστροφή των 4 εκατομμυρίων προσφύγων, την απαι-

τηση για απελευθέρωση των κρατουμένων, την καταστροφή του τείχους του αίσχους. Αν το κάνει αυτό ή διολισθήσει σταδιακά σε υποχωρήσεις παρόμοιες μ' αυτές που έκανε ο Αραφάτ, αυτό θα σημαίνει και το πολιτικό της τέλος. Τότε μια νέα Χαμάς ή κάποια άλλη ριζοσπαστική δύναμη θα αναπληρώσει το κενό.

Το σίγουρο είναι ότι το Πα-

λαιστινιακό κίνημα, που συνεχίζεται για πάνω από μισό αιώνα, δεν πρόκειται να σταματήσει να αγωνίζεται. Κι αυτό το ξέρουν καλά οι ηγέτες και τα στελέχη της Χαμάς, που αναδείχτηκαν γι' αυτόν ακριβώς το λόγο. Οτι αντιτάχθηκαν στην προδοσία του Οσλο και συνέχισαν την αντίσταση. Για την ώρα η Χαμάς δε φαίνεται να ξεχνά τα βασικά αιτήματα του παλαιστινιακού κινήματος. Δεν κάνει πίσω ούτε ακόμα κι από τη θέση του συμβολαίου της οργάνωσης, που συντάχτηκε το 1988 και κάνει λόγο για την καταστροφή του Ισραήλ, παρά το γεγονός ότι τα στελέχη της προτείνουν μια μακρά εκχειρίδα με το Ισραήλ, υπό όρους που καθιστούν αυτή την απαίτηση νεκρό γράμμα.

Όμως, ποιος μπορεί να τους κατηγορήσει γι' αυτό σε μια χώρα κατεστραμμένη από την σιωνιστική βαρβαρότητα; «Το μήνυμά μας στους Ισραηλινούς είναι το εξής», αναφέρει σε άρθρο του με τίτλο «Δεν πρόκειται να ξεπουλήσουμε το λαό μας ή τις αρχές μας για την ξένη βοήθεια», στην εφημερίδα Guardian της Τρίτης 31 Γενάρη, ο Χαλίμτ Μασάλ, ο ηγέτης της Χαμάς που ζει εξόριστος στη Συρία. «Δεν σας πολεμάμε επειδή ανήκετε σε μια συγκεκριμένη πίστη ή κοουλτούρα». Οι Εβραίοι έχουν ζήσει μέσα στον μουσουλμανικό κόσμο για 13 αιώνες σε ειρήνη και αρμονία. Η σύγκρουση μαζί σας δεν είναι θρησκευτική αλλά πολιτική. Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με τους Εβραίους που δεν μας επι-

τέθηκαν. Το πρόβλημά μας είναι μ' αυτούς που ήρθαν στη γη μας, επιβλήθηκαν δια της βίας, κατέστρεψαν την κοινωνία μας και αφάνισαν το λαό μας. Δεν πρόκειται ποτέ να αναγνωρίσουμε το δικαίωμα σε οποιαδήποτε δύναμη να κλέβει εμάς και τη γη μας και να αρνείται τα εθνικά μας δίκαια. Δεν θα αναγνωρίσουμε ποτέ τη νομιμοποίηση ενός Σιωνιστικού κράτους που δημιουργήθηκε μέσα στο έδαφός μας με σκοπό να εξιλεωθεί για τα αμαρτήματα άλλων ή να λύσει τα προβλήματα κάποιων άλλων. Όμως, είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε την αρχή για μια μακρόχρονη εκχειρίδα, είμαστε έτοιμοι να διαπραγματευτούμε τους όρους. Η Χαμάς τείνει χείρα ειρήνης σ' αυτούς που ειλικρινά ενδιαφέρονται για μια ειρήνη βασισμένη στη δικαιοσύνη».

Λόγος καθαρά πολιτικός, που έρχεται σε αντίθεση με το μήνυμά της «τρομοκρατικής οργάνωσης» που προσπαθούν να της φορτώσουν ο Μπους και οι Σιωνιστές. Είναι πολύ δύσκολο οι Σιωνιστές να αποδεχτούν μια τέτοια ειρήνη, χωρίς να λάβουν πρώτα τα εχέγγυα ότι η Χαμάς θα ακολουθήσει το δρόμο του Αραφάτ και του Αμπάς. Το επόμενο διάστημα θα δείξει κατά πόσο η Χαμάς θα μπορέσει να αντέξει στην οικονομική πίεση των ιμπεριαλιστών, που σίγουρα θα ενταθεί μετά από τη «δοκιμαστική περίοδο» που της έδωσε το Κουαρτέτο (ΕΕ-ΟΗΕ-ΗΠΑ-Ρωσία) για να αποκηρύξει τη βία και να αποδεχτεί τον «οδικό χάρτη».

Ιμπεριαλιστική υποκρισία και πισώπλατα μαχαιρώματα

Αν οι εκλογές μπορούσαν να αλλάξουν το σύστημα, θα τις είχαν κάνει παράνομες, έγραφε πριν από ενάμισι αιώνες ο Μαρξ και οι Αμερικάνοι έσπευσαν να συμφωνήσουν μαζί του στην Παλαιστίνη, με τη διαφορά ότι επιχειρούν να ακυρώσουν τις εκλογές όχι γιατί η Χαμάς θα ανατρέψει το οικονομικοκοινωνικό σύστημα σ' αυτή την κατεστραμμένη χώρα, αλλά γιατί δεν ευθυγραμμίζεται με την πολιτική τους. Δεν έχει σημασία που οι διεθνείς παρατηρητές από 22 χώρες – μεταξύ των οποίων και ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ Τζίμι Κάρτερ – συμφώνησαν ότι οι εκλογές έγιναν με υποδειγματικό τρόπο (ο Κάρτερ, μάλιστα, υποστήριξε ότι η Χαμάς νίκησε αδιαμφισβήτητα και απολύτως). Δεν έχει σημασία που οι Σιωνιστές έκαναν τα πάντα για

να εμποδίσουν την εκλογική κάθοδο της Χαμάς, φτάνοντας στο σημείο να απαγορεύσουν την προεκλογική εκστρατεία των υποψηφίων της στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και να φυλακίσουν ορισμένους απ' αυτούς. Ούτε έχει σημασία η στάση των Σιωνιστών μετά τις εκλογές, που πάγωσαν τη μεταβίβαση των φόρων ύψους 45 εκατ. δολαρίων, που συλλέγει το Ισραήλ για λογαριασμό της Παλαιστινιακής Αρχής κάθε μήνα, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν να μείνουν απλήρωτοι 140.000 Παλαιστίνιοι.

Και φυσικά δεν έχει σημασία ότι αυτές οι εκλογές έγιναν με μια τεράστια συμμετοχή του λαού, κοντά στο 80%, παρά τις τεράστιες δυσκολίες στη μετακίνηση ακόμα και με την αναδίπλωση του ισραηλινού στρατού έξω απ' τις πόλεις. Σημα-

σία έχει που η Χαμάς δεν αποκηρύσσει τον ένοπλο αγώνα και δεν αναγνωρίζει το Ισραήλ. Ακόμα κι αν το Ισραήλ δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα στη ζωή 4 εκατομμυρίων Παλαιστίνιων στη Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας και την επιστροφή στις εστίες τους άλλων 4 εκατομμυρίων Παλαιστίνιων προσφύγων.

Από κοντά και η «διεθνής κοινότητα» που μέσω του Κουαρτέτου κραδαίνει απειλητικά το μπαμπούλα της διακοπής της οικονομικής βοήθειας στην Παλαιστίνη, αν η Χαμάς δεν αποκηρύξει τη βία, δεν αναγνωρίσει το Ισραήλ και δεν αποδεχτεί τον «οδικό χάρτη». Αντί να πιέσουν το θύτη πιέζουν το θύμα, απάντησε η Χαμάς, που αρνείται να ενδώσει και συσφίγγει τις σχέσεις της με τη Τζιχάντ, όπως φάνηκε από την τελευταία με-

ταξύ τους συνάντηση.

Όμως, δεν είναι μόνο οι ιμπεριαλιστές που αξιώνουν απ' τη Χαμάς να τους δώσει γη και ύδωρ. Είναι και τα αραβικά κράτη με πρώτη και καλύτερη την Αίγυπτο. Σε συνάντηση που είχαν την περασμένη Τετάρτη στην Αίγυπτο ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς – που κάθεται άνετα στην καρέκλα του παρά το χαμό που γίνεται στο εσωτερικό της παράταξής του για να παραιτηθεί – με τον Αιγύπτιο πρόεδρο Χόσι Μουμπάρακ και τον επικεφαλής της αιγυπτιακής ΚΥΠ Ομάρ Σουλεϊμάν (που είχε λειτουργήσει πολλές φορές στο παρελθόν ως διαμεσολαβητής μεταξύ Χαμάς και Φατάχ), ο τελευταίος δήλωσε στους δημοσιογράφους προκλητικά: «Πρώτα θα πρέπει να δεσμευτεί η Χαμάς ότι θα στα-

ματήσει τη βία. Δεύτερον ότι θα γίνει δόγμα της η δέσμευση σε όλες τις συμφωνίες που υπογράφηκαν με το Ισραήλ (σ.σ. από το Οσλο μέχρι τον αμερικανόπνευστο «οδικό χάρτη»)». Τρίτον, θα πρέπει να αναγνωρίσουν το Ισραήλ». Διαφορετικά, «εάν δεν το κάνουν αυτό, ο Αμπού Μάζεν (Μαχμούντ Αμπάς) δεν θα τους ζητήσει να σχηματίσουν κυβέρνηση. Ο Αμπού Μάζεν θα επιδιώξει να σχηματίσει κυβέρνηση με άλλα κόμματα!». Κατέληξε λέγοντας ότι, «αν δεν δεχτούν να δεσμευτούν σ' αυτά τα σημεία, κανένας δεν πρόκειται να συναλλαγεί μαζί τους!»

Η Χαμάς μπορεί να νίκησε, ίσως όμως και να μη γίνει ποτέ κυβέρνηση. Αυτή θα είναι μια νίκη της «δυτικής δημοκρατίας».

Το εκλογικό σύστημα στην Παλαιστίνη και η νίκη της Χαμάς

Το εκλογικό σύστημα στην Παλαιστίνη είναι ένα μεικτό σύστημα που περιλαμβάνει το πλειοψηφικό σύστημα των υποψηφίων των περιφερειών και την αναλογική αντιπροσώπευση με τις λίστες των κομμάτων. Σύμφωνα με το νέο εκλογικό νόμο, η Παλαιστίνη χωρίζεται σε 16 εκλογικές περιφέρειες (11 στη Δυτική Οχθη και 5 στη Λωρίδα της Γάζας). Σε κάθε περιφέρεια αντιστοιχεί ένας αριθμός εδρών αναλογικά με τον πληθυσμό της. Κάθε ψηφοφόρος παίρνει δύο ψηφοδέλτια για να ρίξει στην κάλπη. Το πρώτο (ψηφοδέλτιο περιφέρειας) περιέχει τα ονόματα των υποψηφίων της εκλογικής περιφέρειας που ψηφίζει, στο οποίο σταυρώνει αριθμό υποψηφίων (όχι περισσότερο απ' τον αριθμό των εδρών που εκλέγει η συγκεκριμένη περιφέρεια), και το δεύτερο (ψηφοδέλτιο επικρατείας) περιέχει τη λίστα των συνδυασμών επικρατείας, από τους οποίους θα πρέπει να επιλέξει μόνο ένα συνδυασμό.

Ετσι, οι 132 έδρες του παλαιστινιακού κοινοβουλίου μοιράζονται ως εξής: 66 έδρες προκύπτουν από το πρώτο ψηφοδέλτιο, των υποψηφίων των περιφερειών, όπου ισχύει το πλειοψηφικό σύστημα, βάσει του οποίου οι έδρες που αντιστοιχούν σε κάθε εκλογική περιφέρεια πηγαίνουν στους υποψηφίους που θα συγκεντρώσουν τις περισσότερες ψήφους στη συγκεκριμένη περιφέρεια, και οι υπόλοιπες 66 έδρες προκύπτουν από το δεύτερο ψηφοδέλτιο, με τις λίστες των συνδυασμών επικρατείας, όπου ισχύει η απλή αναλογική και εκλέγονται οι υποψήφιοι που

ΤΕΛΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΑΚΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ 25ης ΓΕΝΑΡΗ 2006

Συνδυασμοί	ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ (ο ψηφοφόρος ψηφίζει μόνο το συνδυασμό - εκτός από αναλογική)			ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ (ο ψηφοφόρος σταυρώνει όσους υποψηφίους μπορεί να εκλέξει η κάθε εκλογική περιφέρεια)		Σύνολο Εδρών
	Ψήφοι	Ποσοστό	Έδρες από τις εκλογικές λίστες	Σταυροί υποψηφίων	Έδρες από τους σταυρούς	
Αλληλεγγύη και Μεταρρύθμιση (Ρουάι)	440.409	44,45%	29	1.932.168	45	74
Φιτάχ	419.554	41,43%	28	1.684.261	17	45
Μέλη της Αιματ Αλ Μουσταφά (Λαϊκό Μέλος για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης)	42.101	4,25%	3	136.247	0	3
Ανεξάρτητοι Υπουργοί	0	0,00%	0	199.030 ⁽¹⁾	4	4
Ενωτικές (Προοδευτικό Δημοκρατικό Μέλος για την Απελ της Παλαιστίνης, Κάμπαϊν Πόλαστ Λεού (πρώην ΥΠΟ) - Παλαιστινιακή Δημοκρατική Ένωση)	28.973	2,92%	2		0	2
Ανεξάρτητη Παλαιστίνη (Μουσταφά Μπαργκούτι)	26.909	2,72%	2		0	2
Ο Τρίτος Δρόμος (με επικεφαλής την Χανν Αλντίν και τον υπουργό Οικονομικών Σαλμ Φαγιάν)	23.862	2,41%	2		0	2
Ελευθερία και Κοινωνική Δικαιοσύνη	7.127	0,72%	0		0	0
Ελευθερία και Ανεξαρτησία	4.398	0,44%	0		0	0
Μέλη της Αιματ Αλ-Αιματ	3.011	0,30%	0		0	0
Εθνική Συμμαχία για την Δικαιοσύνη και τη Δημοκρατία	1.806	0,18%	0		0	0
Παλαιστινιακή Δικαιοσύνη	1.723	0,17%	0		0	0
Ακαρα-Λεού	51.551	5,20%	0		0	0
ΣΥΝΟΛΑ	1.042.424	105,20%	66		66	132

(1) Στον πίνακα καταγράφηκε μόνο ένας ψήφος των τριάντα ανεξάρτητων υποψηφίων που εκλέχθηκαν στη νέα Βασιλέ.

Πηγή: "Κεντρική Εκλογική Επιτροπή Παλαιστίνης"

είναι πρώτοι στη λίστα (π.χ. για το συνδυασμό της Χαμάς, που κέρδισε 29 έδρες, όπως φαίνεται στον διπλανό πίνακα, εκλέγονται οι πρώτοι 29 υποψήφιοι που βρίσκονται πρώτοι στη λίστα του συνδυασμού).

Αυτός ο νέος εκλογικός νόμος ισχύει απ' τις 18 Ιουνίου του 2005 και έχει καταργήσει την απλή αναλογική που ίσχυε στις τε-

λευταίες γενικές εκλογές που έγιναν το 1996. Εισάγοντας αυτό το σύστημα ο Αμπάς πίστευε ότι θα κατορθώσει να εμποδίσει την άνοδο της Χαμάς στην εξουσία. Όμως, έπεσε στο λάκκο που έσκαψε για το βασικό πολιτικό του αντίπαλο.

Η Χαμάς κέρδισε και στις δύο ψηφοφορίες. Στην ψηφοφορία των υποψηφίων με το πλειο-

ψηφικό σύστημα (που από την επεξεργασία των δεδομένων που κάναμε φαίνεται να ενίσχυσε τη Χαμάς), οι υποψήφιοι της οργάνωσης πήραν σε όλες τις περιφέρειες 1.932.168 σταυρούς. Δηλαδή, 15% πάνω από τη Φατάχ, οι υποψήφιοι της οποίας συγκεντρώνουν 1.684.261 σταυρούς, και σίγουρα πάνω από το 50% του συ-

νόλου των σταυρών στις περιφέρειες (ακριβές νούμερο δεν προλάβουμε να υπολογίσουμε, λόγω της πληθώρας των ανεξάρτητων υποψηφίων στις περιφέρειες). Στην ψηφοφορία όπου επιλέχθηκαν κόμματα και η οποία έγινε με απλή αναλογική, η Χαμάς κέρδισε το 44,45% και η Φατάχ το 41,43%.

Το γεγονός ότι η Χαμάς σάρωσε στις περιφέρειες είναι ενδεικτικό της δημοτικότητας των υποψηφίων της. Ο λαός υπερψήφισε τους υποψηφίους της Χαμάς βλέποντας σ' αυτούς ανθρώπους μη διεφθαρμένους, ανθρώπους που τον στήριξαν σε όλο το διάστημα της Ιντιφάδα, μιας και η Χαμάς έχει να επιδείξει μεγάλο κοινωνικό έργο. Ούτε όμως και η μικρή διαφορά μεταξύ Χαμάς και Φατάχ στα ψηφοδέλτια επικρατείας θα πρέπει να εκπλήσσει. Γιατί δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι η Φατάχ έθεσε επικεφαλής του κομματικού της ψηφοδελτίου τον φυλακισμένο αγωνιστή Μαρουάν Μπαργκούτι. Εναν άνθρωπο με πλατιά επιρροή στον παλαιστινιακό λαό, που έχει καταδικαστεί σε πέντε φορές ισόβια για την αντιστασιακή του δράση και σαπίζει στις ισραηλινές φυλακές. Επειδή ο Μπαργκούτι συμμετείχε μόνο στο ψη-

φοδέλτιο επικρατείας της Φατάχ, δεν καταμετρήθηκαν σταυροί στο πρόσωπό του (εφόσον αυτό το ψηφοδέλτιο δεν σταυρώνεται). Σε αντίθεση με τον αμερικανόφιλο Νταχλάν (πρώην υπουργό Ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής), που συμμετείχε στο ψηφοδέλτιο επικρατείας της Φατάχ και κατέβηκε μόνο στην εκλογική περιφέρεια της Χαν Γιουνίς, κερδίζοντας την πρώτη θέση με 38.349 ψήφους (πράγμα ενδεικτικό των αντιφάσεων της παλαιστινιακής κοινωνίας). Ο πονηρός Αμπάς ήξερε πολύ καλά τι έκανε, όταν αποφάσισε να βάλει τον φυλακισμένο Μπαργκούτι επικεφαλής του ψηφοδελτίου επικρατείας της Φατάχ. Απ' τη μια τον χρησιμοποίησε για να ενισχύσει την Φατάχ στις εκλογές κι απ' την άλλη γλίτωσε από την καταγραφή της επιρροής του στο λαό. Η επιρροή του καταγράφηκε μόνο στις δημοσκοπήσεις, όπως αυτή του Αραβο-Αμερικανικού Ινστιτούτου της 10ης Γενάρη, που έδινε στο Μπαργκούτι την πρώτη θέση στην εκτίμηση των ψηφοφόρων με θετικό ποσοστό 81% και με μεγάλη διαφορά απ' τους υπόλοιπους υποψηφίους όλων των παρατάξεων.

■ Απρόσμενη νίκη

Μια μέρα πριν τις εκλογές, ο Ναμπίλ Σάαθ, πρώην υπουργός Ενημέρωσης της Παλαιστινιακής Αρχής (που φυσικά δεν τόλμησε να κατέβει υποψήφιος σε κάποια περιφέρεια για να κινδυνεύσει να μαυριστεί, αλλά προτίμησε τη σιγουριά του ψηφοδελτίου επικρατείας) δήλωσε σε αραβικό τηλεοπτικό σταθμό ότι η Φατάχ θα κερδίσει τουλάχιστον 50 έδρες και η Χαμάς μόλις τις μισές. Ο εκπρόσωπος Τύπου της Χαμάς, Μαχμούντ Ραμμάχι, ανταπάντησε στον ίδιο σταθμό ότι η Χαμάς θα κερδίσει τουλάχιστον 50 στις 132 έδρες. Τελικά κέρδισε 74 προκαλώντας παγκόσμιο πολιτικό τσουνάμι...

■ Ο πονηρός Πούτιν...

Ηττα της αμερικάνικης πολιτικής χαρακτήρισε ο πονηρός Ρώσος πρόεδρος τη νίκη της Χαμάς στις βουλευτικές εκλογές της Παλαιστίνης, συμπληρώνοντας ότι δεν υποστηρίζει τη διακοπή της οικονομικής βοήθειας και δεν χαρακτηρίζει τη Χαμάς «τρομοκρατική οργάνωση». Την ίδια στιγμή το Κουαρτέτο (που συμμετέχει η Ρωσία μαζί με ΗΠΑ, ΕΕ, ΟΗΕ) έβγαζε ανακοίνωση που απειλούσε για διακοπή της οικονομικής βοήθειας στην κατεστραμμένη Παλαιστίνη, αν η Χαμάς δεν αποκηρύξει τη βία και δεν αποδεχτεί τον οδικό χάρτη αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα και το Ισραήλ. Αυτό θα πει να χειρίζεσαι καλά το μαστίγιο και το καρότο ή να προσπαθείς να εκμεταλλευτείς το στραπάτσο της εξωτερικής πολιτικής των άσπρονδων φίλων σου για να διεισδύσεις στη Μέση Ανατολή.

■ ...ο φασίστας Νετανιάχου...

Ο Νετανιάχου (αρχηγός πλέον του Λικούντ μετά από την αποχώρηση Σαρόν) δε μάζησε τα λόγια του. Τα αφήνουμε στην κρίση σας (η δική μας δίνεται στον τίτλο αυτού του σχολίου): «Το κράτος του "Χαμαστάν" δημιουργήθηκε μπροστά στα μάτια μας. Ενας δορυφόρος του Ιράν με τη μορφή των Ταλιμπάν. Δημιουργήθηκε ακριβώς δίπλα στην Ιερουσαλήμ, το Τελ-Αβίβ και το διεθνές αεροδρόμιο Μπεν Γκουριόν. Χρειαζόμαστε να κάνουμε αρκετή ψυχανάλυση επειδή αυτό ήταν προφανές ότι θα γίνει. Η πολιτική της μονομερούς αποχώρησης επιβράβευσε την τρομοκρατία της Χαμάς!»

■ ...και η πεπατημένη

Ο ισραηλινός στρατός συνεχίζει τη δουλειά του κανονικά. Δε μπορούσε να κρατηθεί άλλο και ακολουθήσε την πεπατημένη λίγες μέρες μετά τις εκλογές, δολοφονώντας δύο μέλη της Τζιχάντ στην Τζενίν, κατά τη διάρκεια επιχείρησης σύλληψης «τρομοκρατών»! Όλα κι όλα, δε φτάνουν μόνο τα λόγια, πρέπει να γίνονται και πράξεις!

Οι βετεράνοι πληρώνουν το τίμημα του πολέμου

Ο Ντάγκλας Μπάρμπερ ήταν έφεδρος της Εθνοφρουράς και κλήθηκε στην ενεργό υπηρεσία το Φεβρουάριο του 2003, λίγο πριν την αμερικάνικη επίθεση στο Ιράκ. Στο Ιράκ έφτασε το καλοκαίρι του 2003, όταν είχε αρχίσει να αναπτύσσεται η αντίσταση ενάντια στην κατοχή, και υπηρέτησε για 7 μήνες ως οδηγός φορτηγών, αντιμετωπίζοντας καθημερινά θανατηφόρους κινδύνους. Για δύο χρόνια αψότου επέστρεψε στο σπίτι του στη νοτιοανατολική Αλαμπάμα πάλευε με τις αναμνήσεις και τους δαίμονές του, με τα φοβερά πράγματα που είχε δει και το

φόβο που είχε ζήσει. Πρόσφατα φάνηκε ότι με τη φαρμακευτική και ψυχολογική υποστήριξη είχε αρχίσει να συνέρχεται. Μάταια όμως. Στις 24 Ιανουαρίου έστειλε σε κάποιους φίλους του e-mail και έβαλε στον τηλεφωνητή του το εξής μήνυμα: «Αν ψάχνετε για το Νταγκ, αναχωρώ απ' αυτό τον κόσμο. Θα σας δω στον άλλο κόσμο». Επειτα τηλεφώνησε στην αστυνομία, βγήκε στη βεράντα με το πιστόλι στο χέρι και αυτοπυροβολήθηκε στο κεφάλι μπροστά στα μάτια των αστυνομικών που είχαν στο μεταξύ φτάσει.

Η αυτοκτονία του βετεράνου

Ντάγκλας Μπάρμπερ βγήκε στο φως της δημοσιότητας από βρετανικές εφημερίδες (Independent, 25/1/06) χάρη στο βρετανό φοιτητή Γκρέγκ Εβανς, ο οποίος έκανε μια εργασία για το μετατραυματικό στρες, είχε συχνή επικοινωνία με τον αυτόχειρα και ήταν ανάμεσα σ' αυτούς που έλαβε το μήνυμά του. Μιλώντας στον «Independent» τον περιέγραψε ως εξής: «Όταν επέστρεψε από το Ιράκ ο Ντάγκ δεν ήταν ο ίδιος άνθρωπος. Ήταν παρανοϊκός, είχε χάσει τις κοινωνικές του δεξιότητες, ο γάμος του διαλύθηκε, δεν μπορούσε να περπατήσει»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

μερινή συγκυρία, η πολιτικά θαρραλέα και κοινωνικά αρεστή συμπόρευση του με την πρόταση του ΣΥΝ θα δώσει στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης την ευκαιρία για χάραξη μιας άλλης πορείας».

Ο κ. Πανούσης, βέβαια, ως μεγαλοπαράγοντας, προερχόμενος από το ΠΑΣΟΚ μάλιστα, τη δουλίτσα του κάνει. Αυτοί που τον αναγόρευσαν σε πιλοτικό υποψήφιο τους, όμως, δεν γνώριζαν τις απόψεις του; Φυσικά και τις γνώριζαν. Ας πάσουν, λοιπόν, να μας ζαλίζουν με τα περί σκληρής αντιπαράθεσης με το ΠΑΣΟΚ.

■ Κώδικας δικομματικής συναίνεσης

Το σχόλιο γράφτηκε από έναν από τους πιο σοβαρούς δεξιούς δημοσιογράφους γι' αυτό και έχει τη σημασία του:

«Ο κώδικας Καραμανλή - Παπανδρέου βασίζεται σε τέσσερις αρχές. Αυτές είναι: Όχι χτυπήματα κάτω από τη μέση, ιδίως σε προσωπικά θέματα. Αναγνώριση του δετικού έργου που άφησε κάθε παράταξη στον τόπο. Συνεννόηση για τα εθνικά θέματα, σε κρίσιμες στιγμές. Συναίνεση σε μεγάλες βασικές αλλαγές για την οικονομία (λ.χ. μονιμότητα στις ΔΕΚΟ)» (Μανώλης Κοττάκης, «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ»).

Εκείνο που δεν μας λέει ο αρθρογράφος είναι αν αυτός ο κώδικας έχει απλώς προκύψει ή αν συζητήθηκε κιόλας, είτε δι' αντιπροσώπων είτε στα λίγα τετ-α-τετ που είχαν οι αρχηγοί του δικομματισμού (το τελευταίο είναι πολύ πρόσφατο). Γεγονός είναι, πάντως, ότι ο Καραμανλής σεβάστηκε τη φιέστα εκλογής του Γιωργάκη στην προεδρία της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Αν ήθελε, τραβούσε έναν ανασχηματισμό και ο Γιωργάκης πήγαινε επικοινωνιακά άπατος.

■ Μπαγιόκο μυρίζει

Τί το έπιασε το συγκρότημα Λαμπράκη και έστειλε τον Παπαχελά να πάρει συνέντευξη από τον Κοκό Γλίξμπουργκ (ή Ντεγκρέτσια), που του εξασφάλισε ιδιαίτερη προβολή στην κυριακάτικη έκδοση του αμαρτωλού «Βήματος» (όπως έγραψε ο Βότσης στην «Ελευθεροτυπία», θα υπάρξει και τηλεοπτική συνέντευξη του Κοκού στον Πρετεντέρη, άρα μιλάμε για μπαράζ προβολής του τέως); Η βασιλεία στην Ελλάδα είναι τελειωμένη υπόθεση. Ούτε το πολιτικό σύστημα τη θέλει, ούτε ρίζες στο λαό έχει (σήμερα ζήτημα είναι αν της έχουν απομείνει μερικά γερόντια στο χώρο της Δεξιάς). Να είναι, άραγε, νοσταλγία για το θεσμό από ανθρώπους του συγκροτήματος; Δεν νομίζουμε ότι μόνο για συναισθηματικούς λόγους θα έκαναν τέτοια προβολή στον Γλίξμπουργκ. Εμάς η όλη υπόθεση μας μυρίζει... μπαγιόκο. Χρήμα, μπίζνες, πώς αλλιώς να το πούμε; Ο Κοκός το καλοκαίρι του 2004 γυρόφερνε και παζάρει να αγοράσει εκτάσεις σε τουριστικές περιοχές. Μπορεί και να το έχει ήδη κάνει. Και ως γνωστόν, το συγκρότημα κάνει και τουριστικές μπίζνες.

■ Αντεργατική συμμαχία

Το ΠΑΣΟΚ είναι έτοιμο να μπει στη συζήτηση για άρση της μονιμότητας στο Δημόσιο. Δεν το λέμε εμείς, το είπε ο υπεύθυνος του κόμματος για τη συνταγματική αναθεώρηση Θ. Πάγκαλος σε συνέντευξή του στην «Ελευθεροτυπία». Στην ίδια συνέντευξη, όταν ο Πάγκαλος ρωτήθηκε για τη διαφωνία του Πολυζωγόπουλου, απάντησε ότι αυτός είναι και πρόεδρος της ΓΣΕΕ και μ' αυτή του την ιδιότητα πρέπει να λέει άλλα πράγματα. Το ΠΑΣΟΚ δεν ακούει μόνο τη ΓΣΕΕ, αλλά ακούει και τον ΣΕΒ και άλλους κοινωνικούς φορείς. Μετά απ' αυτά, εμείς δεν έχουμε να προσδέσουμε τίποτα. Τα είπε όλα ο Θόδωρας.

■ Στην υγεία των κοροϊδών

Η πρόσκληση απευδύνηθη σε όλους τους εργατικούς συντάκτες (τη λάβαμε κι εμείς, αν και δεν πήγαμε):

«Ενόψει της Συνταγματικής Αναθεώρησης η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. επιλέγει την ... αναθεώρηση του παραδοσιακού τρόπου επικοινωνίας με τους δημοσιογράφους. Σας καλεί σε μια ενθαρρυντική συνάντηση με πολλές ειδήσεις που θα συνοδεύεται με φαγητό και ποτό την Τετάρτη 1 Φεβρουαρίου 2006 και ώρα 13.00 στο BISTROT CELLIER (Πανεπιστημίου 10 - εντός στοάς)».

Κάνουν και χιούμορ οι εργατοπατέρες του Δημοσίου. Έχουν μάθει, όμως, στις δημόσιες σχέσεις και στο φαγοπότι στην υγεία των κοροϊδών (των δημόσιων υπάλληλων εν προκειμένω), που με τις συνδρομές τους θα πληρώσουν (και) αυτό το φαγοπότι. Γιατί, βέβαια, ο καθένας καταλαβαίνει ότι δεν πρόκειται για νέο τρόπο επικοινωνίας με τους ρεπόρτερ, αλλά για τζάμα φαγοπότι.

■ Δέλτα Νιγηρα

Προειδοποίηση για νέες επιθέσεις

Την περασμένη Δευτέρα, 30 Ιανουαρίου, αφέθηκαν τελικά ελεύθεροι οι τέσσερις ξένοι εργαζόμενοι, από τις ΗΠΑ, τη Βρετανία, τη Βουλγαρία και την Ονδούρα, που είχαν απαχθεί στις 11 Ιανουαρίου κατά τη διάρκεια επίθεσης ένοπλων μαχητών σε πλατφόρμα άντλησης πετρελαίου της Shell.

Σε ανακοίνωση που έδωσε στη δημοσιότητα την ίδια μέρα το «Κίνημα για τη Χειραφέτηση του Δέλτα του Νίγηρα», που είχε αναλάβει την ευθύνη της επίθεσης και της απαγωγής, μεταξύ άλλων, αναφέρεται: «η απελευθέρωση των ομήρων έγινε για ανθρωπιστικούς λόγους και δεν υπήρξε καμιά απαίτηση για χρήματα».

Η απελευθέρωση αυτή δε σηματοδοτεί κατάπαυση του πυρός ή άμβλυση της θέσης μας να καταστρέψουμε την ικανότητα εξαγωγής πετρελαίου της νιγηριανής κυβέρνησης.

Σύντομα θα πραγματοποιήσουμε σημαντικές επιθέσεις για να εκπληρώσουμε το στόχο που έχουμε θέσει για το Φεβρουάριο, να μειώσουμε κατά 30% την νιγηριανή εξαγωγή πετρελαίου (σ.σ. τον Ιανουάριο μειώθηκε κατά 10% από τις επιθέσεις).

Περισσότεροι από 600 υποψήφιοι για τις δημοτικές εκλογές στο Νεπάλ, που έχουν προγραμματιστεί να πραγματοποιηθούν στις 8 Φλεβάρη, ανακάλεσαν την υποψηφιότητά τους. Παράλληλα, εκατοντάδες υποψήφιοι έχουν συγκεντρωθεί και παραμένουν σε βαριά φρουρούμενα δημόσια κτίρια, κοντά σε εγκαταστάσεις του στρατού και της αστυνομίας, και σε πολλούς άλλους έχει διατεθεί ισχυρή προσωπική αστυνομική φρουρά, σύμφωνα με ανακοίνωση του αρμόδιου για τις εκλογές εκπροσώπου τύπου.

Η βασική αιτία για την εξέλιξη αυτή, όπως επισημαίνεται σε ρεπορτάζ του BBC (29/1/06), είναι ο φόβος για τη ζωή τους, ύστερα από τις απειλητικές ανακοινώσεις των μαοϊκών ανταρτών εναντίον όσων θέσουν υποψηφιότητα, οι οποίες συνοδεύτηκαν με την απαγωγή ενός και την εκτέλεση δύο υποψηφίων.

Η ανάκληση τόσο μεγάλου αριθμού υποψηφιοτήτων σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει κανείς υποψήφιος να διεκδικήσει περισσότερες από 1.000 σε σύνολο 4.146 εδρών των δημοτικών συμβουλίων, ενώ σε πολλές περιοχές θα υπάρχει μόνος ένας υποψήφιος. Ο αρμόδιος εκπρόσωπος τύπου ανακοίνωσε ότι θα γίνουν εκλογές μόνο σε 36 δήμους,

Σκοπεύουμε να συλλαμβάνουμε αιχμάλωτους τους ξένους που θα βρούμε στις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις στις οποί-

ες θα επιτεθούμε. Αυτοί θα απελευθερώνονται χωρίς όρους».

Λίγες μέρες νωρίτερα, στις 24

Ιανουαρίου, έγινε μια ακόμη σοβαρή επίθεση, στα γραφεία της ιταλικής πετρελαϊκής εταιρείας Agip αυτή τη φορά. Τριάντα ένοπλοι με στρατιωτικές στολές πλησίασαν με ταχύπλοα στα γραφεία της εταιρείας στο Port Harcourt και άνοιξαν πυρ κατά της φρουράς του κτιρίου. Κατά την ανταλλαγή πυρών σκοτώθηκαν οχτώ αστυνομικοί και ένας πολίτης. Οι ένοπλοι αποχώρησαν παίρνοντας μαζί τους τα χρήματα από την τράπεζα που υπάρχει μέσα στα γραφεία της εταιρείας.

Οι ένοπλες ομάδες που δρουν τα τελευταία χρόνια στην περιοχή και το «Κίνημα για τη Χειραφέτηση του Δέλτα του Νίγηρα», που έκανε τον τελευταίο χρόνο δυναμικά την εμφάνισή του, απαιτούν τοπικό έλεγχο και σημαντικό μερίδιο στον πετρελαϊκό πλούτο, αποζημίωση για τη μόλυνση της γης τους από τους πετρελαϊκούς κολοσσούς, θέσεις εργασίας για τον ντόπιο πληθυσμό και απελευθέρωση δύο τοπικών ηγετών από τη φυλή των Ijaw, ο πληθυσμός της οποίας υπολογίζεται στα 14 εκατομμύρια και αποτελεί τη συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων του Δέλτα.

■ Νεπάλ

Λαγοί οι υποψήφιοι

ενώ στους υπολοίπους 22 δεν θα γίνουν γιατί δεν υπάρχουν αρκετοί υποψήφιοι.

Οι δημοτικές εκλογές μπήκαν στο στόχαστρο των ανταρτών και των κομμάτων της αντιπολίτευσης, γιατί θεωρούν ότι ο βασιλιάς Γκιανέντρα τις χρησιμοποιεί για να νομιμοποιήσει το καθεστώς της βασιλικής δικτατορίας που επέβαλε πριν από ένα χρόνο, διαλύοντας την κυβέρνηση και συγκεντρώνοντας όλες τις εξουσίες στα χέρια του. Η ηγεσία του αντάρτικου ανακοίνωσε στις 2 Ιανουαρίου τη λήξη της μονομερούς τετράμηνης κατάπαυσης του πυρός και άρχισε να κλιμακώνει τις επιχειρήσεις στο στρατιωτικό μέτωπο, ενώ στο πολιτικό μέτωπο συνεργάζεται με τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης, με στόχο να σφίξει όσο γίνεται περισσότερο ο κλοιός γύρω από το βασιλιά και να ανοίξει ο δρόμος για την κατάργηση της φεουδαρχικής μοναρχίας. Εκτοτε δεκάδες κυβερνητικά κτίρια και αστυνομικά τμήματα έχουν γίνει στόχος των ανταρτών, ενώ έχουν κηρύξει απεργία στη χώρα για μια βδομάδα από τις 5 Φλε-

βάρη ενόψει των εκλογών. Την μεγαλύτερη στρατιωτική επιχείρηση εξαπέλυσαν στην επέτειο συμπλήρωσης ενός χρόνου της βασιλικής δικτατορίας. Τα μεσάνυχτα της 31ης Ιανουαρίου, 1.000 περίπου αντάρτες επιτέθηκαν τουλάχιστον σε πέντε στόχους στο δυτικό Νεπάλ, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 17 αστυνομικοί και 3 στρατιωτικοί κατά τη διάρκεια πολυώρων συγκρούσεων μέχρι το πρωί της 1ης του Φλεβάρη. Επίσης αγνοούνται 143 αστυνομικοί και στρατιώτες, μεταξύ των οποίων και ο διοικητής της πόλης Τανσέν, που ήταν ένας από τους στόχους της επίθεσης. Αργότερα ο ηγέτης των ανταρτών Πρατσάντα ανακοίνωσε ότι στρατιώτες και αστυνομικοί βρίσκονται αιχμάλωτοι στα χέρια των ανταρτών. Ο αριθμός των απωλειών που υπέστησαν οι αντάρτες παραμένει άγνωστος.

Οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν ότι ο στόχος των ανταρτών, όχι απλά να μποϊκοτάρουν, αλλά να υπονομεύσουν και να ακυρώσουν τις δημοτικές εκλογές έχει ήδη

επιτευχθεί. Γιατί ακόμη κι αν δεν αναβληθούν, όπως φημολογείται, οι όροι με τους οποίους θα πραγματοποιηθούν, τις καθιστούν εκ των προτέρων άκυρες. Αυτό που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι η τακτική εκφοβισμού των υποψηφίων που χρησιμοποίησαν οι αντάρτες, σε συνδυασμό με τον πολιτικό και τον ένοπλο αγώνα, απέδωσε, γιατί παράλληλα κινείται και αναπτύσσεται ένα μαζικό λαϊκό κίνημα, που βρίσκεται καθημερινά σχεδόν στο δρόμο, παρότι τις απαγορεύσεις, και συγκρούεται με τις δυνάμεις καταστολής. Δεν πρέπει επίσης να ξεχνάμε ότι το αντάρτικο στο Νεπάλ αποτελεί ταυτόχρονα σημαντική πολιτική δύναμη, που ελέγχει μεγάλο μέρος της χώρας, εκτός από την κοιλάδα της Κατμαντού και τα αστικά κέντρα, ότι έχει σημαντική επιρροή όχι μόνο στη φτωχολογία των αστικών κέντρων καθώς και στη νεολαία και ότι επανειλημμένα οι απεργίες και οι αποκλεισμοί που έχει κηρύξει έχουν παραλύσει την πρωτεύουσα και μεγάλο μέρος της χώρας.

■ Τα καλά της ιδιωτικοποίησης

Την προηγούμενη εβδομάδα, ενώ η Κεφαλλονιά, η Ιθάκη, η μισή Εύβοια και περιοχές στα βόρεια της Αττικής ήταν βυθισμένες στο σκοτάδι, ο Παλαιοκράσας σέρβιρε στα ΜΜΕ μια επιστολή που είχε στείλει στον Σιούφα τον περασμένο Νοέμβρη. Εγινε αρκετός ντόρος μ' αυτή την επιστολή (άλλωστε, γι' αυτό το λόγο τη διέρρευσε ο Παλαιοκράσας, που ακούει το όνομα Σιούφας και βγάζει σπυράκια), όμως ένα σημείο της επιστολής δεν προσέχτηκε σχεδόν καθόλου.

Ο Παλαιοκράσας γράφει ότι, όταν η ΔΕΗ μπήκε στο Χρηματιστήριο, το 2000, οι πιστώσεις που προορίζονταν για επενδύσεις στον εκσυγχρονισμό των δικτύων μεταφοράς περιορίστηκαν δραστικά, προκειμένου η επιχείρηση να καταγράψει μεγαλύτερα κέρδη και να γίνει πιο ελκυστική η μετοχή της για τους επενδυτές. Να λοιπόν ένα από τα καλά της ιδιωτικοποίησης. Αφησαν το δίκτυο στην τύχη του, στο έλεος των καιρικών φαινομένων, αδιαφορώντας για τις κοινωνικές επιπτώσεις. Για να μη μιλήσουμε, βέβαια, για το σύστημα των εργολαβιών, που έχει γενικευτεί, με αποτέλεσμα οι εργολάβοι πρώτα να χτυπιούνται μεταξύ τους για να πάρουν τα έργα κι ύστερα να κάνουν ψευδοδουλειά, για να βγάλουν όσο γίνεται μεγαλύτερο κέρδος.

Δεν οφείλονται, λοιπόν, στον «παλιό καιρο» τα όσα τράβηξαν ειδικά οι Κεφαλλονίτες. Οφείλονται σε μια συγκεκριμένη πολιτική, την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, με ευθύνη και του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

■ Δεν είναι προκαταβολή

Κάνουν πολύ ντόρο οι καπιταλιστές για την αύξηση της προκαταβολής φόρου που τους επέβαλε η κυβέρνηση, προκειμένου να αντιμετωπίσει τα οξυμμένα ταμειακά προβλήματα του Δημοσίου. Προκαλούν μια ολόκληρη κοινωνία, σφιγμένη στη μέγερη της λιτότητας, που βλέπει τα χαράτσια να γίνονται ολοένα και μεγαλύτερα. Οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες και μέτοχοι ΑΕ είναι η μόνη κοινωνική τάξη που βλέπει τη φορολογική της επιβάρυνση να μειώνεται χρόνο με το χρόνο. Ενώ τα κέρδη τους καλπάζουν, η κυβέρνηση Καραμανλή τους μείωσε το φόρο κατά το ένα τρίτο (μείωση 10%).

Όμως, και στο ζήτημα της τελευταίας ταμειακής ρύθμισης (που δεν αυξάνει το φόρο) λένε ψέμματα. Γιατί δεν πρόκειται για αύξηση της προκαταβολής, όπως συμβαίνει με όλες τις άλλες κατηγορίες φορολογούμενων. Για παράδειγμα, ο μισθωτός έχει κάθε μήνα παρακράτηση φόρου, τον οποίο η επιχείρηση αποδίδει κάθε τρίμηνο (δηλαδή, έχει τη δυνατότητα να διευκολυνθεί ταμειακά με τον παρακρατηθέντα φόρο μισθωτών υπηρεσιών. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες που εκδίδουν τιμολόγια παροχής υπηρεσιών υφίστανται αμέσως παρακράτηση φόρου 20%. Άλλες κατηγορίες ελεύθερων επαγγελματιών, μικροεμπόρων κλπ. προκαταβάλλουν με τη φορολογική δήλωση και ένα 50% του φόρου, ως προκαταβολή για την επόμενη χρονιά. Όμως, οι μεγάλες επιχειρήσεις δεν καταβάλλουν κανένα φόρο την ίδια χρονιά. Τη μια χρονιά πραγματοποιούνται τα κέρδη και αυτοί πληρώνουν φόρο την επόμενη. Είχαν καλομάθει, βέβαια, και τώρα που η κυβέρνηση τους λέει να αυξηθεί λίγο η προκαταβολή τσινάνε. Μοναχοφάηδες και φραταούληδες.

■ Κυπριακό

Επίθεση η Αγκυρα, κατενάτσιο ο Παπαδόπουλος

Απομονωμένος ακόμα και από το «φρυσικό του σύμμαχο», την ελληνική πολιτική ηγεσία, ο Τ. Παπαδόπουλος προσπαθεί να αμυνθεί στην επίθεση που δέχτηκε με την πρόταση 10 σημείων της τουρκικής κυβέρνησης, η οποία έτυχε θερμής υποδοχής από Ουάσιγκτον και Βρυξέλλες. Στην Ουάσιγκτον, βέβαια, ο Παπαδόπουλος δεν μπορούσε να απευθυνθεί, γιατί θα τον έστελναν από εκεί που ήρθε. Στις Βρυξέλλες μπορούσε να κάνει ένα τυπικό διάβημα (το έκανε ο Κύπριος ΥΠΕΞ Γ. Ιακώβου στον αρμόδιο επίτροπο Ολι Ρεν, ο οποίος απαξίωσε να πάρει πίσω τις θετικές για την τουρκική πρωτοβουλία δηλώσεις του). Έτσι, ο Παπαδόπουλος κατέφυγε στον Κόφι Ανάν, με τον οποίο είχε τηλεφωνική επικοινωνία.

Επίσημες δηλώσεις του Ανάν δεν έχουμε. Έχουμε μόνο αυτά που ο Παπαδόπουλος είπε ότι του είπε ο Ανάν. Δημοσιευμένα καταρχάς στη «Χαραυγή» και επιβεβαιωμένα στη συνέχεια από τον ίδιο τον Παπα-

δόπουλο. Όπως είχε ο Κύπριος πρόεδρος, η τηλεφωνική συνομιλία με τον Ανάν κράτησε 35 λεπτά και ο Ανάν του είπε: «Εγώ δεν έχω ακόμα τοποθετηθεί, θα μιλήσω με όσους κρίνω ότι έχουν ενδιαφέρον για το θέμα και εμπλέκονται, για να αποφασίσω εάν θα αναλάβω οποιονδήποτε ρόλο γι' αυτό το θέμα ή όχι». Συμφώνησαν -πάντα σύμφωνα με όσα είπε ο Παπαδόπουλος- να συνεχιστεί η επικοινωνία του, με στόχο την έναρξη νέου γύρου διαβουλεύσεων για το Κυπριακό και να συναντηθούν το Μάρτη σε ευρωπαϊκή πρωτεύουσα, ανάλογα με το πρόγραμμα του Ανάν (ας είμαστε από τώρα σίγουροι, ότι ο Ανάν θα κρατήσει τις ισορροπίες και θα συναντηθεί και με τον Ταλάτ). Ο Παπαδόπουλος του ζήτησε να επισπεύσει το διορισμό μόνιμου αντιπροσώπου, ο οποίος να προετοιμάσει καλά τις νέες συνομιλίες.

Ο Ανάν, βέβαια, είναι αναγκασμένος να κρατήσει τις ισορροπίες.

Όμως, μετά τους Βρετανούς και οι Αμερικανοί δεν κρύβουν την υποστήριξή τους στην τουρκική πρωτοβουλία. Ο αμερικανός πρέσβης στην Αγκυρα Ρος Ουίλσον εμφανίστηκε στην τουρκική τηλεόραση και χαρακτήρισε σημαντική την πρωτοβουλία της Αγκυρας, σημειώνοντας με νόημα ότι η τύχη της εξαρτάται «από τα βήματα που θα κάνει η ελληνοκυπριακή πλευρά». Κάλεσε δε την ελληνοκυπριακή κυβέρνηση «να γνωστοποιήσει τουλάχιστον στον ΓΤ του ΟΗΕ πάνω σε ποια βάση είναι διατεθειμένη να κάνει κάποιο βήμα». Και στην Ουάσιγκτον ο αναπληρωτής εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Ανταμ Ερελι καλωσόρισε την τουρκική πρωτοβουλία εκ μέρους της αμερικανικής κυβέρνησης, χαρακτηρίζοντας την «πρόταση θετική που κοιτάζει μπροστά».

Ο Ερντογάν με τον Γκιουλ από την πλευρά τους κρατούν χαμηλούς τόνους και εμφανίζονται διαλλακτικοί και οπαδοί του διαλόγου,

έχοντας κερδίσει τις εντυπώσεις και διευκολύνοντας τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις να ασκήσουν το μέγιστο της πίεσης πάνω στη Λευκωσία. Στη Λευκωσία όπου ακούστηκε ξανά η... κακιά λέξη «βέτο στις ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Τουρκίας» (από χειλέων Γ. Ιακώβου), κάτι όμως που δεν φαίνεται να τρομάζει την Αγκυρα, γιατί αυτή η απειλή ανήκει στην κατηγορία των πραγμάτων που λέγονται και δεν γίνονται. Η Τουρκία και οι Τουρκοκύπριοι «με την πολιτική που έχουν ακολουθήσει μαζί έχουν απαλλαγεί από την κατηγορία ότι εμποδίζουν τη λύση του Κυπριακού. Τώρα πια όλος ο κόσμος γνωρίζει ότι η ευθύνη για τη μη λύση του προβλήματος ανήκει στους Ελληνοκύπριους», δήλωσε ο Ερντογάν μιλώντας στην κοινοβουλευτική ομάδα του κόμματός του, με τη βεβαιότητα εκείνου που γνωρίζει καλά ότι η καυτή πατάτα βρίσκεται στα χέρια του αντίπαλου.

Αποδοτικότητα οι μπίζνες στην Υγεία

Μια μελέτη της Hellastat δείχνει με τον πιο παραστατικό τρόπο πόσο αποδοτικές έχουν γίνει οι μπίζνες στον τομέα της Υγείας και ποιοι είναι οι παράγοντες που τις έχουν κάνει τόσο αποδοτικές και προσελκύουν κεφαλαιούχους.

Η μελέτη στηρίχτηκε στην επεξεργασία στοιχείων από 292 επιχειρήσεις, που αντιπροσωπεύουν πάνω από το 90% των ΑΕ και ΕΠΕ του κλάδου. Αναφέρει η μελέτη: «*Η ανελαστική φύση των δαπανών που αφορούν στην ανθρώπινη υγεία και τα πλούσια περιθώρια κέρδους που χαρακτηρίζουν τον κλάδο -σχεδόν τετραπλάσια σε σύγκριση με τη μέση επίδοση στην ελληνική οικονομία- αποτέλεσαν το δέλεαρ για την προσέλκυση των τεράστιων απαιτούμενων επιχειρηματικών κεφαλαίων*». Και εξηγεί: «*Ο ιδιωτικός τομέας παροχής υπηρεσιών Υγείας είναι κατεξοχήν πελατοκεντρικός, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στις ανθρώπινες σχέσεις και τις ξενοδοχειακές υπηρεσίες, στους τομείς δηλαδή που οι Δημόσιες Υπηρεσίες κατά γενική ομολογία πάσχουν*».

Από τη μια το χάλι της δημόσιας υγείας, λοιπόν, και από την άλλη ο εκβιασμός για τη ζωή (γι' αυτό οι δαπάνες καθίστανται ανελαστικές) φουσκώνουν τα πανιά των καπιταλιστών. Η απόδοση των ιδίων κεφαλαίων στο χώρο της ιδιωτικής υγείας ήταν -σύμφωνα με τη μελέτη- 24,4% το 2004, 27,5% το 2003, 23,6% το 2002 και 24,4% το 2001. Μιλάμε, δηλαδή για σταθερότατες αποδόσεις, οι οποίες γίνονται σ' ένα

τζίρο συνεχώς διευρυνόμενο. 12,5% είναι ο μέσος ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης τα τελευταία χρόνια. Οσο

για τη δαπάνη που πληρώνουν οι Έλληνες από την τσέπη τους, έχει φτάσει στο 46,5% των συνολικών

δαπανών για την Υγεία. Πρόκειται για μια εξέλιξη που γιγαντώθηκε την τελευταία 15ετία.

■ Στο αρχείο η υπόθεση της απανθράκωσης κρατούμενου στην Πτολεμαΐδα

Αυτό είναι δικαστικό σκάνδαλο

Με μια προκλητική απόφασή της, που προκάλεσε αλγεινότητα εντύπωση στην τοπική κοινωνία και οργή στους συγγενείς του θύματος, η Εισαγγελία Πρωτοδικών Κοζάνης έθεσε στο αρχείο την υπόθεση της απανθράκωσης κρατούμενου στα κρατητήρια της Ασφάλειας Πτολεμαΐδας το καλοκαίρι του 2005.

Η είδηση είχε μεταδοθεί τότε απ' όλα τα ΜΜΕ. Ο 36χρονος Βασίλης Καραλευθέρης βρήκε φρικτό θάνατο στο κρατητήριο, δεμένος με χειροπέδες, καθώς οι μπάτσοι δεν κατάφεραν να ανοίξουν το κελί όπου τον είχαν πετάξει και μέχρι να φτάσει η Πυροσβεστική είχε απανθρακωθεί. Ανακοίνωσαν τότε ότι ο κρατούμενος είχε βάλει μόνος του φωτιά σε κάποια στρώματα, για να αντιδράσει στη σύλληψή του. Την εκδοχή αυτή δέχεται και το εισαγγελικό πόρισμα, που δεν παραπέμπει τους αρμόδιους στο δικαστήριο, έστω για αδικήματα από αμελεία.

Το «Αυτόνομο Στέκι Πτολεμαΐδας», που μας έστειλε ανακοίνωσή του μαζί με δημοσιεύματα τοπικών εφημερίδων, χαρακτηρίζει το εισαγγελικό πόρισμα «κατάπτυστο και προκλητικό για τη νοημοσύνη μας, την αξιο-

πρέπειά μας, αλλά και για το αίσθημά μας περί δικαιοσύνης» και σημειώνει τις κραυγαλέες αντιφάσεις του.

Στο πόρισμα αναφέρεται ότι έγιναν δυο σωματικοί έλεγχοι στον κρατούμενο. Πώς όμως άφησαν πάνω του τον αναπτήρα, με τον οποίο υποτίθεται ότι έβαλε φωτιά στα στρώματα; Γιατί δεν καταλογίζεται ευθύνη από τον εισαγγελέα, όταν αποδειγμένα ο πλημμελής έλεγχος απέβη μοιραίος για τον κρατούμενο;

Γιατί από την ώρα της σύλληψής του μέχρι την ώρα διαπίστωσης του θανάτου φορούσε χειροπέδες; Είναι τόσο επικίνδυνος κάποιος που συλλαμβάνεται για κατοχή μικροποσότητας χασίς; Εφερε -λένε- αντιρρήσεις στη σύλληψή του. Όταν του φέρθηκαν σαν σε ζώο, καλά έκανε και έφερε αντιρρήσεις. Και γι' αυτό προφανώς τον τιμώρησαν, κλειδώνοντάς τον στο κρατητήριο με χειροπέδες, εν αντιθέσει με έναν άλλο κρατούμενο που βρίσκονταν στο ίδιο αυτοκίνητο, ο οποίος δεν έφερε αντιρρήσεις και δεν τον κλειδωσαν καν στο κρατητήριο.

Κι ενώ αρχικά αναφερόταν ότι του είχαν δέσει τα χέρια στην πλάτη με τις χειροπέδες, το πόρισμα αναφέρει

ότι κατόρθωσε να φέρει τα δεσμευμένα χέρια του μπροστά και να βάλει φωτιά. Πώς τα κατάφερε, άραγε; Απέκτησε ικανότητες ινδού φακίρη; Δεν είναι φανερό ότι ειδικά αυτό το σημείο προσπαθεί να συγκαλύψει τις αιτίες θανάτου και να κουκουλώσει τα τεράστια ερωτηματικά που δημιουργήθηκαν;

Το πόρισμα αναφέρει ότι υπήρχε κάμερα παρακολούθησης στο κελί. Πώς λοιπόν οι μπάτσοι δεν αντέληφθησαν τις κινήσεις του κρατούμενου, που υποτίθεται ότι κουβάλησε στρώματα στην πόρτα και τους έβαλε φωτιά;

Λέει ακόμα το πόρισμα, ότι οι αστυνομικοί κινήθηκαν αστραπιαία. Αν είναι έτσι, πώς τον βρήκαν τελείως απανθρακωμένο; Αστραπιαία απανθρακώθηκε; Αστραπιαία φούντωσε η φωτιά και χρειάστηκε η επέμβαση της Πυροσβεστικής.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχουμε παραδικαστικό αλλά καραμπινάτο δικαστικό σκάνδαλο, που καταδεικνύει την ταξική φύση του αστικού συστήματος απονομής δικαιοσύνης και την αλληλεγγύη ανάμεσα στους διάφορους δικωκτικούς μηχανισμούς.

■ Σταθερά στο πλευρό των μπάτσων ο Περισσός

«Το έργο της Ελληνικής Αστυνομίας όταν είναι σωστά προσανατολισμένο και με σωστά εκπαιδευμένο και αμειβόμενο προσωπικό, μπορεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος και στην εμπέδωση της ασφάλειας», επισημάνει ο βουλευτής του ΚΚΕ Αγγελος Τζέκης χαιρετίζοντας, χτες το πρωί, στην εκδήλωση της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης όπου παρουσίασε τα αποτελέσματα της αντιεγκληματικής πολιτικής για το 2005 και το σχέδιο δράσης για το 2006. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε παρουσία εκπροσώπων φορέων του νομού.

Η ειδηση δημοσιεύτηκε στο «Ριζοσπάστη» την περασμένη Τετάρτη. Ήταν τόσο γλαφυρός ο βουλευτής που δεν αφήνει μεγάλη περιθώρια για σχόλια. Δίνουμε, λοιπόν, το λόγο και πάλι στο κομματικό έντυπο του Περισσού:

«Η Αστυνομία δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως μηχανισμός στα χέρια του κεφαλαίου για την αποτελεσματικότερη επίθεση που διεξάγει σε βάρος των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων του εργαζόμενου λαού, υπογράμμισε». Αχ, έρμε Μαρξ, αν ζούσες σήμερα, εσύ που έγραψες τόσα για το ρόλο του αστικού κράτους και των κατασταλτικών του μηχανισμών, πόσα θα είχες να μάθεις από τον κ. Τζέκη και τους άλλους εγχώριους αστέρους του αναθεωρητισμού.

Φυσικά, ο βουλευτής του Περισσού δεν μπορούσε να παραλείψει να εκφράσει την αλληλεγγύη του στα σκληρά εργαζόμενα παιδιά του ελληνικού λαού, που φορούν τις μπλε και χακί στολές: «Τέλος, αναφερόμενος στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, ο βουλευτής του ΚΚΕ επανέλαβε πως το Κόμμα στέκεται αλληλέγγυο στους διεκδικητικούς αγώνες του κλάδου και κάλεσε την κυβέρνηση να αποδείξει έμπρακτα το ενδιαφέρον της, αναγνωρίζοντας το επικίνδυνο και ανθυγιεινό του επαγγελματός τους και ικανοποιώντας τις θεσμικές και οικονομικές διεκδικήσεις τους». Είδατε πόσο κακή είναι η κυβέρνηση; Ούτε στους ΜΑΤάδες δεν δίνει επιδομα ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας. Ξέρετε πόσο κουραστικό είναι να κυνηγάς διαδηλωτές και να τους ανοίγεις τα κεφάλια με το γκλομπ; Ευτυχώς που υπάρχει το καλό ΚΚΕ και αγωνίζεται για να πληρώνονται καλύτερα εκείνοι που μας ανοίγουν τα κεφάλια. Για να πάψουμε κι εμείς, ρε παιδί μου, να φωνάζουμε εκείνο το παλιό σύνθημα «τρεις κι εξήντα παίρνετε και τον κόσμο δέρνετε». Μόλις οι μπάτσοι πάψουν να παίρνουν «τρεις κι εξήντα», θα πρέπει κι εμείς να ψάξουμε για άλλο σύνθημα.

Παρακολουθήσεις και πολιτική σπέκουλα

Ο πρωθυπουργός και μια σειρά υπουργοί στην ίδια λίστα με ταπεινά πρόσωπα, όπως ο Γρ. Τσιλιμαντός της «Αντιεξουσιαστικής Κίνησης» και ο Ν. Γιαννόπουλος του «Δικτύου για τα Κοινωνικά και Πολιτικά Δικαιώματα»; Ας σοβαρευτούμε λίγο. Ξένες μυστικές υπηρεσίες δεν θα είχαν κανένα λόγο να παρακολουθούν τα τηλέφωνα των τελευταίων. Ο,τι θέλουν το παίρνουν από τις ελληνικές, με τις οποίες συνεργάζονται και οι οποίες, βέβαια, παρακολουθούν τα τηλέφωνα όλων όσων έχουν κατατάξει στις λίστες των υπόπτων. Σε άλλη λίστα, άλλης διαβάθμισης θα ήταν το κινητό του Καραμανλή και σε άλλη του Γιαννόπουλου. Και σε τελευταία ανάλυση, λείπουν πολλά ακόμα ονόματα ανθρώπων του αντικαπιταλιστικού χώρου από τη λίστα. Κάποιος τα ανακάτεψε «γλυκά». Κάποιος ήθελε να παρουσιαστεί έτσι αυτή η ιστορία.

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι τα τηλέφωνα των πολιτικών παρακολουθούνται. Οχι μόνο από ξένες αλλά και από ντόπιες υπηρεσίες. Παρακολουθούνται ακόμα και μεταξύ τους (φτάνει να θυμηθούμε μόνο τις υποθέσεις Τόμπρα και Γρυλλάκη). Εδώ, όμως, δεν έχουμε την αποκάλυψη ενός κυκλώματος παρακολουθήσεων, αλλά την επικοινωνιακή εκμετάλλευση ενός ζη-

τήματος που κάποια στιγμή θα έσκαγε. Από τον εισαγγελικό κλάδο την υπόθεση χειριζόταν μόνος του ο Παπαγγελόπουλος. Κάποια πράγματα ήξερε ο Λινός και κάποια ο Διώτης. Η διαρροή

δεν φαίνεται να έγινε απ' αυτούς. Εγινε από την κυβέρνηση και μάλιστα από ψηλά (Μαξίμου;). Και την επομένη, σαν έτοιμοι από καιρό οι υπουργοί βγήκαν και έδωσαν συνέντευξη, την οποία εί-

χαν προαναγγείλει τα «Νέα». Σε μια στιγμή που ο τόπος βοούσε από μια σειρά ζητήματα (πρόκληση τραπέζιτων, προκλήσεις ΣΕΒ, εισοδηματική πολιτική) καλή ήταν αυτή η παρέκβαση.

Στα ελληνικά τον λένε Μετανάστη

Τον λένε και Πρόσφυγα. Και Λαθρομετανάστη, και Αλλοδαπό, και Παράνομο, και Ξένο -κυρίως τον λένε Ξένο. Με το όνειρο να βρει ζωή, ξεκινά το ταξίδι. Χάνει μια πατρίδα -χαμένη ήδη- κι αν σταθεί τυχερός, θα φτάσει κάπου όπου θα βρει επιβίωση. Είναι «κανένας» και «τίποτα», χωρίς γλώσσα, χωρίς χαρτιά, ξενητεμένος, ο τελευταίος, αυτός που δουλεύει για την αφθονία μιας χώρας που τον εχθρεύεται, αυτός που τον απαγάγουν, τον χτυπούν, τον φυλακίζουν, τον απελαύνουν, τον δολοφονούν -προσχήματα κι αφορμές ούτε που μας χρειάζονται πια.

Είναι ένα εκατομμύριο άνθρωποι σήμερα στην Αθήνα.

Δεν είναι (απλώς) ξένοι. Είναι μετανάστες. Και ως τέτοιοι, δεν παύουν να στοιχειώνουν τις κινηματογραφικές μυθοπλασίες, από τον «Μετανάστη» που παρέστησε το 1917 ο Τσάρλι Τσάπλιν ως τον πολύπαθο αλβανό «Ομηρο» του Κωνσταντίνου Γιάνναρη, κι ως τον «Κρυμμένο» του Μίκαελ Χάινκε που παίζεται τώρα στις αθηναϊκές αίθουσες.

Τις τρεις Παρασκευές που έρχονται, προβάλλουμε ταινίες για εκείνον που στα ελληνικά τον λένε Μετανάστη:

10/2: **Katzelmacher** (Ο Έλληνας Γείτονας, 1969) του Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ

17/2: **In this World** (Στα Σύνορα του Κόσμου, 2002) του Μάικλ Γουιντερμπότομ

24/2: **Ο Δρόμος προς τη Δύση** (The Way to the West, 2003) του Κυριάκου Κατζουράκη

Στις 8.30μμ, με ελεύθερη πάντα είσοδο. Σας περιμένουμε. cinekontra@hotmail.com

■ Κολομβία

Δημοψήφισμα για την ανταλλαγή αιχμαλώτων

Η κυβέρνηση της Κολομβίας ανακοίνωσε ότι συμφώνησε να γίνει δημοψήφισμα στο οποίο οι ψηφοφόροι θα απαντήσουν στο ερώτημα αν πρέπει να γίνει ανταλλαγή των αιχμαλώτων που βρίσκονται στα χέρια των ανταρτών των Ενοπλων Επαναστατικών Δυνάμεων της Κολομβίας (FARC) με φυλακισμένους αντάρτες.

Όπως είναι γνωστό, οι FARC κρατούν σε άγνωστες περιοχές της ζούγκλας περισσότερους από 60 αιχμαλώτους, πολιτικούς, στρατιώτες και αστυνομικούς, ανάμεσα στους οποίους είναι τρεις Αμερικάνοι και η γαλλο-κολο-

μβιανή πολιτικός Ινγκριντ Μπετανκούρτ.

Η ανακοίνωση έγινε κατά τη διάρκεια της επίσκεψης γαλλικής αντιπροσωπείας υψηλού επιπέδου, με επικεφαλής τον υπουργό Εξωτερικών, που δήλωσε ότι «η συμφωνία θα προκύψει από πολιτική λύση και σε καμιά περίπτωση με στρατιωτικές επιχειρήσεις ή με τη χρήση βίας». Επικεφαλής της καμπάνιας για το δημοψήφισμα, που θα γίνει παράλληλα με τις εκλογές για το κογκρέσο τον ερχόμενο Μάρτιο, θα τεθούν οι συγγενείς των αιχμαλώτων και όχι η κυβέρνηση, η οποία μ' αυτό τον τρόπο προσπαθεί να δείξει ότι αποδέ-

χεται και στηρίζει ένα αίτημα με πλατιά αποδοχή ανάμεσα στη κολομβιανή κοινωνία, γιατί δεν θέλει να αναλάβει η ίδια την πολιτική πρωτοβουλία και ευθύνη γι' αυτό. Οι λόγοι είναι κατανοητοί.

Ο σημερινός πρόεδρος και υποψήφιος στις ερχόμενες εκλογές του Μαρτίου, Αλβάρτο Ουρίμπτε, ανέβηκε στην εξουσία με βασική προτεραιότητα τη συντριβή του αντάρτικου, σε στενή συνεργασία με τους αμερικάνους πάτρωνές του. Στη διάρκεια της προεδρικής του θητείας όχι μόνο δεν κατάφερε να πετύχει το στόχο του, αλλά

βρίσκεται μπροστά στις εκλογές χωρίς να έχει να παρουσιάσει τίποτα το αξιόλογο σ' αυτό το μέτωπο. Συνεπώς, η απόφαση για το δημοψήφισμα με τον τρόπο που παρουσιάζεται αποτελεί σανίδα σωτηρίας, χωρίς να φαίνεται σαν υποχώρηση του ίδιου και ομολογία της αποτυχίας της πολιτικής του. Και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, που είναι εκ των προτέρων γνωστό, θα παρουσιαστεί σαν «εθνική πρόταση», την οποία η νέα κυβέρνηση θα κληθεί να υλοποιήσει χωρίς να επωμιστεί το πολιτικό κόστος της αποτυχίας της πολιτικής της.

Οι βετεράνοι πληρώνουν το τίμημα του πολέμου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

σει στο δρόμο χωρίς το φόβο ότι κάτι θα εκραγεί δίπλα του. Του είχα υποσχεθεί ότι θα έκανα ό,τι μπορούσα να βγάλω την ιστορία του προς τα έξω».

Η αυτοκτονία του Ντάγκλας Μπάρμπερ είναι μια από τις πολυάριθμες περιπτώσεις βετεράνων του Ιράκ που έχουν αυτοκτονήσει, γεγονός που έχει προκαλέσει σοβαρή ανησυχία στο Πεντάγωνο, το οποίο τελευταία προωθεί νέα διαδικασία παρακολούθησης της ψυχικής υγείας των στρατιωτών που επιστρέφουν από το Ιράκ, όπως επισημαίνει ο αρθρογράφος του «Independent».

Οι ψυχικές διαταραχές που εκδηλώνονται στους βετεράνους του Ιράκ έχουν πάρει τη μορφή επιδημίας. Πε-

ρίπου το ένα τρίτο των στρατιωτών που επιστρέφουν από το Ιράκ εκδηλώνουν συμπτώματα μετατραυματικού στρες, ποσοστό ψηλότερο από τους προηγούμενους πολέμους.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στις 28 Ιανουαρίου εκπρόσωπος του υπουργείου για τις Υποθέσεις των Βετεράνων, περίπου 40.000 στρατιώτες που έχουν επιστρέψει από το Ιράκ και το Αφγανιστάν έχουν βρεθεί να πάσχουν από διαταραχές της ψυχικής τους υγείας. Περίπου 19.000 έχουν νοσηλευτεί για μετατραυματικό στρες στο δίκτυο των 160 ειδικών προγραμμάτων από το 2002 μέχρι το 2005. Περίπου 14.000 με μετατραυματικό στρες νοσηλεύτηκαν ταυτόχρονα και για εξάρτηση από ναρκωτικά και ακόμη 11.000 νοσηλεύτηκαν για κατάθλιψη.

Το 13% των βετεράνων που έχουν νοσηλευτεί είναι γυναίκες, ποσοστό ψηλότερο από τους προηγούμενους πολέμους. Λόγω της έκτασης του προβλήματος, το αρμόδιο υπουργείο ανακοίνωσε ότι θα χρηματοδοτήσει με 29 εκατομμύρια δολάρια την επέκταση των υπηρεσιών αντιμετώπισης του μετατραυματικού στρες το 2006.

Ενα άλλο πολύ συχνό φαινόμενο είναι γνωστό ως πολυτραυματισμός, όταν οι στρατιώτες που επιστρέφουν υποφέρουν από σοβαρά σωματικά και ψυχικά τραύματα. Πολλοί απ' αυτούς, που σε προηγούμενους πολέμους θα είχαν πεθάνει, τώρα επιβιώνουν και χρειάζονται ιδιαίτερη φροντίδα. Ο μεγάλος αριθμός των τραυματιών αυτής της κατηγορίας αναγκάζει το υπουργείο για τις Υποθέσεις των Βετεράνων

να αυξήσει από 4 σε 21 τον αριθμό των ειδικών κέντρων περιθάλψης για να καλυφθούν οι αυξημένες ανάγκες.

Χωρίς αμφιβολία, η πραγματική εικόνα είναι πολύ χειρότερη απ' αυτή που δίνουν τα επίσημα στοιχεία, γιατί, όπως επισημαίνεται σε σχετική έρευνα που έγινε το 2004 σε 6.000 στρατιώτες που επέστρεψαν από το Ιράκ και το Αφγανιστάν και δημοσιεύτηκε στο γνωστό επιστημονικό περιοδικό «New England Journal of Medicine», λιγότεροι από τους μισούς που υποφέρουν από μετατραυματικό στρες ζητούν ιατρική βοήθεια, γιατί φοβούνται μήπως αντιμετωπιστούν περιφρονητικά από τους συναδέλφους και τους ανωτέρους τους.

■ Κυβέρνηση και συνδικαλιστική γραφειοκρατία

Επικύρωσαν την πρόκληση του ΣΕΒ

«Πράσινο φως» για ευελικτές εργασιακές σχέσεις σε νομούς με υψηλή ανεργία, αλλά και σε ζημιόγουνους κλάδους, άναψε κατά τη χθεσινή συνάντηση της Εθνικής Επιτροπής Απασχόλησης. Ο Π. Παναγιωτόπουλος προανήγγειλε νέο νόμο για τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης. ΣΕΒ και ΓΣΕΕ συμφώνησαν επί της αρχής. Μ' αυτό τον τρόπο παρουσίασε η οικονομική εφημερίδα του συγκροτήματος Μπόμπολα («ΗΜΕΡΗΣΙΑ») το αποτέλεσμα της συνεδρίασης της Εθνικής Επιτροπής Απασχόλησης το απόγευμα της περασμένης Δευτέρας.

Το ρεπορτάζ είναι ακριβές. Μια συνεδρίαση που φάνηκε ότι θα εξελισσόταν με συγκρούσεις, γι' αυτό και ο Παναγιωτόπουλος στην αρχή προσπάθησε να την κάνει κεκλεισμένων των θυρών, εξελίχθηκε σε άριστο κλίμα. Οι εκπρόσωποι όλων των φορέων έβγαλαν τα λογύδριά τους, ο ΣΕΒ επανέλαβε τις προκλητικές αξιώσεις του, η ΓΣΕΕ παρουσίασε τις γνωστές «10 θέσεις για την ανεργία» (καλό προπαγανδιστικό εργαλείο,

που ουδόλως τρομάζει τους καπιταλιστές, αφού ξέρουν ότι δε συνοδεύεται από κανένα πρακτικό μέσο διεκδίκησης) και ενώ είχαν συμφωνήσει όλοι σε ένα επιμέρους αίτημα του ΣΕΒ (να εκπίπτουν από τη φορολογητέα ύλη οι δαπάνες των καπιταλιστών για προγράμματα κατάρτισης και επιμόρφωσης του προσωπικού τους), ο Παναγιωτόπουλος έβγαλε το λαγό από το καπέλο: ως ενεργοποίησε το νόμο για τα Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης.

Στην πρόταση αυτή έμειναν σύμφωνοι όλοι, αφού ουδείς διατύπωσε αντίρρηση. Καμιά αντίρρηση από πλευράς ΓΣΕΕ δεν εκφράστηκε ούτε όταν ο Παναγιωτόπουλος έκανε στο τέλος δηλώσεις στα ΜΜΕ.

Πρόκειται για το νόμο 2639/98 (κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ), που προβλέπει την καταγραφή των Κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων, όχι όμως και της Εθνικής, όπως ζητάει ο ΣΕΒ. Ο νόμος αυτός είναι τόσο προκλητικός που δεν εφαρμόστηκε στην πράξη και περιέπεσε σε αδράνεια. Η συνδικαλιστική γραφειοκρα-

τία δεν τόλμησε πουθενά να υπογράψει τοπική συμφωνία καταστρατήγησης των Κλαδικών Συμβάσεων, φοβούμενη την κατακραυγή των εργαζόμενων. Γιατί διαμαρτύρε-

ται, όμως, η ΟΤΟΕ που οι τραπεζίτες αρνούνται να υπογράψουν Κλαδική Σύμβαση, όταν η ΓΣΕΕ συμφώνησε να ενεργοποιηθεί ένας νόμος που ακυρώνει τις Κλαδικές Συμ-

βάσεις για περιοχές ή κλάδους; Ποιος άνοιξε το δρόμο στο κεφάλαιο να προβάλλει τέτοιες αξιώσεις;

Όμως, ο νόμος του ΠΑΣΟΚ μπορεί να τροποποιηθεί προς το χειρότερο. Στην Εθνική Επιτροπή Απασχόλησης συμφωνήθηκε να συγκροτηθεί Διαρκής Επιτελική Ομάδα Εργασίας (με συμμετοχή όλων των μερών, φυσικά), η οποία θα ασχολείται με την προετοιμασία όλων των θεμάτων και σε εύλογο χρονικό διάστημα θα φέρει εισήγηση για την τροποποίηση του νόμου για τα Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης.

Τί έμεινε απ' αυτή τη συνεδρίαση; Η επικύρωση του «κοινωνικού εταιρισμού» και η νομιμοποίηση των ιταμών αξιώσεων του ΣΕΒ. Θυμίζουμε ότι οι αξιώσεις αυτές προβλήθηκαν για πρώτη φορά στη διάρκεια της δεύτερης συνάντησης των διαπραγματευτικών ομάδων ΓΣΕΕ - εργοδοτικών οργανώσεων για την υπογραφή της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Αντί, λοιπόν, τότε η ΓΣΕΕ να σηκωθεί και να φύγει

και στη συνέχεια να προσπαθήσει να δημιουργήσει πολιτική κρίση, στριμωχνοντας καπιταλιστές και κυβέρνηση, ο Πολυζωγόπουλος έκανε πρόταση να αποσυσχετιστούν αυτά τα ζητήματα από τις διαπραγματεύσεις για την ΕΓΣΣΕ και να συζητηθούν στην Εθνική Επιτροπή Απασχόλησης, ένα όργανο που έπνεε τα λόισθια, καθώς η πρώτη συνεδρίασή του είχε καταλήξει φιάσκο. Ετσι, με την κίνηση αυτή η ΓΣΕΕ και τις αξιώσεις του ΣΕΒ νομιμοποίησε και τις κατέστησε «θέματα προς συζήτηση στον κοινωνικό διάλογο» και αυτό το κακόφημο όργανο ταξικής συνεργασίας ζωντάνεψε. Γι' αυτό και ο Παναγιωτόπουλος έσπευσε να ανακοινώσει τη σύγκληση της Επιτροπής την ίδια κιόλας μέρα που ανέκυψε το θέμα και συμφώνησαν ΓΣΕΕ και ΣΕΒ.

Ετσι, οι αξιώσεις του ΣΕΒ βρίσκονται στο τραπέζι και με την υπογραφή της ΓΣΕΕ και εκείνο που παζαρεύεται πια είναι η έκταση των δικαιωμάτων και κατακτήσεων που θα χάσουν οι εργαζόμενοι. Οχι τι θα κερδίσουν.

■ Γίναμε Λωτοφάγοι;

Πράσινοι συνδικαλιστές, πολιτικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ και δημοσιογραφικά παπαγαλάκια που ανήκουν στο σοσιαλδημοκρατικό στρατόπεδο καταγγέλλουν τον ΣΕΒ για αντεργατικές αξιώσεις και την κυβέρνηση ότι του κάνει πλάτες.

Μήπως κατοικούμε στη χώρα των Λωτοφάγων και δεν το έχουμε πάρει χαμπάρι; Εξηγούμαστε. Ήταν ο Γιωργάκης Παπανδρέου που στην προεκλογική περίοδο του 2004, παρουσίαζε «νέες και ρηξικέλευθες προτάσεις» για τους εργαζόμενους και ειδικά για την ανεργία των νέων. Ελεγε, για παράδειγμα, μιλώντας στο Λαύριο, την πόλη της ανεργίας, στις 20 Γενάρη του 2004:

«Όλοι οι νέοι απόφοιτοι Λυκείου ή ΤΕΕ μέχρι ηλικίας 25 ετών να μπορούν να προσλαμβάνονται από κάθε είδους επιχειρήσεις για 4 χρόνια, χωρίς οι επιχειρήσεις ή οι νέοι να υποχρεώνονται να καταβάλουν ασφαλιστικές εισφορές!»

Ζητάει μήπως τίποτα διαφορετικό ο ΣΕΒ σήμερα και δεν το έχουμε καταλάβει εμείς; Απορούμε που οι βιομήχανοι δεν έχουν ήδη τραβήξει από το αρχείο τη δήλωση Γιωργάκη για να την τρίψουν στη μούρη των Πασόκων. Ξέρουν κι αυτοί, όμως, από πολιτική, γι' αυτό και δεν θέλουν να εκθέσουν τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ στα μάτια των οπαδών του. Τον χρειάζονται σήμερα ως αντιπολίτευση και αύριο ως κυβέρνηση.

Είναι πολλοί στο κόλπο

Αποκαλύψαμε την προηγούμενη βδομάδα, ότι ο υπουργός Εργασίας Π. Παναγιωτόπουλος και ο διοικητής του ΙΚΑ Βαρθολομαίος υποεκτίμησαν τις οφειλές του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ σε 2 δισ. ευρώ. Πρόκειται για οφειλές που προέκυψαν από την πολιτική αφαίμαξης των αποθεματικών του ΕΤΕΑΜ, οι οποίες έχουν ξεπεράσει τα 5 δισ. ευρώ.

Αποκαλύψαμε ακόμη, ότι την απόφαση αυτή την προσυπέγραψαν και τα δύο στελέχη της ΓΣΕΕ, ένας Πασκίτης και μια Δακίτισσα, που είναι μέλη του ΔΣ του ΕΤΕΑΜ. Τον Πασκίτη τον είχαμε ενημερώσει για όλες τις παρασκηνιακές ενέργειες του Παναγιωτόπουλου και για την αναλογιστική μελέτη που είχε κάνει βρετανικός οίκος το 1997, για λογαριασμό του υπουργείου Εργασίας, όμως παρολαυτά ψήφισε την υποεκτίμηση των χρεών του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ. Η στάση του αυτή, σε συνδυασμό με την απάντηση που μας έδωσε ο Χ. Πολυζωγόπουλος σε σχετική μας ερώτηση για το ίδιο ζήτημα (νόμιζε -μας είπε- ότι το χρέος του ΙΚΑ είναι μικρότερο από 2 δισ. ευρώ) μας δίνουν το δικαίωμα να ισχυριζόμαστε, ότι στο παι-

χνίδι της υποεκτίμησης του χρέους έχει μπει και η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, δηλαδή η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ.

Στις αρχές της βδομάδας, τα «Νέα» φιλοξένησαν δηλώσεις του προέδρου της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής Γ. Κουτρουμάνη για τα χρέη του κράτους προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Ο Κουτρουμάνης ισχυρίστηκε ότι το χρέος του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ μέχρι σήμερα ανέρχεται σε 3 δισ. ευρώ. Επειδή θεωρήσαμε και αυτή την εκτίμηση υποεκτιμημένη, αποφασίσαμε να τον αναζητήσουμε για να δούμε τι θα μας πει. Τον συναντήσαμε στα γραφεία της Ομοσπονδίας και του ζήτημα να μας εξηγήσει με ποια στοιχεία και με ποια μέθοδο έβγαλε το χρέος 3 δισ. ευρώ. Ταυτόχρονα του δείξαμε και την αναλογιστική μελέτη του υπουργείου Εργασίας, την οποία, όπως μας δήλωσε, την ήξερε.

Μας είπε ότι μετά την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νόμου Ρέππα (3029/2002), που στο άρθρο 6 προβλέπει την υποχρέωση του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ, χωρίς να αναφέρει το ύψος της οφειλής, αντιπροσωπεία της ΓΣΕΕ είχε συ-

ναντηθεί με υπουργούς της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ για να ρυθμίσουν αυτό το ζήτημα. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του, το χρέος του ΙΚΑ ανήρχετο σε 3 δισ. ευρώ (2 δισ. το κεφάλαιο και 1 δισ. οι τόκοι). Όταν του αντιτάξαμε τα επιχειρήματά μας, σύμφωνα με τα οποία το χρέος πρέπει να έχει ξεπεράσει τα 5 δισ. ευρώ, δεν προσπάθησε να μας αντικρούσει. Πώς συμβαίνει, όμως, το χρέος να παραμένει 3 δισ. ευρώ, ενώ από τότε που έγινε η εκτίμηση πέρασαν δύο χρόνια; Απλούστατα και ο Γ. Κουτρουμάνης διαπνέεται από τη λογική της υποεκτίμησης του χρέους και γι' αυτό συνεχίζει να μιλά για 3 δισ. ευρώ, παρά το γεγονός ότι από τότε πέρασαν δύο χρόνια.

Πάντως, μας επιβεβαίωσε, ότι και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επιδίωξε να ρυθμίσει νομοθετικά το χρέος του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ υποεκτιμώντάς το.

Πρέπει να χαλάσουμε το σχέδιο κυβέρνησης και εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ να διαλύσουν το ΕΤΕΑΜ, που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην κατάργηση της επικουρικής σύνταξης των εργαζόμενων.

■ Παπαστράτος

Πιλότος για την ακύρωση των Κλαδικών Συμβάσεων

Το περασμένο Σάββατο παρακολούθησαμε τις εργασίες του 31ου απολογιστικού συνεδρίου της Ομοσπονδίας Εργαζόμενων στις Καπνοβιομηχανίες της Ελλάδας. Στο συνέδριο ενέκρινε ακόμα το σχέδιο Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης, το οποίο κατατέθηκε από το ΔΣ της Ομοσπονδίας.

Με την είσοδό μας στην αίθουσα του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, όπου διεξαγόταν το συνέδριο, και πριν καλά-καλά προλάβουμε να καθήσουμε, δεχθήκαμε φραστική επίθεση από το γραμματέα της ομοσπονδίας Σ. Αλεβιζόπουλο, που είναι και πρόεδρος του σωματείου των εργαζόμενων στο εργοστάσιο του Παπαστράτου στον Πειραιά και στέλεχος του Συνασπισμού. Ο κύριος αυτός, μόλις μας αντίκρισε, σηκώθηκε όρθιος και σε έξαλλη κατάσταση άρχισε να φωνάζει και να μας προκαλεί λέγοντάς μας να περάσουμε έξω, γιατί δεν ειδοποίησε άλλους δημοσιογράφους να παρακολουθήσουν το συνέδριο! Του υπενθυμίσαμε, ότι τα συνέδρια των

συνδικαλιστικών οργανώσεων είναι ανοικτά τόσο στους εργαζόμενους όσο και στους δημοσιογράφους και ότι το αν θα παρακολουθήσουμε ή όχι τις εργασίες θα το αποφασίσει το προεδρείο του Συνεδρίου και μόνον αυτό. Οι Δ. Πάνου, Σ. Κλειδαράς, Π. Κολώζης και Ν. Ρούσος, (δουλεύουν στα καπνεργοστάσια των Γεωργιάδων, Κεράνη, Καρέλια και Παπαστράτου), που απάρτιζαν το προεδρείο, αποφάσισαν ομόφωνα, ότι μπορούμε να παραστούμε, αφού πρώτα τους επιδείξουμε τη δημοσιογραφική μας ταυτότητα, όπως και έγινε.

Για να μη σας κουράζουμε άλλο και για να αναφερθούμε στα του συνεδρίου και της συλλογικής σύμβασης, έχουμε να προσθέσουμε, ότι ο Σ. Αλεβιζόπουλος αντέδρασε μ' αυτό τον τρόπο, γιατί με τα δημοσιεύματά μας του αφαιρέθηκε το έδαφος κάτω από τα πόδια του και γιατί δεν μπορεί πια να «δουλεύει» τους εργάτες του Παπαστράτου για την ξεπουληματική Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση

που υπέγραψε μαζί με τους άλλους εργατοπατέρες. Οι άλλοι δύο εργατοπατέρες του Παπαστράτου που παρίσταντο στο συνέδριο για τους δικούς τους λόγους δεν έθεσαν θέμα παρουσίας μας.

Ο αντιπρόεδρος της ομοσπονδίας Γρ. Κοντός είναι και αντιπρόεδρος του σωματείου του Παπαστράτου, ενώ για πολλά χρόνια διετέλεσε πρόεδρος της ομοσπονδίας Μ. Λουκάκης δούλευε στο εργοστάσιο του Παπαστράτου και έφυγε στα πλαίσια της λεγόμενης εθελουσίας εξόδου παίρνοντας ένα μεγάλο «πακέτο». Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι όταν μια ομοσπονδία βρίσκεται σε τέτοια χέρια, δεν μπορούν οι εργαζόμενοι να διεκδικούν και πολλά, εάν συνυπολογίσουμε μάλιστα και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι καπνεργάτες, ιδιαίτερα μετά το ξεπούλημά τους στο εργοστάσιο του Παπαστράτου.

Καταρχάς, πριν σχολιάσουμε αυτή καθαυτή την Κλαδική Συλλογική Σύμβαση και τις παρεμ-

Ξανά διοξίνες στο Βέλγιο

Για πολλοστή φορά ξέσπασε στο Βέλγιο το σκάνδαλο των διοξινών, αρχικά σε μονάδες που παράγουν λίπος από κόκαλα γουρουινών και στη συνέχεια σε εκατοντάδες μονάδες που εκτρέφουν γουρούνια και κότες, σε Βέλγιο, Ολλανδία και Γερμανία. Και αυτή τη φορά οι αρμόδιες αρχές ελέγχου του Βελγίου και της Ολλανδίας ενημέρωσαν την αρμόδια αρχή ελέγχου της ΕΕ με καθυστέρηση πολλών μηνών, στις 25 Γενάρη του 2006. Η πολύμηνη αυτή καθυστέρηση, όπως θα δούμε στη συνέχεια, δεν οφείλεται σε τυχαία γεγονότα ή στην αδυναμία των ελεγκτικών μηχανισμών των χωρών αυτών να λύσουν σύνθετα τεχνικά ζητήματα, που αναφύονται κατά τη διάρκεια της παραγωγικής διαδικασίας. Οφείλεται καθαρά στο γεγονός, ότι οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις παράγουν ανεξέλεγκτα και δεν εφαρμόζουν ούτε τα ελάχιστα μέτρα που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία, που καθιερώθηκε από το 2002 για να διασκεδάσει τις ανησυχίες του καταναλωτικού κοινού της ΕΕ, πείθοντάς το ότι μ' αυτά τα μέτρα θα αποτραπεί η επιμόλυνση των τροφίμων και των ζωοτροφών από τις ζωονόσους εκείνες που είναι επικίνδυνες όχι μόνο για το ζωικό κεφάλαιο αλλά και για τον άνθρωπο. Ανησυχίες που φούντωσαν ιδιαίτερα στα τέλη της δεκαετίας του 1990 και στις αρχές της δεκαετίας του 2000.

Από το Δεκέμβριο του 1999 μέχρι τον Απρίλιο του 2003, που άρχισε να εφαρμόζεται ο κανονισμός 1774/2002, είχε αποφασιστεί η γενική απαγόρευση της

χρησιμοποίησης κρεατάλευρων στη διατροφή των ζώων και σ' άλλες χρήσεις για την παραγωγή προϊόντων που χρησιμοποιούνται από τον άνθρωπο.

Με τον κανονισμό 1774, ανάμεσα σ' άλλα, επιτράπηκε η παραγωγή λιπών από κόκαλα γουρουινών για να παρασκευαστούν σύνθετες ζωοτροφές.

Σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία, που ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών, πρέπει οι μονάδες που θα θελήσουν να παράγουν χοιρινό λίπος για ζωοτροφές να πληρούν μια σειρά προϋποθέσεις για να πάρουν την αρχική έγκριση και να εξασφαλίσουν τη συνέχιση της λειτουργίας τους. Προϋποθέσεις πρέπει να πληρούν και οι επιχειρήσεις που δεν παράγουν αλλά εμπορεύονται το χοιρινό λίπος για την παρασκευή σύνθετων ζωοτροφών.

Οι βελγικές αρχές και οι Κομισάριοι, για να καλύψουν τις ευθύνες των καπιταλιστών και των ελεγκτικών μηχανισμών, τα φρότωσαν όλα στα χαλασμένα φίλτρα μέσα από τα οποία πέρασαν μικροποσότητες υδροχλωρικού οξέως που δημιούργησαν τις διοξίνες. Αυτή την τεχνική βλάβη δεν μπόρεσαν να την εντοπίσουν έγκαιρα και έτσι έγινε το κακό και εφοδιάστηκαν εκατοντάδες επιχειρήσεις εκτροφής γουρουινών και κοτόπουλων με χοιρινό λίπος με διοξίνες.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι τελείως διαφορετική. Αν οι βελγικές επιχειρήσεις εφαρμόζαν την κοινοτική νομοθεσία, θα απέφυγαν την είσοδο των διοξινών στο χοιρινό λίπος ή θα τις εντόπιζαν μέσω των μικροβιολογικών

εξετάσεων και των δειγματοληπτικών ελέγχων για διοξίνες. Φαίνεται ότι αυτά δεν τα έκαναν οι βελγοί καπιταλιστές και οι κρατικές ελεγκτικές αρχές δεν τους ήλεγχαν. Το ίδιο ισχύει και για τις ολλανδικές αρχές. Αν εφαρμόζαν το πρόγραμμα των δειγματοληπτικών ελέγχων για διοξίνες, ως όφειλαν, θα εντόπιζαν τις διοξίνες στο χοιρινό λίπος πριν αυτό πάει στις μονάδες εκτροφής.

Με την προϊστορία που έχουν το Βέλγιο, η Ολλανδία και η Γερμανία με τα σκάνδαλα των διοξινών, των τρελών αγελάδων, της γρίπης των πτηνών κ.λπ. δεν μπορούν να μας πείσουν ότι μόνο σ' αυτές τις μονάδες παραγωγής μπήκαν στις ζωοτροφές οι διοξίνες. Ακόμη, το γεγονός ότι απ' αυτές τις ιμπεριαλιστικές χώρες (και όχι μόνο) ξεκινούν πολλές φορές τα διατροφικά και ζωοτροφικά σκάνδαλα επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά τη θέση μας, ότι στις χώρες αυτές οι επιχειρήσεις παράγουν ανεξέλεγκτα, ότι παράγουν μόνο για να βγάζουν υπερκέρδη.

Ερχόμαστε τώρα στις δηλώσεις του Ε. Μπασιάκου και του ΕΦΕΤ για το ζήτημα των διοξινών.

Καταρχάς, θέλουμε να αναφέρουμε, ότι οι προηγούμενες πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Γεωργίας έσπασαν τους ελέγχους που πρέπει να γίνονται στις ζωοτροφές σε δύο γενικές διευθύνσεις. Τους μικροβιολογικούς τους κάνει η γενική διεύθυνση κτηνιατρικής και τους ελέγχους για διοξίνες η γενική διεύθυνση ζωικής παραγωγής. Όμως, τέτοιους ελέγχους δεν κάνει η διεύθυνση αυτή, ως όφειλε από το 2002. Το Νοέμβριο του 2004 εί-

χαν έρθει στην Ελλάδα επιθεωρητές του Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων της ΕΕ. Ανάμεσα σ' άλλα που ελέγξαν οι επιθεωρητές ήταν και το πρόγραμμα ελέγχου για διοξίνες στις ζωοτροφές. Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του υπουργείου Γεωργίας δεν είχαν να παρουσιάσουν τίποτα όσον αφορά το πρόγραμμα ελέγχου των ζωοτροφών και τα 'ρίξαν όλα στην έλλειψη προσωπικού. Η έκθεση των επιθεωρητών ήταν καταπληθής για την Ελλάδα. Οι κύριοι αυτοί, όταν ελέγχουν χώρες σαν την Ελλάδα, είναι πολύ αυστηροί και απαιτητικοί. Όταν, όμως, ελέγχουν τις ιμπεριαλιστικές χώρες, είναι... κοτόπουλα.

Ο Ε. Μπασιάκος έβγαλε μια ακόμη καθησυχαστική ανακοίνωση, λέγοντας ότι ρώτησε τους Βέλγους και τον διαβεβαίωσαν ότι δεν εισήχθησαν ζωοτροφές απ' αυτές τις επιχειρήσεις! Αυτά του είπαν να πει από την αρμόδια γενική διεύθυνση. Ήταν μια απάντηση που βόλευε και τους υπηρεσιακούς παράγοντες που δεν έχουν να παρουσιάσουν ελεγκτικό έργο για την ύπαρξη ή μη διοξινών στις ζωοτροφές. Το αν πρέπει να μας καθησυχάζει η διαβεβαίωση των Βέλγων, μετά από όσα αποκαλύφθηκαν για τη συμπεριφορά τους, το αφήνουμε στην κρίση του αναγνώστη.

Από την πλευρά τους οι ανεκδιήγητοι του ΕΦΕΤ με ανακωχή τους έσπευσαν να καθησυχάσουν τον κόσμο και να παρουσιάσουν ελεγκτικό έργο. Το πρώτο που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι ο ΕΦΕΤ δεν εμπλέκεται με τους ελέγχους των ζωοτροφών για διοξίνες. Η αρμοδιότητα αυτή ανήκει στην αρμόδια

υπηρεσία του υπουργείου Γεωργίας. Καλά θα κάνει, λοιπόν, ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ να μη φουτρώνει εκεί που δε τον σπέρνουν, γιατί εκτίθεται. Ο ΕΦΕΤ έχει την αρμοδιότητα να ελέγχει τα τρόφιμα για διοξίνες. Όμως εδώ δεν έχει να παρουσιάσει ελεγκτικό έργο. Όταν το 2004 είχαν έρθει στην Ελλάδα οι επιθεωρητές του Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων και έλεγξαν εκτός των άλλων τον ΕΦΕΤ για τους ελέγχους που έκανε για διοξίνες στα τρόφιμα, με την έκθεσή τους τον εξευτέλισαν. Γι' αυτό λέμε ότι καλά θα κάνει ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ να μη μιλά για

τί εκτίθεται και προκαλεί χοντρό γελίο σε όσους γνωρίζουν αυτά τα θέματα.

Το νέο διατροφικό σκάνδαλο δεν είναι ούτε το πρώτο ούτε το τελευταίο. Η συνεχής επανάληψη διαφορετικών επεισοδίων του ίδιου αυτού σκανδάλου επιβεβαιώνει για μια φορά ακόμη τη θέση που διατύπωσε ο Λένιν στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, ότι ο καπιταλισμός στην εποχή του ιμπεριαλισμού σαπίζει και παρασπεί και πως μοναδική διέξοδος για τη απελευθέρωση της εργαζόμενης κοινωνίας είναι η προλεταριακή επανάσταση.

Γεράσιμος Λιόντος

■ Β.Φ.Α.: Προσωρινή αναστολή των απολύσεων

Με τη μαχητική τους παρουσία έξω από το υπουργείο Απασχόλησης, οι εργάτες της Βιομηχανίας Φωσφορικών Λιπασμάτων ανάγκασαν τους τραπεζίτες που κατέχουν τις μετοχές της επιχείρησης να πάρουν πίσω τα εξώδικα με τις απολύσεις, μέχρι να συγκληθεί η γενική συνέλευση των μετόχων και να ληφθεί οριστική απόφαση. Μέχρι τότε οι εργαζόμενοι θα πληρώνονται κανονικά.

Όμως, η εταιρία δηλώνει αποφασισμένη να κλείσει το εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης και να πετάξει στο δρόμο 600 οικογένειες. Σε ανακοίνωση που εξέδωσε την ίδια μέρα, με τίτλο «Η αλήθεια για τη Β.Φ.Α. και το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης για τη σωτηρία της εταιρίας» μιλά για «πλήθος ανακριβειών» και «λανθασμένα συμπεράσματα» και επιμένει στο κλείσιμο του εργοστασίου της Θεσσαλονίκης. Έχει μάλιστα το θράσος να σημειώνει με έμφαση ότι «η εταιρία έλαβε αυτή τη γενναία και δύσκολη απόφαση με γνώμονα την προστασία των θέσεων εργασίας και τη συνέχιση της απρόσκοπτης λειτουργίας της». Εμμέσως πλην σαφώς οι τραπεζίτες απειλούν με γενικό λουκέτο, προσπαθώντας να καλλιεργήσουν ανταγωνισμό ανάμεσα στους εργάτες της Θεσσαλονίκης και σ' αυτούς της Καβάλας.

Ο Γιακουμάτος, με το γνωστό του στυλ, έπαιξε για μια ακόμη φορά το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου, δείχνοντας ότι το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι οι τηλεοπτικές κάμερες. Οι εργαζόμενοι της Β.Φ.Α. δεν μπορούν να ελπίζουν παρά μόνο στον αγώνα τους.

βάσεις που έκαναν οι Σ. Αλεβιζόπουλος και Γρ. Κοντός στο συνέδριο της ομοσπονδίας, θα κάνουμε μια σύγκρισή της με την ξεπουληματική Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση του Παπαστράτου.

Παραθέτουμε ένα μεγάλο απόσπασμα του άρθρου 12 της Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης:

«3. Ειδικότερα, δεδομένης της αναδιεργάνωσης της εταιρίας πάνω σε εντελώς νέες βάσεις, ειδικώς συμφωνούνται τα εξής, που αποτελούν θεμελιώδεις όρους της παρούσας, χωρίς την ανεπιφύλακτη αποδοχή των οποίων δεν θα καταρτιζόταν ποτέ η παρούσα σύμβαση: [...]»

Γ. Ειδικά για το μέλλον, αν η σχέση εργασίας ρυθμίζεται και από άλλη συλλογική σύμβαση εργασίας, πέραν ή και επί πλέον της παρούσας, τότε θα εφαρμόζεται η πιο ευνοϊκή για το μισωτό. Για να γίνει η σύγκριση αυτή σε μισθολογικό επίπεδο, θα λαμβάνεται υπόψη αφενός το σύνολο των αποδοχών (πλην της οποίας Προσωπικής Διαφοράς

όποιου θα δικαιούται και θα λαμβάνει κάποια) του συγκρινόμενου μισθωτού σύμφωνα με την παρούσα και την ατομική σύμβαση εργασίας του, κι αφετέρου το σύνολο των αποδοχών του σύμφωνα με την άλλη συλλογική σύμβαση εργασίας. Τελικά, θα εφαρμόζεται η συλλογική σύμβαση εργασίας που θα οδηγεί σε καταβολή στο μισθωτό του υψηλότερου συνόλου αποδοχών (πάντοτε χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η όποια Προσωπική Διαφορά όποιου θα δικαιούται τέτοια και θα λαμβάνει κάποια). Ειδικώς συμφωνείται ότι σε καμία περίπτωση δεν θα μπορεί να ληφθεί υπόψη μέρος μιας σ.σ.ε (π.χ. πρόβλεψη μεμονωμένου επιδόματος), να συσχετιστεί με άλλη σ.σ.ε. και να δημιουργηθεί έτσι εν τοις πράγμασι μια νέα στην πραγματικότητα μηδενιστική συμφωνηθείσα σ.σ.ε. Αντίστοιχα θα γίνεται η σύγκριση σε θεσμικό επίπεδο».

Η αναφορά τόσο σε άλλη σ.σ.ε που ρυθμίζει τις εργασιακές σχέσεις των εργατών και υπαλλήλων της εταιρίας του Παπαστράτου όσο και η περίπτωση

που αυτή είναι πιο ευνοϊκή και έτσι εφαρμόζεται αυτή είναι πάντα και συμπεριλαμβάνεται πάντα στις σ.σ.ε. Στην περίπτωση όμως των εργαζόμενων του Παπαστράτου δεν έχει καμία πρακτική αξία η αναφορά αυτή, γιατί οι συνολικές αποδοχές τους, και μετά τη αφαίρεση της λεγόμενης Προσωπικής Διαφοράς, είναι μεγαλύτερες απ' αυτές που μπορεί να δώσει η ψηφισθείσα από το συνέδριο της ομοσπονδίας κλαδική σύμβαση εργασίας. Παραβλέπουμε το γεγονός ότι αυτή δεν θα υιοθετηθεί όλη από τους καπνοβιομηχανούς. Η αναφορά αυτή, λοιπόν, είναι μεν κοινότυπη και χωρίς καμία πρακτική αξία για τους καπνεργάτες του Παπαστράτου, αλλά πολύ πονηρή γιατί οι εργατοπατέρες θα τη χρησιμοποιούν για να καλλιεργούν προσδοκίες και να εξοπλίσουν τους εργάτες που, εκτός των άλλων, τους θεωρούν και ηλίθιους.

Ας σταθούμε τώρα στην ουσιαστική διάταξη ότι «ειδικώς συμφωνείται ότι σε καμία περίπτωση δεν θα μπορεί να ληφθεί υπόψη μέρος μιας σ.σ.ε.». Θα

αναφέρουμε μερικά παραδείγματα. Στη νέα και υπό διαπραγμάτευση κλαδική συλλογική σύμβαση προτείνεται αύξηση του ανθυγιεινού επιδόματος κατά 2%. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, όμως, δεν μπορούν να την πάρουν οι εργαζόμενοι του Παπαστράτου. Φυσικά αυτό ισχύει και για κάθε άλλη διεκδικητή της κλαδικής. Επιπλέον, για το ζήτημα των αδειών που δικαιούνται οι εργαζόμενοι, με την κλαδική συλλογική σύμβαση ζητείται αύξηση κατά 5 ημέρες της άδειας των εργαζόμενων που έχουν τουλάχιστον τρία παιδιά. Οι εργαζόμενοι όμως του Παπαστράτου δεν μπορεί να την πάρουν, σε περίπτωση που γίνει δεκτή η συλλογική σύμβαση από τους καπνοβιομηχανούς, γιατί, εκτός της προηγούμενης πολύ σημαντικής διάταξης, αυτοί δεν το επιτρέπουν το άρθρο 4 παρ. 4 της επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης, που αναφέρεται στις άδειες που δικαιούνται οι εργαζόμενοι.

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι για όσο καιρό θα ισχύει η επιχειρησιακή συλλογική

σύμβαση εργασίας οι εργαζόμενοι στον Παπαστράτο δεν θα έχουν κανένα όφελος ακόμη και στην περίπτωση που οι καπνοβιομηχανοί θα ικανοποιούσαν έστω και ένα ή μερικά αιτήματα της κλαδικής σύμβασης.

Γίνεται ακόμη φανερό, ότι οι εργαζόμενοι στον Παπαστράτο ξεκινούν από τους άλλους καπνεργάτες από τη στιγμή που δεν έχουν κανένα οικονομικό συμφέρον να παλεύουν μαζί τους για υπογραφή κλαδικής συλλογικής σύμβασης. Με τη διάσπαση αυτή δεν θα μπορούν πια οι άλλοι καπνεργάτες να διεκδικούν αυξήσεις μέσω των κλαδικών συμβάσεων, γιατί φεύγει από τη μέση ένα μεγάλο κομμάτι του κλάδου. Υπογράφοντας οι εργατοπατέρες του Παπαστράτου την επιχειρησιακή σύμβαση εργασίας πρόσφεραν μεγάλη βοήθεια, όχι μόνο στη PHILIP MORRIS αλλά σ' όλους τους καπνοβιομηχανούς, που θα μπορούσαν να τσακίζουν τους «δικούς τους» εργάτες. Στο παράδειγμα αυτό μπορούμε να δούμε καθαρά που αποσκοπούν για παράδειγμα οι τραπεζίτες, που αρ-

νούνται την υπογραφή κλαδικής συλλογικής σύμβασης και ζητούν μόνο επιχειρησιακές συμβάσεις.

Οι Σ. Αλεβιζόπουλος και Γρ. Κοντός ενοχλήθηκαν από την κριτική που τους άσκησε αντιπρόσωπος από την Καλαμάτα για την υπογραφή της ξεπουληματικής συλλογικής σύμβασης εργασίας και έπεσαν να τον φάνε. Δεν παρέλειψαν να παραδώσουν μαθήματα αγωνιστικότητας στους άλλους συνδεδεμένους, ακόμη και σε εκείνους που δεν τους κριτίκαραν ανοικτά για το ξεπούλημα τους!

Δεν θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε αυτό που τονίζουμε εδώ και καιρό. Οι πρώτοι μελημα όλων των καπνεργατών και όχι μόνο αυτών που δουλεύουν στον Παπαστράτο είναι να γίνει κοινός αγώνας για τη κατάρνηση της επαίσχυντης επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης εργασίας. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Με το να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους και να αγωνιστούν ενάντια στο μαύρο μέτωπο καπνοβιομηχανών και εργατοπατέρων.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 19η συνεδρίαση Παρασκευή, 27.1.06

Με ένα μπαράζ δηλώσεων και τοποθετήσεων από μεριάς κατηγορούμενων συνεχίστηκε η δίκη, μετά την ολιγοήμερη διακοπή λόγω κακοκαιρίας. Από τις τοποθετήσεις αυτές φάνηκε καθαρά η ουσία της ένστασης που συζητιέται, πέρα από τη νομική πλευρά της, που αναλύουν οι συνήγοροι υπεράσπισης. Και είναι αυτή η ουσία απλή, απλούστατη: στο άντρο βασανιστηρίων, όπως είχε μετατραπεί η Εντατική του «Ευαγγελισμού», και στη συνέχεια στον 12ο όροφο της ΓΑΔΑ, όπου εδρεύει η Αντιτρομοκρατική, υπό την εποπτεία του Διότη και των πρακτόρων του FBI και της Scotland Yard, ολοκληρώθηκε το σενάριο που είχε ετοιμαστεί πριν την έκρηξη στον Πειραιά. Εγιναν οι απαραίτητες αλλαγές και προσαρμογές, μπήκαν οι τελευταίες πινελιές και όλο μαζί κλήθηκαν να το υπογράψουν οι συλλαμβανόμενοι.

Πρώτος τοποθετήθηκε ο Κώστας Καρατσώλης, ο οποίος κατήγγειλε με κατηγορηματικό τρόπο, για μια ακόμα φορά, ότι η φερόμενη ως προανακριτική απολογία του είναι εξ ολοκλήρου κατασκευασμένη από την Αντιτρομοκρατική. «Η μεταφορά μου, η οποία έγινε με κινηματογραφικό τρόπο, θα έλεγα, στη ΓΑΔΑ, σιδηροδέσιμος, με ελικόπτερο, οι αιτιολογίες για Γκουαντανάμο, για τη ζωή μου και ότι θα σαπίσω στη φυλακή, η αϋπνία, η κόπωση, όλα αυτά με έκαναν να συναινέσω, με μεγάλη ευκολία, χωρίς καμία βούληση, σε ό,τι μου έλεγαν οι ανακριτές. Όταν δε τους ζήτησα να δω κάποιον συνήγορο, μου το αρνήθηκαν κατηγορηματικά. Θέλω να επισημάνω ότι ομολογώ μία πράξη, μια ληστεία συγκεκριμένα, στην οποία δεν είναι δυνατόν να 'χω λάβει μέρος, διότι συγχρόνως βρισκόμουν σε ένα άλλο σημείο. Αυτό προκύπτει από τη μαρτυρία του κ. Ιωάννου, στις 29/6/2003 και από την ατζέντα μου η οποία έχει κατασχεθεί από την Αντιτρομοκρατική, στην οποία φαίνεται ξεκάθαρα ότι την ημέρα εκείνη εγώ βρισκόμουν σε ραντεβού με τον κ. Ιωάννου. Εχουμε, λοιπόν, μια φερόμενη ως προανακριτική δίκη μου, η οποία δεν επιβεβαιώνεται ούτε στην ανάκριση, στην κ. Μπούρη, στην οποία αρνήθηκα κατηγορηματικά όλες τις κατηγορίες, ούτε στον ειδικό εφέτη ανακριτή κ. Ζερβομπεάκο, πολύ δε περισσότερο εδώ στο ακροατήριο. Στη σελίδα 6026 της απόφασης οι δικαστές του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου κρίνουν την ενοχή μου σύμφωνα, λέει, με τις απολογίες μου, προανακριτική και ανακριτική. Θέλω να το τονίσω αυτό, ότι εγώ δεν έχω δώσει καμία ανακριτική απολογία, πολύ δε περισσότερο και προανακριτική, η οποία είναι κατασκευασμένη. Γι' αυτούς τους λόγους που σας ανέφερα και γι' αυτούς που σας εκθέσαν οι συνήγοροί μου, θα πρέπει να μη ληφθεί υπ' όψιν η προανακριτική απολογία μου».

Με βάση τα όσα είπε ο Καρατσώ-

λης, πρέπει να σημειώσουμε ότι είναι η δεύτερη φορά που αποκαλύπτεται χοντρή «πατάτα» στην κατασκευή της Αντιτρομοκρατικής. Στη βιασύνη τους να κλείσουν την υπόθεση, βάσει του σενάριου που είχαν κατασκευάσει, και μέσα στην αλαζονεία που τους διακατείχε εκείνη την περίοδο, που ήταν σίγουροι ότι τα έχουν δέσει όλα με βάση τις ομολογίες που αποσπούσαν, δεν πρόσδεσαν μερικές λεπτομέρειες. Έτσι, ο Δ. Γεωργιάδης φέρεται να ομολογεί τη συμμετοχή του σε μια έκρηξη κατά μήνα Δεκέμβρη. Όμως, η συγκεκριμένη έκρηξη είχε γίνει Ιούνη, μήνα κατά τον οποίο ο Γεωργιάδης δεν ήταν στην Αθήνα αλλά στη Θεσσαλονίκη. Επειδή, όμως, έπρεπε να ταιριάζουν οι ημερομηνίες με την κάθοδο του Θεσσαλονικιού Γεωργιάδη στην Αθήνα (όπου ήρθε για να βρει δουλειά), τον έβαλαν να ομολογήσει μια έκρηξη του Δεκέμβρη, χωρίς να προσέξουν ότι η συγκεκριμένη έκρηξη είχε γίνει τον Ιούνη. Το ίδιο έγινε και με τον Καρατσώλη. Για να συμπληρώσουν το «οργανόγραμμα» που κατασκεύασαν για όλες τις ενέργειες της 17Ν, τον έβαλαν να ομολογήσει τη συμμετοχή του σε μια ληστεία. Όμως, τη συγκεκριμένη μέρα αποδείχτηκε εκ των υστέρων, ότι ο Καρατσώλης είχε ραντεβού με έναν πελάτη (εργαζόταν σε μεσιτικό γραφείο) για να του δείξει ένα οικόπεδο. Συναντήθηκαν στη Νέα Ιωνία και από εκεί πήγαν στην Αλσούπολη. Αντικειμενικά, λοιπόν, δεν θα μπορούσε να βρίσκεται ταυτόχρονα σε δυο σημεία, στο ραντεβού με τον πελάτη του μεσιτικού γραφείου και στη ληστεία. Για το ραντεβού κατέθεσε στην πρώτη δίκη ο πελάτης του γραφείου. Όμως, η μεγαλύτερη απόδειξη βρίσκεται στην επαγγελματική ατζέντα του Καρατσώλη, που αναγράφει φαρδιά-πλατιά το ραντεβού με τον συγκεκριμένο πελάτη, συγκεκριμένη μέρα και ώρα. Πρόκειται για αδιάψευστο πειστήριο, γιατί η ατζέντα δε βρισκόταν στα χέρια του Καρατσώλη ή στο γραφείο που δούλευε, αλλά είχε κατασχεθεί από την Αντιτρομοκρατική και προσκομίστηκε ως πειστήριο στο δικαστήριο.

Πρόκειται για δυο από τις πολλές «λεπτομέρειες» τις οποίες δεν πρόσδεσαν όταν κατασκεύασαν το σενάριο τους. Υπάρχουν και άλλες, σημειώνουμε όμως μόνον αυτές, γιατί τις ανέφεραν ο Γεωργιάδης και ο Καρατσώλης. Οι υπολόπιες θα φανούν, όταν αρχίσουν να ξεετάζονται οι ενέργειες μία προς μία.

Ο επόμενος που «ζήτησε το λόγο» ήταν ο Σάββας Ξηρός. Οχι αυτοπροσώπως, βέβαια, αφού του έχουν αρνηθεί το ουσιαστικό δικαίωμα να συμμετέχει στη δίκη (πώς να συμμετάσχει σχεδόν τυφλός και κουφός, θαμμένος στον γκριζό τάφο, χωρίς τη δυνατότητα να φροντίσει στοιχειωδώς την υγεία του;), αλλά με δήλωσή του, την οποία μετέφερε και διάβασε ο αδερφός του Χριστόδουλος (ζήτησε την άδεια και ο πρόεδρος το επέτρεψε). Το πλήρες κείμενο της συγκλονιστικής καταγγελίας του Σάββα είναι το εξής:

«Επειδή γίνονται προσπάθειες για εκμετάλλευση της αδυναμίας συμμετοχής μου στη δίκη, λόγω των προβλημάτων υγείας, αλλά και επειδή χρησιμοποιούνται με τον πιο αισχρό τρόπο τα βασανιστήρια σε ετοιμοθάνατο, στην εντατική του "Ευαγγελισμού", θεώρησα υποχρέωση να αποστείλω την παρούσα δήλωσή μου.

Τις πρώτες δεκαπέντε μέρες τους αποκάλυψα τόσα πρόσωπα ώστε ανέκριναν όλους όσους είχα συνεργαστεί επαγγελματικά, όλους όσους υπήρχαν στην ατζέντα μου, όλους τους φίλους μου, ακόμα και παλιούς ξεχασμένους, μέχρι και κάποιον συμμαθητή και φίλο μου που καθόμασταν στο ίδιο θρανίο 25 χρόνια πριν.

Τις πρώτες δεκαπέντε μέρες τους αποκάλυψα τόσα για τη ζωή μου και τη δράση της οργάνωσης, ώστε χρειάστηκε να πάνε στη Φλώρινα, στη Θεσσαλονίκη, στην Καστοριά, στην Ικαρία, στη Λάρισα, στην Τήνη, στο Σουδάν, στη Μαγισόρα, στο Μαρόκο και ποιος ξέρει που αλλού (κάτι γράφτηκε στον Τύπο και για τη Γη του Πυρός), αναζητώντας μάταια κάποια πληροφορία.

Ομολογώ ότι μου απέσπασαν λόγια, παρότι μαρτυρούν οι αυτόπτες το αντίθετο, όπως ο εντατικολόγος Πιτταρίδης, που όταν κλήθηκε στο πρώτο δικαστήριο να υπερασπιστεί τον "Ευαγγελισμό" κατέθεσε ότι αρνούμαι ακόμα και τη βόμβα στον Πειραιά. Παρολαυτά, ομολογώ ότι μου πήραν λόγια. Ποιος θα μας πει όμως με ακρίβεια τι γνώριζα και τι όχι, τι από αυτά ήταν σωστό και τι λάθος, τι ήταν αλήθεια και τι διαδόσεις, τι αποτυπώθηκε και τι αποκρύφτηκε και με ποια κριτήρια έγινε η επιλογή; Ποιος θα μας πει αν μιλούσα με ξεκάθαρες φράσεις και νοήματα ή εν είδει χρησμών στην κατάσταση που βρισκόμουν;

Επεσαν πάνω μου μέσα στην εντατική του "Ευαγγελισμού", μόλις άνοιξα τα μάτια μου και ενώ είχα μία στις εκατό πιθανότητες να επιβιώσω. Με πολλαπλά κατάγματα, διαλυμένο θώρακα, αιμορραγία στους πνεύμονες, ακρωτηριασμένο χέρι, εγκαύματα στο σώμα, τρύπια τύμπανα, τραυματισμένα και δεμένα μάτια, δεμένα χέρια και πόδια σε διάσταση με σχοινιά και ιμάντες, γυμνός, σε σκοτάδι με διαρκή διαπεραστική μουσική και συνεχή χορήγηση ψυχοφαρμάκων, μέσα σ' έναν κυκλώνα κίτρινων ατμών και παραισθήσεων. Εγιναν εικονικές εκτελέσεις και βάνουσσες ανακρίσεις, με την παρουσία και υποστήριξη ξένων πρακτόρων και ομάδας ψυχιάτρων, ταυτόχρονα με τους Σύρο - Διώτη, θέτοντας στην υπηρεσία τους τον ιατρικό μου φάκελο και τις δυνατότητες της μονάδας εντατικής.

Ποιος θα άντεχε σαν απλός θεατής ή έστω θα ανεχόταν μια ανάκριση με τέτοιες ανίερους μεθόδους να διεξαχθεί δημόσια; Κι όμως, παρότι αυτή δεν έγινε σε κάποια απόμερη γωνιά, έχει εισαχθεί επίσημα και νόμιμα σ' αυτή την αίθουσα. Γνωρίζετε κ. πρόεδρε, ότι η Ποινική Δίκη, όπως την αποκαλείτε, δεν είναι μόνο η διαδικασία στο ακροατήριο, αλ-

λά ξεκινάει με την άσκηση ποινικής δίωξης και τελειώνει με την έκδοση μιας αμετάκλητης ποινής. Μέσα σε αυτήν την διαδικασία, στην παρούσα υπόθεση, βρίσκονται ενσωματωμένα, είτε το θέλετε είτε προσποιείστε άγνοια, τα βασανιστήρια, προσδίδοντας συγκεκριμένο χαρακτήρα σε όλη τη δίκη και από την άλλη, σαν ενιαία διαδικασία, η ευθύνη γι' αυτή βαρύνει ξεχωριστά τον κάθε παράγοντα αυτής της δίκης.

Σε μια δίκη που σαν μοναδικό αποδεικτικό στοιχείο έχει αναγάγει τις ομολογίες, αν αυτό ελαφραίνει τη συνείδησή σας, μπορείτε να τις επικαλείστε και να τις επιβεβαιώνετε εν τη απουσία μου. Κι αν τα βασανιστήρια με τη δική σας ηθική γίνονται αποδεκτά, χάριν της επιβολής μιας μονόπλευρης νομιμότητας, αναλογιστείτε τότε τουλάχιστον τις δικονομικές και όχι μόνο παραβιάσεις που καθιερώνονται και με δική σας ευθύνη, μέχρι οι ομολογίες που ακολουθήσαν τα βασανιστήρια να αποκτήσουν ένα νομιμοφανή μανδύα.

Δεν μπορείτε να πατάτε σε δυο βάρκες. Αν αυτός είναι ο νόμος, τότε ο νόμος είναι ανήθικος.

Σάββας Ξηρός

Κορυδαλλός, 26-1-06».

Μόλις τελείωσε την ανάγνωση της επιστολής του αδερφού του, ο Χρ. Ξηρός ζήτησε να κάνει και μια δική του δήλωση, η οποία είναι η εξής:

«Όσο βέβαιο είναι ότι υπάρχουν βιντεοκασέτες απ' την εντατική του "Ευαγγελισμού" με τις περιήρημες "άτυπες συνομιλίες" του Σάββα με τους Σύρο - Διώτη, άλλο τόσο βέβαιο είναι ότι δεν πρόκειται να τις φέρουν ποτέ, γιατί απλούστατα θα δούμε ότι οι περιβόητες "συνομιλίες" ή "άτυπες ανακρίσεις" ή όπως αλλιώς τις ονομάσετε δεν θα είναι τίποτε άλλο από ένα παραλήρημα ενός ετοιμοθάνατου ανθρώπου, κρατούμενου με τις γνωστές συνθήκες και με τη γνωστή χημική και όποια άλλη υποστήριξη. Οι συνεχείς επικλήσεις απ' την Αντιτρομοκρατική, τον Τύπο της εποχής, αλλά και από οποιονδήποτε άλλον αυτών των ανύπαρκτων ανακρίσεων μοναδικό σκοπό έχει να επιβεβαιώσει και να προσδώσει υπόσταση στα σενάρια της Αντιτρομοκρατικής».

Ακολούθησε η συγκλονιστική καταγγελία του Β. Τζωρτζάτου για τον τρόπο με τον οποίο του αποσπαστήκαν οι προδικαστικές ομολογίες. Καθιστός, με χαμηλή φωνή, ο Τζωρτζάτος κατέθεσε για μια φορά ακόμη την αλήθεια του για όσα υπέστη ο ίδιος και η οικογένειά του εκείνες τις μαύρες μέρες:

«Μετά την αποχώρησή μου το 1992 από την οργάνωση, είχα συλληφθεί σε τυχαίο περιστατικό το Μάιο του '93 και μετά από άτυπη ανάκριση είχα αφαιρεθεί ελεύθερος. Το άσχετο αυτό περιστατικό εξηγεί με τη συμπεριφορά της Αστυνομίας εναντίον μου και τον υπερβάλλοντα ζήλο που επέδειξαν μετά την έκρηξη στον Πειραιά. Τα παλικάρια της Αντιτρομοκρατικής με βασάνισαν σωματικά και ψυχικά. Είμαι ο μοναδικός κρατούμενος σ' αυτή την υπό-

θεση που βασανίστηκε με άγριους και συνεχείς ξυλοδαρμούς. Υπάρχουν πολλοί συγκατηγορούμενοί μου που κατέθεσαν πρωτόδικα, ότι είδαν τα σημάδια στο σώμα μου, που έκαναν μήνες να εξαλειφθούν, ενώ άλλοι ήταν μάρτυρες ξυλοδαρμών μου στην Αντιτρομοκρατική. Κατά την προσωπική μου άποψη, που βασίζεται σε πολλές ενδείξεις, άποψη την οποία δεν μπορώ πλέον να αποδείξω, επειδή έχουν περάσει πάνω από τρία χρόνια, μου χορήγησαν ψυχοτρόπες ουσίες με αποτέλεσμα να γίνω άθυρμα στα χέρια τους. Το δικαίωμα αυτής της άποψής μου το δίνει πρώτον το γεγονός ότι μετά την Αντιτρομοκρατική έκανα δύομισι έως τρεις μήνες να συνελθω από αυτό που με είχαν καταντήσει και ν' αρχίσω πάλι να καταλαβαίνω τι είχε συμβεί. Αυτό επιβεβαιώνεται απ' το γεγονός ότι ο ψυχίατρος που επισκέφτηκε τους κρατούμενους, μόλις μεταφέρθηκαν στη φυλακή, όταν με είδε σ' αυτή την κατάσταση και χωρίς να του πω τίποτα, έδωσε εντολή να μου χορηγήσουν αντικαταθλιπτικά φάρμακα για λίγο, πράγμα που δεν έκανε σε άλλους. Και δεύτερον, το σοβαρό πρόβλημα υγείας που έχω στο σκώτι, το οποίο φάνηκε με τις πρώτες αιματολογικές εξετάσεις στον Κορυδαλλό.

18 Ιούνη 2002, ημέρα σύλληψής μου, ώρα 6 το πρωί, οι ασφαλίτες άνοιξαν βιαίως την πόρτα του σπιτιού, στην περιοχή Χιλιαδού Ευβοίας, που διέμενα με την 8χρονη κόρη μου και τη σύντροφό μου. Πέντε κουκουλοφόροι με μακρύκανα όπλα πάνω από το κεφάλι της κόρης μου και της συντρόφου μου. Το παιδί έπαθε νευρικό κλονισμό. Ακόμα βλέπει ένστολο και τρέμει. Εξω απ' το σπίτι τουλάχιστον άλλοι 20 ασφαλίτες με πέντε οχήματα. Βίαια μεταφορά στα οχήματα, όχι μόνο εμένα αλλά και της κόρης μου και της συντρόφου μου, οι οποίες δεν είχαν κανένα λόγο να μεταφερθούν στην Ασφάλεια χωρίς τη θέλησή τους. Σ' όλη τη διαδρομή η κόρη μου έχονταν πάθει ισχυρό σοκ έκλαιγε και έκανε συνεχώς εμετούς. Εννέα και δεκαπέντε φτάσαμε στην Αντιτρομοκρατική. Σ' άλλο γραφείο εγώ, σ' άλλο γραφείο η σύντροφος και η κόρη μου, που όπως έμαθα εκ των υστέρων τις ανέκριναν συνεχώς μέχρι τις μία. Εμένα με περίμεναν οχτώ της Αντιτρομοκρατικής. Κάποιοις απ' αυτούς τους θυμήθηκα από την ανάκριση του '93. Απ' την πρώτη στιγμή τους ζήτησα να έρθω σε επαφή με τη δικηγόρο μου και συγκεκριμένα την Αννίτα Πολιτάκη. Με έβδυσαν με τη βία χωρίς να μου αφήσουν κανένα ρούχο. Ηθελαν να μου σπιάσουν το ηθικό αλλά και να μη γεμίσουν με αίματα τα ρούχα μου. Μου είπαν, αυτά που ήξερες το '93 ξεχάσε τα. Αν δεν συνεργαστείς, θα σου φορτώσουμε όλο τον Ποινικό Κώδικα. Θέλουμε να μας δώσεις πληροφορίες για τέσσερα άτομα, το Φώτη, το Λάμπρο, το Σαρδανάπαλο και το Νικήτα. Μετά από καιρό κατάλαβα ότι εννοούσαν τον Ψαραδέλλη, το Γιωτόπουλο, το Γιάννη Σερίφη και τον Παπαναστασίου. Τους είπα, δεν

καταλαβαίνω γιατί με ρωτάτε και ότι κάνουν λάθος όπως έκαναν και το '93. Αρχισαν να με βρίζουν χυδαία και να με χτυπούν με λύσσα, άλλος με γκλομπ, άλλος με γροθιές και κλωτσιές. Όταν σταμάτησαν, ήρθε κάποιος και μου διάβαζε ενέργειες της οργάνωσης στις οποίες δέχτην συμμετείχα μαζί με άλλους, αναφερόμενοι σε διάφορα ονόματα τα οποία κατάλαβα εκ των υστέρων ότι ήταν ψευδώνυμα.

Συνέχισαν να με χτυπούν βρίζοντάς με και να μου διαβάζουν περιγραφές ενεργειών της οργάνωσης. Αυτό κράτησε ώρες. Κάποια στιγμή ζήτησα να πάω στην τουαλέτα. Μου είπαν ότι αν δεν συνεργαστείς δεν έχει ούτε τουαλέτα ούτε νερό. Έκανα την κίνηση να αφοδεύσω στο γραφείο. Με σταμάτησαν και μου έδωσαν μια πετσέτα να σκουπίσω τα αίματα και μου επέτρεψαν να ντυθώ. Με πήγαν με χειροπέδες στην τουαλέτα. Επιχείρησα να πιω νερό απ' τη βρύση, αλλά μου αρνήθηκαν με το πρόσχημα ότι είναι μολυσμένο διότι είναι από δεξαμενή. Θα σου δώσουμε εμείς νερό εμφιαλωμένο. Με πήγαν σ' ένα γραφείο και μου ζήτησαν πάλι να συνεργαστώ, δίνοντας πληροφορίες για τους τέσσερις που ανέφερα. Ημουν πάλι αρνητικός. Κάποια στιγμή έβαλαν στο γραφείο, όπου δεν υπήρχε άλλο αντικείμενο, νερά και αναψυκτικά. Μου έκανε εντύπωση ότι ήταν παγωμένα. Με άφησαν για αρκετή ώρα μονάχο μου. Με πήρε ο ύπνος στο τραπέζι. Ορισμένες στιγμές με ξυπνούσαν με χτυπήματα του γκλομπ, λέγοντάς μου ότι δεν είναι κρεβάτι εδώ. Εκ των υστέρων θυμήθηκα τον εαυτό μου να κοιμάμαι στο τραπέζι και να παραμιλάω. Ημουν σαν χαμένος. Κάποια στιγμή μου έφεραν κάποια χαρτιά και υπέγραψα. Έτσι όπως ήμουν, ό,τι και να μου έφερναν θα υπόγραφα. Δεν καταλάβαινα τίποτα.

Αφού ξημέρωσε, με πήγαν σηκωτό σε κάποιο κελί. Η όλη διαδικασία της ανάκρισης κράτησε γύρω στις 20 ώρες. Με απείλησαν ότι αν αντιληφθούν οτιδήποτε, οποιαδήποτε αναφορά σε συγγενείς και δικηγόρους για τα βασανιστήρια, αλλά και αν αμφισβητήσω αυτά που υπέγραψα, θα με πέταγαν απ' το 12ο όροφο με το πρόσχημα ότι πήγα να δραπέτευσω. Κάποια στιγμή με πήγαν σ' ένα γραφείο με δέκα ασφαλίτες και μου 'παν ότι θα σ' επισκεφτεί ο δικηγόρος σου. Ηρθε κάποιος τον οποίο δεν γνώριζα και μου συστήθηκε σαν δικηγόρος. Ημουν σε άσημη κατάσταση. Πονούσε όλο μου το κορμί. Οι ασφαλίτες ήταν πιο κοντά απ' το δικηγόρο, παρακολουθούσαν και άκουγαν τα πάντα. Δεν μπορούσα να μιλήσω. Δεν τολμούσα να του πω ότι με χτύπησαν, γιατί ήμουν στα χέρια τους και θα με απειλούσαν για το χειρότερο όταν θα ξαναγύριζα. Δεν καταλάβαινα τίποτα. Με πήγαν πάλι στο κελί μου. Κατά διαστήματα ερχόντουσαν και με χτυπούσαν.

Μετά από μέρες μου είπαν να ετοιμαστώ να πάμε στα δικαστήρια, όπου θα ήταν και ο δικηγόρος μου. Με χτυπούσαν και με απειλούσαν να μη τολμήσω να πάω πίσω τίποτ' απ' αυτά που υπέγραψα. Μου πέρασαν αλεξίσφαιρο γιλέκο, χειροπέδες και με πήγαν σε μια μεγάλη αί-

θουσα όπου ήταν ο Ψαραδέλλης κι ο Γιωτόπουλος. Ηρθαν δύο ασφαλίτες, με έριξαν πάνω με το γόνατο σ' ένα πάγκο και με γρονθοκοπούσαν και μου έσφιγγαν τις χειροπέδες. Γι' αυτό το περιστατικό έχουν καταθέσει πρωτόδικα ο Ψαραδέλλης κι ο Γιωτόπουλος. Οι απειλές συνεχίστηκαν πάλι στα δικαστήρια, πριν πάω στο γραφείο της ανακρίτριας. Όταν με πήγαν ήμουν με την απειλή των όπλων. Αναγκάστηκαν να υπογράψω ό,τι μου ζήτησαν. Μετά πίσω πάλι στην Ασφάλεια. Παρότι ο δικηγόρος μου έφερε την προανακριτική, οι ασφαλίτες δεν μου την έδωσαν παρά μόνο την ημέρα της μεταγωγής μου στον Κορυδαλλό, 15 μέρες μετά, και μου την έβαλαν στην τσέπη. Στον Κορυδαλλό μου την κατάσχεσαν χωρίς ποτέ να μου τη δώσουν. Ενημερώθηκα για το περιεχόμενο των προανακριτικών περί το τέλος Αυγούστου. Παρ' όλο που δεν καταλάβαινα και πολλά πράγματα, πήγα να τρελαθώ. Συνειδητοποίησα σιγά-σιγά ότι σε όλα όσα αναφέρομαι ήταν αυτά που μου διάβαζαν στην Αντιπρομοκρατική.

Κάποια στιγμή είπα στο δικηγόρο μου ότι δεν έχω σχέση μ' όλα αυτά που με κατηγορούν και ότι τα αποδέχτηκα υπό το καθεστώς τρομοκρατίας, σωματικής και ψυχολογικής βίας. Όταν αποχώρησαν, άφησαν να βρω δικηγόρο. Μέσα στο γνωστό κλίμα που είχε δημιουργηθεί, της γνωστής τρομοουστερίας, έκανα ενάμιση με δυο μήνες να βρω δικηγόρο. Αμέσως μετά έκανα αγωγή για βασανιστήρια και ζήτησα να με επισκεφτεί ιατροδικαστής, μετά από αίτημα του δικηγόρου μου. Μου αρνήθηκαν. Ένα μήνα μετά την παραμονή μου στον Κορυδαλλό με επισκεφτηκε γιατρός και μου ανέφερε ότι από τις αιματολογικές εξετάσεις που έκαναν σε όλους, ότι εγώ έχω σοβαρό πρόβλημα στο συκώτι. Του είπα ότι το αποκλείω, ότι δεν είχα ποτέ τέτοιου είδους πρόβλημα. Μετά από έξι μήνες, πάλι μετά από αιματολογικές εξετάσεις, μου είπαν πάλι ότι έχω πρόβλημα στο συκώτι. Στην απεργία πείνας τον Αύγουστο-Σεπτέμβριο του 2004, μετά από συνεχείς αιματολογικές εξετάσεις, οι γιατροί μου είπαν πάλι ότι έχω σοβαρό πρόβλημα στο συκώτι. Κανένας απ' αυτούς τους γιατρούς δεν μπορεί να καταλάβει την αιτία, αφού στη φυλακή δεν παίρνω ούτε αλκοόλ ούτε οποιαδήποτε άλλη ουσία, ούτε φάρμακα που να δικαιολογούν το συγκεκριμένο πρόβλημα στο συκώτι μου. Υποπτεύονται όλοι φάρμακα που δεν φαίνεται ότι μου χορήγησαν και είναι τα μόνα που θα μπορούσαν να προκαλέσουν τέτοια ζημιά. Όλοι όμως φοβούνται να πουν το λόγο για ευνόητους λόγους. Έτσι εξηγείται γιατί επί τρία χρόνια σχεδόν κωλυσιεργούν και αρνήθηκαν να μου κάνουν σοβαρές εξετάσεις μέχρι σήμερα. Υστερα από πολλά προσκόμματα και αναβολές με πήγαν στο νοσοκομείο, χωρίς όμως να έχω κάνει όλες τις απαραίτητες εξετάσεις. Μου έχουν κλείσει νέα συνάντηση για εξετάσεις, βιοψία και τυχόν θεραπεία για τις 15 Μάρτη του 2006.

Απ' τα λίγα που μπόρεσα εκ των υστέρων να πληροφορηθώ, τα περισσότερα απ' τα φάρμακα που χορηγούνται στις ανακρίσεις για να διευκολύνουν τη συνεργασία του ανα-

κρινόμενου έχουν το χαρακτηριστικό ότι δημιουργούν σοβαρό πρόβλημα στο συκώτι. Δεν είναι τυχαίο ότι ο μοναδικός που έχει τέτοιο πρόβλημα είμαι εγώ και ο Σάββας Ξηρός. Ασφαλώς θα πρόκειται για τυχαία σύμπτωση, αφού σύμφωνα με τον εισαγγελέα της πρώτης δίκης ούτε με χτύπησαν, διότι δεν ζήτησα φωτογραφική μηχανή να φωτογραφίσω τα σημάδια μου, ούτε μου έδωσαν εμφιαλωμένα νερά και αναψυκτικά, επιμένοντας μάλιστα ότι είναι εμφιαλωμένα.

Όλα αυτά τα οποία κατέθεσα και στην πρωτοβάθμια δίκη δίνουν μια απάντηση στο ερώτημα που απασχολεί τον ελληνικό λαό, τι είναι οι προανακριτικές και πώς αποσπάστηκαν. Είναι αντιγραφική, με μερικές εσκεμμένες διαφορές, για να φαίνονται αυθεντικές, μίας και μόνο "προανακριτικής κατάθεσης", που κι αυτή είναι στο μεγαλύτερο μέρος κατασκευασμένη. Αντιγραφές που μοιράστηκαν στους υπολοίπους. Για τους δικαστές όμως της πρωτοβάθμιας δίκης όλα αυτά τα σενάρια ήταν αρκετά για να καταδικαστώ στη σκανδαλώδη ποινή 4 φορές ισόβια, για τρεις ενέργειες στις οποίες όχι μόνο δεν ήμουν παρών, αλλά με τις οποίες δεν είχα καμία απολύτως σχέση».

Στη συνέχεια, πήρε το λόγο ο Γ. Γκουντούνας, βασικός υπερασπιστής του Χρ. Ξηρού, ο οποίος από την αρχή ακόμα της αγόρευσής του κατέστησε σαφές, ότι η προανακριτική απολογία του εντολέα του δεν είναι προϊόν ελεύθερης βούλησής του, αλλά είναι ένα κείμενο που άλλοι έγραψαν και ο ίδιος αναγκάστηκε να υπογράψει, βρισκόμενος σ' ένα καθεστώς άσκησης ψυχολογικής βίας, απειλών για τη ζωή του αδερφού του και την τύχη των υπόλοιπων αδερφών του και χρήσης ψυχοτρόπων ουσιών. Από τις πρώτες κιόλας παραγράφους της αγόρευσης, φάνηκε ότι ο Γ. Γκουντούνας έχει κάνει δουλειά στο ουσιαστικό μέρος και έχει συστηματοποιήσει όλα τα στοιχεία που αποκαλύπτουν πως στηθήκε η προανακριτική «ομολογία» του Χριστόδουλου. Γι' αυτό και αρχικά η εισαγγελέας και στη συνέχεια ο πρόεδρος εγκαινίασαν μια τακτική που δεν την είχαν ακολουθήσει σε κανέναν άλλο συνήγορο: διέκοπταν συνεχώς τον συνήγορο και αμφισβητούσαν τα λεγόμενά του. Ο πρόεδρος μάλιστα εκτέθηκε ανεπανόρθωτα, καθώς αμφισβητούσε ακόμα και τα αυτονόητα. Μιλούσε για παραδείγματα ο συνήγορος για απειλές και άσκηση ψυχολογικής βίας και ο πρόεδρος ρωτούσε «αφελώς» (ή μήπως αφελώς;), «δεν μας είπατε σε τι συνίστανται οι λόγοι ακυρότητας που επικαλείστε!»! Έτσι κύλησε ολόκληρη η αγόρευση του συνηγόρου, ο οποίος ήταν απόλυτα συγκροτημένος και γι' αυτό δεν έχασε τον ειρμό της σκέψης του, παρά τις άπειρες διακοπές που υπέστη. Δυστυχώς, εδώ δεν μπορεί να μεταφερθεί όλη η αγόρευση, που με τις συνεχείς διακοπές κράτησε ώρες, αξίζει όμως τον κόπο να αναζητήσει κανείς τα πρακτικά στο Διαδίκτυο.

Εκείνο που εμείς θέλουμε να παρατηρήσουμε είναι ότι ο πρόεδρος Δ. Βερτέλης εκτέθηκε ανεπανόρθωτα, για δεύτερη φορά από τότε που άρχισε η δίκη (η πρώτη ήταν όταν

χρησιμοποίησε επιχειρήματα επικαλούμενος την πρωτοβάθμια απόφαση, την οποία θα έπρεπε «να έχει ξεχάσει»), όπως απαιτεί ο νόμος). Εκτέθηκε, διότι παρεμβαίνοντας συνεχώς και αμφισβητώντας χονδροειδώς τα όσα υποστήριζε ο συνήγορος, ήταν σαν να μας έλεγε όχι μόνο την (απορριπτική) απόφαση για τη συγκεκριμένη ένσταση, αλλά και την τελική απόφαση του δικαστηρίου: ενοχές και καταδικές με βάση το υλικό των προανακριτικών «ομολογιών». Τουλάχιστον ο Μ. Μαργαρίτης είχε περισσότερο τακτ. Κάθε φορά που εγειρόταν ένα θέμα προσποιούνταν ότι άκουγε με κατανοητική προσοχή τα επιχειρήματα των συνηγόρων και επαναλάμβανε συνεχώς ότι θεωρεί όλους τους κατηγορούμενους αθώους και δεν πρόκειται να αποφασίσει αν δεν ακούσει πρώτα και την τελευταία λέξη της διαδικασίας. Φαίνεται καθαρά ότι ο κ. Βερτέλης δεν έχει τη «φινέτσα» του κ. Μαργαρίτη, αλλά ίσως να είναι καλύτερα έτσι. Καθαρές συμπεριφορές, καθαρά συμπεράσματα. Το γαμώτο είναι πως απ' όλ' αυτά ελάχιστα πληροφορείται ο ελληνικός λαός.

Ο Γ. Γκουντούνας δεν μπόρεσε να τελειώσει την αγόρευση του. Σ' ένα μικρό διάλειμμα της διαδικασίας εμφανίστηκε συμπτώματα υψηλής πίεσης και η γιατρός του EKAB που τον εξέτασε διαπίστωσε και ταχυπαλμία και ζήτησε τη μεταφορά του για προληπτικούς λόγους στο νοσοκομείο. Έτσι, η συνεδρίαση διακόπηκε για τη Δευτέρα.

■ 20ή συνεδρίαση Δευτέρα, 30.1.06

Η συνεδρίαση συνεχίστηκε με την ολοκλήρωση της αγόρευσης του Γ. Γκουντούνα, ο οποίος συνέχισε να παρουσιάζει τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η φερόμενη ως προανακριτική κατάθεση του Χρ. Ξηρού δεν θα μπορούσε να είναι δική του, αλλά αποτελεί μια κατασκευή που ετοίμασαν στην Αντιπρομοκρατική και του την έδωσαν να την υπογράψει, εκβιάζοντάς τον κυρίως με τη ζωή του αδελφού του Σάββα, που βρισκόταν στα χέρια τους.

Ο πρόεδρος συνέχισε την ίδια τακτική των συνεχών διακοπών στο συνήγορο, από τον οποίο ζητούσε να περιοριστεί μόνο σε στοιχεία που στηρίζουν τον ισχυρισμό ότι ο εντολέας του υπέγραψε την προανακριτική απολογία εκβιαζόμενος. Οι συνεχείς αυτές διακοπές προκάλεσαν την παρέμβαση του Χρ. Ξηρού, ο οποίος παρατήρησε στον πρόεδρο: Προσπαθείτε να πείτε ότι αν μια κατάθεση έχει υπογραφεί, σημαίνει ότι είναι νόμιμη. Ναι, εγώ την έχω υπογράψει αυτή την κατάθεση, όμως μου την έφεραν έτοιμη και την υπέγραψα. Δεν σας ενδιαφέρει να μάθετε αν αυτά που γράφονται εκεί μέσα είναι δικά μου λόγια ή λόγια που έγραψαν άλλοι; Αυτό προσπαθεί να σας αποδείξει ο συνήγορός μου.

Ο πρόεδρος, όμως, επανήλθε με τρόπο καθαρά σοφιστικό, ζητώντας από τον συνήγορο να του πει ποια φάρμακα έπαιρνε ο Σάββας Ξηρός και ποιος του τα χορηγούσε. Δηλαδή, ζητούσε το τεράστιο ζήτημα του «Ευαγγελισμού» να ξεπεταχτεί με λίγες φράσεις του συνηγόρου. Όταν

μάλιστα ο συνήγορος απαριθμήσει μερικά απ' αυτά τα φάρμακα, ο πρόεδρος είχε έτοιμη την απάντηση, αναφερόμενος στην κατάθεση του ψυχιάτρου Χριστοδουλάκη στην πρώτη δίκη! Χωρίς καν να κληθεί ο συγκεκριμένος γιατρός και όλοι οι άλλοι που είχαν καταθέσει να κληθούν και να εξεταστούν και πάλι. Ο συνήγορος αντέτεινε αναφερόμενος στην κατάθεση του γιατρού Κωστή Νικηφοράκη, αλλά ο πρόεδρος είχε και πάλι έτοιμη την απάντηση: Ο κ. Νικηφοράκης κάνει μόνο δηλώσεις, δεν λέει τίποτα συγκεκριμένο! Δηλαδή, όχι μόνο αναφέρεται στις καταθέσεις της πρώτης δίκης, αλλά τις έχει κιόλας αξιολογήσει, με τον ίδιο τρόπο που τις αξιολόγησε το πρωτόδικο δικαστήριο! Είναι ν' απορεί κανείς, τελικά, για ποιο λόγο γίνεται αυτή η δίκη, όταν κομβικά ζητήματα έχουν κριθεί εκ των προτέρων και δεν εκφράζεται, για τους τύπους έστω, κάποιος προβληματισμός για εκ νέου εξέτασή τους.

Παρέμβαση στην ένσταση έκανε και ο Χρ. Ξηρός, ο οποίος δήλωσε εισαγωγικά πως στην πρώτη δίκη δεν είχε την εμπειρία και νόμιζε ότι αρκούσε να πει μερικά πράγματα και οι έμπειροι δικαστές θα τα καταλάβαιναν. Σ' αυτή τη δίκη—είπε—δεν θα ξανακάνω το ίδιο λάθος. Θα σας τα πω όλα από την αρχή, για να ξέρετε ποια είναι η θέση μου και ποια είναι τα στοιχεία που τη στηρίζουν. Δεν πρόλαβε να πει μερικές φράσεις και... νέα εμπλοκή. Πρόεδρος και εισαγγελέας τον διέκοψαν, λέγοντάς του ότι αυτά πρέπει να τα πει στην απολογία του. Ο Χρ. Ξηρός επέμεινε, ότι δεν μπορεί να υποβάλει ένσταση για την ακυρότητα και την κατασκευή της φερόμενης ως προανακριτικής απολογίας του, χωρίς να αναφερθεί σε όλο το ιστορικό. Καταφέρνει έτσι να κερδίσει το δικαίωμά του να συνεχίσει και να ολοκληρώσει.

Η παρέμβαση του Χρ. Ξηρού ήταν αρχικά μια λεπτομερειακή εξιστόρηση των όσων έγιναν τον Ιούλη του 2002, με κέντρο τον ίδιο και την οικογένειά του. Στη συνέχεια, αναφέρθηκε εν εκτάσει στο περιεχόμενο της προανακριτικής του «απολογίας» αποδεικνύοντας ότι και μόνο από τη χρήση αστυνομικής και στρατιωτικής ορολογίας, με την οποία είναι γραμμένο αυτό το κείμενο, δεν θα μπορούσε να είναι δικό του. Αναφέρθηκε, επίσης, αναλυτικά σε άλλα τερατουργήματα που περιλαμβάνονται σ' αυτή την κατάθεση (π.χ. υποτιθέμενος τρόπος στρατολογίας του). Αυτό δείχνει—σημείωσε ο Χρ. Ξηρός—όχι μόνο τη βιασύνη με την οποία συντάχθηκε αυτή η «απολογία», αλλά και το γεγονός ότι ο τρόπος δράσης της Αριστεράς είναι εντελώς ξένος σ' έναν ασφαλίτικο εγκέφαλο.

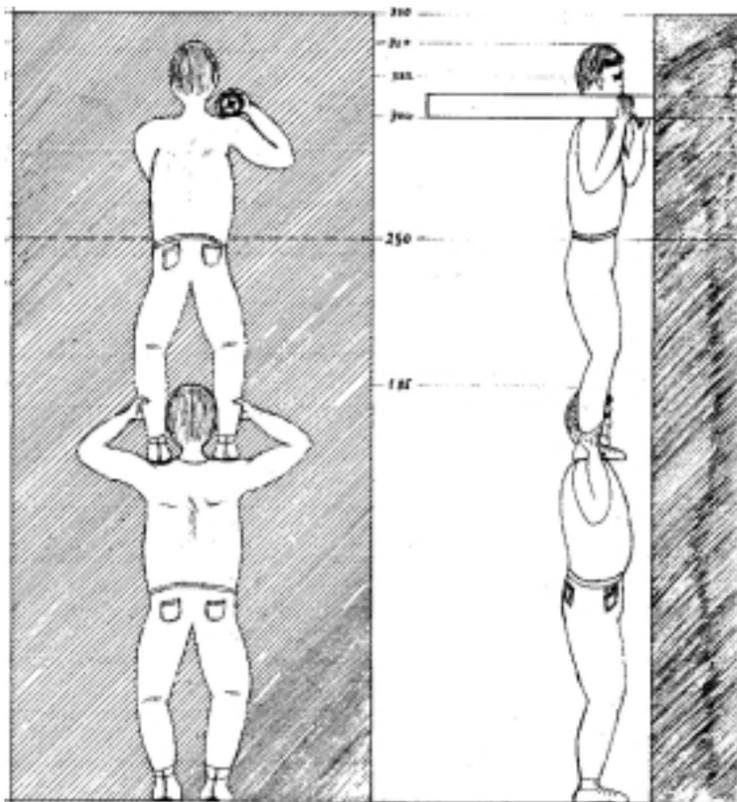
Η μακρά αυτή δήλωση του Χρ. Ξηρού είναι μια από τις σημαντικότερες παρεμβάσεις που έχουν γίνει μέχρι στιγμής στη δίκη, γιατί περιγράφει και συμπυκνώνει τα σημεία-κλειδιά της υπόθεσης. Αν αποτελεί κοινό τόπο ότι οι παρεμβάσεις του Δ. Κουφοντίνα δίνουν το πολιτικό στίγμα της δίκης, θα πρέπει να πούμε ότι αυτή η παρέμβαση του Χρ. Ξηρού έδωσε το νομικό στίγμα. Όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορούμε να μεταφέρουμε εδώ το σύνολο της το-

ποθέτησής του, που κράτησε ώρες (οι σημειώσεις του ήταν ένα χοντρό πάκο χαρτιά). Το πλήρες κείμενο δημοσιεύεται στο δικτυακό τόπο της εφημερίδας μας (www.eksegersi.gr).

Μετά τον Χρ. Ξηρό ζήτησε να κάνει μια σύντομη παρέμβαση η Γ. Κούρτοβικ, που είπε ότι η υπεράσπιση Κουφοντίνας δεν έχει υποβάλει αυτοτελώς αυτή την ένσταση, όμως στηρίζει τις ενστάσεις όλων των κατηγορούμενων και ως προς το νομικό και ως προς το πραγματικό τους μέρος. Όσο για κάποιους υπαινημούς που ακούστηκαν σε βάρος του Δ. Κουφοντίνα, τα αντιπαρερχόμενα δήλωσε η Γ. Κούρτοβικ, δίνοντας μια ακόμη έμπρακτη απόδειξη αυτού που από την πρώτη μέρα της δίκης δήλωσε ο Δ. Κουφοντίνας, μιλώντας με δημοσιογράφους: «Ο αντίπαλος είναι εκεί πάνω» (δηλαδή στο αστικό δικαστήριο).

Η Γ. Κούρτοβικ έδωσε ένα σύντομο χρονολόγιο της εποχής των συλλήψεων και της απομόνωσης των κατηγορούμενων στα λευκά κελιά, για να υποστηρίξει πως οι αναιρέσεις των προανακριτικών «ομολογιών» έγιναν από τους αδερφούς Ξηρούς τουλάχιστον τρεις μέρες πριν την παράδοση του Δ. Κουφοντίνα και από άλλους κατηγορούμενους σε μια περίοδο που οι κρατούμενοι ήταν 21 ώρες τη μέρα απομονωμένοι στα κελιά τους και προαυλιζόνταν ανά δύο. Την περίοδο εκείνη ο Δ. Κουφοντίνας προαυλιζόταν με τον Ν. Παπαναστασίου και επομένως δεν είχε τη δυνατότητα να έρθει σε επαφή με άλλους κατηγορούμενους, που κατήγγειλαν ως κατασκευασμένες τις προανακριτικές τους απολογίες.

Τέλος, η Γ. Κούρτοβικ αναφέρθηκε αναλυτικά στο «έγκλημα του Ευαγγελισμού» (θυμίζοντας όλα όσα γράφτηκαν στον Τύπο εκείνης της εποχής και τις κραυγαλέες αντιφάσεις όσων χειρίστηκαν την υπόθεση, σε σχέση με έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία) και ζήτησε από το δικαστήριο να εξετάσει και πάλι την υπόθεση, με όλο το έγγραφο υλικό και τους μάρτυρες. Η συνήγορος μίλησε για τα πραγματικά περιστατικά και τις άπειρες παραβιάσεις στοιχειωδών δικαιωμάτων του κατηγορούμενου Σάββα Ξηρού, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο ελληνικό και το ευρωπαϊκό δίκαιο (αναφέρθηκε και σε αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων και στην προσφυγή Οτζαλάν, η μεταχείριση του οποίου από το τουρκικό κράτος έχει μεγάλες ομοιότητες με τη μεταχείριση του Σάββα και για την οποία το τουρκικό κράτος καταδικάστηκε). Μετά από αυτή την αγόρευση της Γ. Κούρτοβικ, θα είναι πρόκληση αν το δικαστήριο δεν εξετάσει ξεχωριστά την υπόθεση του «Ευαγγελισμού» και αν δεν καλέσει, πέρα από τους μάρτυρες που είχαν καταθέσει στην πρώτη δίκη, τουλάχιστον το διευθυντή της ΜΕΘ του «Ευαγγελισμού», τον περιβόητο Χαρ. Ρούσσο, που δήλωνε σε συνέντευξή του («Ελευθεροτυπία») ότι στον Σάββα χορηγήθηκαν μόνο δύο Deron, όταν από τον επίσημο ιατρικό φάκελο προκύπτει η χορήγηση πληθώρας φαρμάκων που επιδρούν στο νευρικό σύστημα.

Με ένα κατατοπιστικό σκίτσο του αδελφού του Βασιλή συνοδευσε ο Χριστόδουλος Ξηρός μια από τις αναφορές του στην κατασκευασμένη προανακριτική απολογία που φέρεται να έδωσε στον Διώτη. Πρόκειται για τη ρίψη ρουκέτας από τη 17N σε κλούβα των ΜΑΤ στη Χαριλάου Τρικούπη. Σύμφωνα με την περιγραφή που φέρεται να κάνει ο Χριστόδουλος στην προανακριτική, πήρε στους ώμους του τον Σάββα, ο οποίος εκτόξευσε τη ρουκέτα πάνω από ένα τοίχο ύψους 2,5 μέτρων. Σύμφωνα, όμως, με την πραγματικότητα που είχε κάνει η Ασφάλεια, όταν είχε γίνει η ενέργεια, ο τοίχος έχει ύψος 3,50 μέτρα και δεν υπήρχε περίπτωση να μπορέσουν να εκτοξεύσουν απ' αυτόν ακόμα και δυο ψηλοί άνδρες σαν τον Σάββα και τον Χριστόδουλο. Βέβαια, ούτε αυτή η... λεπτομέρεια ευαισθητοποίησε την εισαγγελέα της έδρας, η οποία ζήτησε να θεωρηθούν έγκυρες οι προανακριτικές «απολογίες».

■ 21η συνεδρίαση Τρίτη, 31.1.06

Το αίτημα της εξέτασης αυτοτελώς της υπόθεσης του «Ευαγγελισμού» επανέφεραν με συμπληρωματικές-διευκρινιστικές τοποθετήσεις τους η Γ. Κούρτοβικ και ο Γ. Γκουντούνας. Η Γ. Κούρτοβικ αναφέρθηκε στα φάρμακα που από τον ιατρικό φάκελο προκύπτει ότι χορηγήθηκαν στον Σάββα Ξηρό (σχετικά είχε ρωτήσει χτες ο πρόεδρος) και ζήτησε να κληθούν επίσης να καταθέσουν ο ίδιος ο Σάββας, η σύντροφός του Αλιθία Ρομέρο και ο πατέρας του παπα-Τριαντάφυλλος Ξηρός. Ο Γ. Γκουντούνας κατέθεσε διάφορα έγγραφα και υπενθύμισε ότι εκκρεμεί το ζήτημα της ανάγνωσης της επιστολής-δήλωσης που απέστειλε ο Σάββας στις 19 Γενάρη προς το δικαστήριο. Η εισαγγελέας πρότεινε να μην αναγνωστεί η επιστολή, διότι ο Σάββας δεν παρίσταται ούτε εκπροσωπείται από συνήγορο, το δικαστήριο αποσύρθηκε σε διάσκεψη και αποφάσισε να διαβαστεί η επιστολή, πράγμα που έγινε. Το κείμενο της επιστολής-δήλωσης Σάββα είναι το εξής:

«Σκεφτείτε κάποιον υγιή, μόνο τυφλό, σε δικαστήριο, που δεν γνωρίζει ποιος μιλάει κάθε φορά και τι αντιπροσωπεύει.

Σκεφτείτε κάποιον υγιή, μόνο κούφο, να συνεννοείται με το δικηγόρο του ή να συμμετέχει σε δίκη.

Σκεφτείτε κάποιον απόλυτα υγιή κατηγορούμενο που προσέρχεται να δικαστεί με δεμένα μάτια και ωτοασπίδες, θα μπορούσε να θεωρηθεί πρόκληση και προσβολή δικαστη-

ρίου. Σε μια πολιτική δίκη όμως, όπως αυτή, ένας κατηγορούμενος τυφλός και κούφος είναι ο ιδανικός κατηγορούμενος.

Δικάστηκα στον πρώτο βαθμό χωρίς να γνωρίζω τις κατηγορίες, χωρίς να μπορώ να διαβάσω έστω μία γραμμή της δικογραφίας, προσπαθώντας ν' ακούσω και να μάθω τι γίνεται στην αίθουσα από τον διπλανό μου ή από διαδόσεις.

Καταδικάστηκα με βάση κατηγορίες που προέκυψαν από βασανιστήρια και ανακρίσεις ενώ βρισκόμουν ετοιμοθάνατος στην εντατική, όπως παραδέχεται και η πρωτόδικη απόφαση. Στην εντατική έγινε και η κύρια ανάκριση, χωρίς να μου δοθεί παρά 48ωρη προθεσμία, για πάνω από 240 κατηγορίες, χωρίς να μου δοθεί καν η δικογραφία.

Ενώ βρισκόμουν μεταξύ ζωής και θανάτου, κρήθηκα από τον αρμόδιο εισαγγελέα ως ύποπτος φυγής, οπότε μετά από έξι χειρουργεία και εξήντα πέντε μέρες στην εντατική, οδηγήθηκα κατ' ευθείαν στην απομόνωση σε υπόγειο κελί - τουαλέτα, χωρίς προηγούμενη ανάρρωση.

Μετά από τέσσερα ακόμα χειρουργεία, το τελευταίο δεκαπέντε μέρες πριν την έναρξη της δίκης, κλήθηκα σ' αυτήν ενώ μου χορηγούσαν ακόμα -και καθ' όλη τη διάρκεια της- φάρμακα που προκαλούν ψυχωσικές εκδηλώσεις (Medrol) και σύγχυση, υπνηλία (Diamox).

Με φαρμακευτικές αγωγές επιβίωσα ως τον Οκτώβριο 2003, δύο μήνες πριν λήξει το δικαστήριο, όταν, μετά από περαιτέρω επιδείνωση της υγείας μου, χρειάστηκε επείγουσα μεταφορά στο νοσοκομείο.

Το τότε δικαστήριο, όπως και τώρα, δεν τόλμησε να διατάξει όχι τη μεταγωγή, αλλά ούτε καν τη διεξαγωγή μιας και μόνο απαραίτητης εξέτασης. Καταφεύγοντας αποκλειστικά σε φιλολογίες περί ανθρωπισμού, με θεωρεί εκ προοιμίου ένοχο, ενώ αποσει ταυτόχρονα τις ευθύνες και υποχρεώσεις του. Προκειμένου να μην υπάρξουν γραπτές αποδείξεις, αγνοεί την πραγματική ανάγκη. Βάζει τον κίνδυνο της υγείας πιο χαμηλά από τον κίνδυνο πιθανών αποκάλυψεων, είτε για τον τρόπο που ανακρίθηκα, είτε για την τότε κατάσταση, είτε για αυτήν που βρίσκομαι τώρα ενώ δικάζομαι. Το τότε δικαστήριο, όπως και τώρα και όπως γίνεται απ' την αρχή μέχρι σήμερα, βλέποντας ψυχρά και κυνικά τη νοσηλεία μου σαν δικονομικό και μόνο εμπόδιο, την παρακάμπτει υπέρ μιας απρόσκοπτης διαδικασίας.

Ενα πλήθος ιατρικών γνωματευσεων, αιτήσεων, εξώδικων, επιστολών, δημόσιων καταγγελιών, αναφορών προς κάθε αρμόδιο, μέχρι τώρα δεν ήταν αρκετά ώστε να έχω σήμερα έστω ένα αυτί με τύμπανο. Μετά την απόρριψη του αιτήματός για νοσηλεία από το δικαστήριο, η εμμονή της φυλακής να αδρανεύει απέναντι στις ευθύνες της για το ίδιο θέμα είναι αυτό που απαγορεύει τη συμμετοχή μου στο εφετείο. Μολαταύτα, το Νοέμβριο 2005 έγινε μια εξέταση που είχε πρωτοζητηθεί πριν από είκοσι πέντε μήνες. Καταγράφονται σ' αυτήν δύο σημαντικές αποκάλυψεις: Η πρώτη, ενδοκρανικό αγγειολογικό πρόβλημα, το οποίο σε μια πάση θυσία παρουσία μου στο εφετείο χωρίς προηγούμενη αντιμετώπισή του, θα οδηγούσε σε νέο φαινόμενο Κουτσόγιωργα. Η δεύτερη αποκάλυψη είναι τα «μετεχειρητικά clips» στον κρανιακό θόλο, από μη καταχωρισμένη, άγνωστη αιτιολογία, βάρους και μελλοντικών επιπτώσεων, επέμβαση. Αν συμψηφίσουμε σ' αυτήν τα μη καταγεγραμμένα κατάγματα στο πίσω μέρος του κρανίου και τις τομές στο στήθος, αναρωτιέμαι μήπως μια σειρά τέτοιων κρυφών χειρουργείων είναι το βασικό εμπόδιο για τη νοσηλεία μου.

Ενας νομικός τραγελαφος ακολουθεί παράλληλα, απ' την αρχή μέχρι σήμερα, την υπόθεσή μου. Η έφεση που άσκησα εκπρόθεσμα δεν συζητήθηκε ποτέ, εφόσον απορρίφθηκε τον Απρίλιο από αναρμόδιο όμως 5μελές συμβούλιο, προκειμένου να μην έχω δικαίωμα αναστολής της ποινής μέχρι το εφετείο. Με εντολή κατόπιν του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, αγνοήθηκε η παραπάνω απόφαση και η αίτηση αναστολής προσδιορίστηκε για Οκτώβριο. Το εφετείο αναστολών του Οκτωβρίου, προκειμένου να απορρίψει την αίτησή μου, στηρίχθηκε εκ νέου στην πρώτη απόφαση του αναρμόδιου 5μελούς τού Απριλίου, αποδεχόμενος τους λόγους υγείας, αλλά προβάλλοντας τους τυπικούς, ότι δηλαδή δεν έχω εφετείο. Και τέλος, έρχεται το ίδιο το εφετείο να αναιρέσει τους τυπικούς αυτούς λόγους, εφόσον με καλεί να συμμετάσχω στη διαδικασία (μήπως θεωρούμε τυπικά ελεύθερος;), χωρίς επίσης να συζητήσει την έφεσή μου, αποδεχόμενο την απόφαση του αναρμόδιου 5μελούς τού Απριλίου, την οποία ταυ-

τόχρονα απορρίπτει, εφόσον ακυρώνει τους τυπικούς λόγους στους οποίους στηρίχθηκε η απόφαση του Οκτωβρίου. Οι οβιδιακές μεταπτώσεις της Ελληνικής Δικαιοσύνης, σαν μοναδικό γνώμονα έχουν τη συμμετοχή μου στη δίκη χωρίς συμμετοχή, τη νοσηλεία μου χωρίς νοσηλεία, αλλά οπωσδήποτε την παραμονή μου στην απομόνωση.

Η κατάσταση της υγείας μου αντιμετωπίζεται, τριάντισι χρόνια τώρα, με τρόπο που μπορεί να χαρακτηριστεί χωρίς ενδοιασμούς σαν ένας διαρκής βασανισμός.

Είναι παραπάνω από βέβαιο ότι αν ξεπουλούσα ασύστολα στον ταξικό μου αντίπαλο, θα αρκούσε ένα φτέρνισμα και μια προφορική γνωμοδότηση από οδηγό ασθενοφόρου για να βρεθώ πάραυτα σε νοσοκομείο.

Φυλακές Κορυδαλλού 5.12.05

Σάββας Ξηρός».

Η εισαγγελέας Γκουτζαμάνη, που πήρε το λόγο για να αγορεύσει σε σχέση με την ένσταση ακυρότητας των προανακριτικών «απολογιών», ως προς τα βασανιστήρια ξεπέρασε την ουσία του ζητήματος δηλώνοντας ότι επιφυλάσσεται να απαντήσει, έως ότου εξεταστούν οι μάρτυρες που έχουν προταθεί από τον Σάββα Ξηρό και τον Β. Τζωρτζάτο και αναγνωστούν όλα τα έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία. Τοποθετήθηκε στο αίτημα για την κλήση ως μάρτυρα της Μάνδρου, η οποία έχει γράψει ότι οι ανακρίσεις του Σάββα βιντεοσκοπούσαν. Η βιντεοσκόπηση δεν προκύπτει από κανένα έγγραφο της δικογραφίας και επιπλέον η Μάνδρου δεν θα απεκάλυπτε τις πηγές της, ήταν τα (εντελώς δικολοβικά) επιχειρήματα της εισαγγελέα. Σε όλα τα άλλα επιχειρήματα που προβλήθηκαν από πλευράς υπεράσπισης απάντησε -όπως αναμενόμενα αρνητικά- επιστρατεύοντας σοφιστικές και νομικισμούς, που παρέκαμπταν την ουσία.

Αρκεί να αναφέρουμε μόνο ένα στοιχείο από τα όσα υποστήριξε. Στον ισχυρισμό ότι οι κατηγορούμενοι στερήθηκαν του δικαιώματος να απολογηθούν με δικηγόρο, υπάρχει η χαρακτηριστική περίπτωση του Κωστήρη. Δείγμα γραφής του ζήτησαν να δώσει και αυτός έγραψε «θέλω να απολογηθώ με δικηγόρο». Στη δε προανακριτική του απολογία, το πρώτο πράγμα που σημειώνει είναι ότι αρνείται να απολογηθεί, διότι δεν του επιτρέπουν να έχει δικηγόρο. Και όμως, σ' αυτή την ίδια απολογία, πριν το κείμενο της δήλωσης Κωστήρη, υπάρχει έντυπη η ερώτηση αν θέλει δικηγόρο και χειρόγραφη η απάντησή του ότι δεν θέλει! Δηλαδή, ο Κωστήρης στην ίδια σελίδα εμφανίζεται προκαταβολικά να αρνείται την παρουσία δικηγόρου και στην αμέσως επόμενη ερώτηση να θέτει ως όρο για να απολογηθεί την παρουσία δικηγόρου! Είναι προφανώς ότι οι ασφαλίτες από κεκτημένη ταχύτητα έγραψαν ότι δεν θέλει δικηγόρο και μετά έγρασαν να το σβήσουν. Αλλωστε, εκείνη την περίοδο έπλεαν σε πελάγη αλαζονείας και δεν πολυπρόσεχαν κάποια πράγματα. Και όμως, ακόμα και αυτή η καραμπινάτη περίπτωση παρανομίας δεν προβλημάτισε την εισαγγελέα, που και σ' αυτή την περίπτωση τα βρήκε όλα εντάξει και νόμιμα!

Ολη η επιχειρηματολογία της ήταν της λογικής «ράβδος εν γωνία, άρα βρέχει». Υπήρχαν ένοπλοι Ράμπο μέσα στο ανακριτικό γραφείο; Υπήρχαν, αλλά ήταν για την ασφάλεια των παραγόντων της ανάκρισης και προπαντός των ιδίων των κατηγορούμενων, μη τυχόν και οι συνεργοί τους θελήσουν να τους κλείσουν το στόμα! Και δεν μπορεί να επηρεάστηκαν οι δικαστές που έκαναν την ανάκριση, δεν θέλει να πιστέψει τέτοιο πράγμα η κ. Γκουτζαμάνη, ότι υπήρξαν επιλήσιμονες δικαστές (κάτι Καλούσηδες και Μπουρμπουλίες, για παράδειγμα, δεν της λένε τίποτα)! Και η δικονομία που το απαγορεύει; Απορία ψάλτου βηξ... Ουμίζουμε ότι στην πρώτη δίκη, όταν πρωτοκαταγγέλθηκε αυτό το θέμα, ο πρόεδρος Μαργαρίτης, σ' ένα από τα γνωστά επικοινωνιακά κρεσέντο του, προφανώς απειδήθεωρούσε ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις, είχε αναφωνήσει: Δεν μπορεί να έγινε τέτοιο πράγμα, ένοπλοι αστυνομικοί μέσα σε ανακριτικό γραφείο! Αν μου το έκαναν εμένα θα γκρέμιζα το κράτος! Όταν αργότερα παρουσιάστηκε επίσημο έγγραφο (από την απολογία Γιωτόπουλου), που αποδείκνυε την παρουσία κάμπουσιν πάνοπλων Ράμπο μέσα στο ανακριτικό γραφείο, ο κ. Μαργαρίτης κατάπιε τη γλώσσα του. Τώρα, αυτό που θεωρούνταν αδιανόητο, θεωρείται απολύτως φροσιολογικό: απολογία κατηγορούμενου με ένα τσούρμιο ένοπλων κουκουλοφόρων, με τα αυτόματα στα χέρια, να τον περιτριγυρίζουν και να τον σημαδεύουν.

Ολη η συλλογιστική της εισαγγελέα για τις προανακριτικές «απολογίες» συμπυκνώνεται σε ένα «επιχείρημα»: Αφού ήταν μέλη της 17N, δεν υπήρχε περίπτωση να φοβηθούν και να υπογράψουν κατασκευασμένες ομολογίες! Θεωρεί, δηλαδή, ότι όλοι οι συλληφθέντες ήταν μέλη της 17N και ας υποστηρίζουν το αντίθετο αρκετοί απ' αυτούς. Δηλαδή, η εισαγγελέα θεωρεί a priori δεδομένη την ενοχή, χωρίς -για τυπικούς έστω λόγους- να περιμένει να εξελιχθεί και να τελειώσει η αποδεικτική διαδικασία. Αν αυτό δεν δείχνει προκατάληψη, τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους.

Κατόπιν τούτων, δεν περιμέναμε ότι η κ. εισαγγελέα θα έβρισκε οποιοδήποτε δικονομικό πρόβλημα και με τη μεταχείριση που επιφυλάχτηκε στον Σάββα Ξηρό. Δεν μπορούσαν -είπε- να τον συλλάβουν, γιατί δεν ήταν σε κατάσταση για σύλληψη. Πώς θα υπέγραφε το ένταλμα σύλληψης, χωρίς χέρι;! Προφανώς, τις προανακριτικές που συνέτασαν ο Σύρος με τον Διώτη μπορούσε να τις υπογράψει, τυφλός και ακρωτηριασμένος, βάζοντας ένα κακογραμμένο «Σ» (σαν ιερογλυφικό σύμβολο μοιάζει) από κάτω. Και αφού υπέγραψε αυτές τις καταθέσεις (τις τυπικές, γιατί προηγήθηκαν και «άτυπες», επί τουλάχιστον μια εβδομάδα), έβγαλαν μετά και ένα ένταλμα σύλληψης, για να έχει δικηγόρο κατόπιν εορτής. Μέχρι τότε, ο Σάββας ήταν... μάρτυρας!

Αμέσως μετά το μεγάλο μεσημεριανό διάλειμμα, η Γ. Κούρτοβικ ζήτησε το λόγο και έθεσε το ζήτημα της τοποθέτησης της εισαγγελέα. Αναφέροντας στοιχεία από την τοποθέτησή της, μίλησε για προφανή

προκατάληψη και μεροληψία, γεγονός που συνιστούν λόγο εξαίρεσης. Η συνήγορος δήλωσε ότι επιφυλάσσεται για την υποβολή αίτησης εξαίρεσης και ζήτησε να καταγραφούν στα πρακτικά από τον γραμματέα ακριβώς όσα είπε η εισαγγελέα, όπως προκύπτουν από τα άτυπα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά. Υπήρξε ένταση, γιατί ο πρόεδρος, υποτιμώντας βίβαντα τη μνήμη και τη νοημοσύνη όλων, που είχαν ακούσει την εισαγγελέα (εμείς ακούσαμε και δυσμενέστατα σχόλια από συνηγόρους πολιτικής αγωγής), προσπάθησε να την υπερασπιστεί, λέγοντας ότι η εισαγγελέα εννοούσε «σύμφωνα με την κατηγορία» και όχι σύμφωνα με τη δική της γνώμη. Η Γ. Κούρτοβικ και ο Γ. Γκουντούνας θύμισαν όλα όσα είπε η εισαγγελέα, που αποδεικνύουν παραβίαση του τεκμήριου αθωότητας, η εισαγγελέα, εμφανώς ταραγμένη προσπάθησε να πείσει το ζήτημα αλλού (ότι την διέκοψαν, ενώ δεν είχε τελειώσει την αγόρευσή της) και ο πρόεδρος έκανε διάλειμμα, με την εισαγγελέα να εξακολουθεί να μιλά, προσπαθώντας να επιτεθεί στην Γ. Κούρτοβικ, ακόμα και την ώρα που οι δικαστές είχαν σηκωθεί και αποχωρούσαν από την έδρα.

Η εισαγγελέα ολοκλήρωσε σύντομα την αγόρευσή της, μετά το διάλειμμα, για να ακολουθήσει ο αναπληρωτής εισαγγελέας, ο οποίος έκανε τους ίδιους ακριβώς συλλογισμούς με τη συνάδελφό του, προσέχοντας όμως ιδιαίτερα να μην εκτεθεί όπως αυτή (δηλαδή, κράτησε τους τύπους). Ολα εντάξει τα βρήκε και ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Ηλ. Αναγνωστόπουλος, εκπρόσωπος των Αμερικανοβρετανών στη δίκη. Αυτό έλειπε, να πήγαινε κόντρα στους εργοδότες του.

■ 22η συνεδρίαση Τετάρτη, 1.2.06

Η δίκη συνεχίστηκε με δευτερολογίες των συνηγών υπεράσπισης, που απάντησαν στην εισαγγελική πρόταση για την ένσταση ακυρότητας των προανακριτικών απολογιών.

Η Ράνια Καραμπλιάνη (Β. Ξηρός) επανήλθε στα ουσιαστικά ζητήματα που είχε θέσει, στα οποία η εισαγγελική έδρα δεν απάντησε. Ο Ι. Μυλωνάς δήλωσε ότι δεν μπορεί να τοποθετηθεί, γιατί δεν έχουν δημοσιευτεί τα πρακτικά στο Ιντερνετ και δεν γνωρίζει τι ακριβώς έχει υποστηρίξει η εισαγγελική αρχή.

Η Γ. Κούρτοβικ κατέθεσε στο δικαστήριο ορισμένα έγγραφα που είχε επικαλεστεί στην αγόρευσή της, επιμένοντας ιδιαίτερα στη δήλωση ανάκλησης των προανακριτικών τους «απολογιών», που είχαν κάνει οι αδελφοί Ξηροί διά του συνηγού τους, πριν την εμφάνιση του Δ. Κουφοντίνα στις αρχές.

Αμέσως μετά, ζήτησε το λόγο ο Δ. Κουφοντίνας και έκανε την παρακάτω δήλωση:

«Η κ. εισαγγελέα χθες χαρακτήρισε τους κατηγορούμενους "ανθρώπους που μάχονταν για χρόνια την εξουσία", αντιεξουσιαστές δηλαδή. Κι αμέσως παρακάτω επικαλέστηκε μια λενινιστική αρχή, κακοποιώντας την, αλλά αυτό δεν έχει σημασία, την οποία κατ' αυτήν εφαρμόζουν οι κατηγορούμενοι.

Νομίζω ότι οι εκφράσεις αντιεξουσιαστές και λενινιστές δεν υπάρχουν στον Ποινικό Κώδικα. Αντανακλούν όμως και περιγράφουν την πραγματικότητα: η εξουσία, η πολιτική, οικονομική δικαστική εξουσία αντιμετωπίζει τους αντιπάλους της. Σ' αυτή την κορυφαία στιγμή της πολιτικής σύγκρουσης το ζητούμενο είναι η ολοκληρωτική στρατιωτική, πολιτική και ιδεολογική συντριβή του αντιπάλου. Αν οι νόμοι τη διευκολύνουν τους χρησιμοποιεί. Αν όχι, τόσο το χειρότερο για τους νόμους. Δικονομία, κώδικες, διατάξεις, συμβάσεις, το ίδιο το Σύνταγμα παραμερίζονται, παραβιάζονται, καταπατούνται και κατακουρελιάζονται. Ακουγα τους εισαγγελεείς και την πολιτική αγωγή να προσπαθούν να δικαιολογήσουν αυτές τις παραβάσεις στη διάρκεια της προδικασίας. Μα τι θαρρούν, ότι απευθύνονται σε Λαοφάγους; Οτι ξεχάστηκαν τα όσα έγιναν στον Ευαγγελισμό και όσα ακολούθησαν; Τίποτε δεν έμεινε όρθιο από τον περιβόητο νομικό πολιτισμό, αυτή τη βιτρίνα που πίσω της καλύπτεται το άθλιο και βάρβαρο πρόσωπο της εξουσίας.

Το παραδέχτηκαν οι συνάδελφοι του κ. Διώτη που τον έστειλαν στην αφάνεια, γιατί εκτέθηκε πολύ. Το επικύρωσαν οι επικυρίαρχοι σύμμαχοι με την προκλητική παρασημοφόρηση των γρακικών που καμάρωναν οι υπαλληλίσκοι ενός προτεκτοράτου, ενός κράτους μπανανιάς.

Αυτές τις παραβιάσεις καλείστε να επικυρώσετε με το κύρος της ανεξάρτητης δικαιοσύνης. Αν το κάνετε, θα αποδείξετε ότι δεν είναι ανεξάρτητη και θα υπονομεύσετε βαθύτατα το προσωπικό σας κύρος.

Το δικαστήριο πάντως, με την ως τώρα αντιμετώπιση των ενστάσεων, μου θύμισε κάτι που είχα διαβάσει στον Δημόλη πριν από καιρό. Μου θύμισε τον διάσημο νομικό του Μεσαίωνα Bartolus, που συνέτασε τις αποφάσεις του με τον εξής τρόπο: Πρώτα διατύπωνε την απόφαση που επιθυμούσε και στη συνέχεια ανέθετε στους βοηθούς του να εντοπίσουν χωρία από ρωμαϊκούς νόμους και γνωμοδοτήσεις σπουδαίων νομικών για να θεμελιώσει την άπο-

ψή του. Αν και νομίζω ότι το δικαστήριο έχει ξεπεράσει τον Bartolus, τουλάχιστον ως τώρα, αφού αρκείται στη διατύπωση των (απορριπτικών όμως) αποφάσεων».

Ο Π. Ρουμελιώτης (Ν. Παπαναστασίου), που ακολούθησε, έθεσε το ίδιο θέμα με τον Ι. Μυλωνά. Οτι δηλαδή δεν μπορεί να αγορεύσει, διότι δεν έχουν δημοσιευτεί τα πρακτικά και δεν γνωρίζει τι υποστήριξε η εισαγγελέα. Ξεκίνησε τότε ένας διάλογος μεταξύ προέδρου και Ι. Μυλωνά, διότι ο πρόεδρος εμμέσως έμπεξε τους συνηγούς που δεν είναι παρόντες σε κάθε συνεδρίαση. Ο κ. Μυλωνάς δεν δέχτηκε την έμμεση μομφή και επανέφερε το αίτημά του για περιοδική συνεδρίαση του δικαστηρίου, διότι οι συνήγοροι εκ των πραγμάτων δεν μπορούν να παρευρισκούνται κάθε μέρα. Το δικαστήριο έκανε ένα μικρό διάλειμμα και όταν επανήλθε ο πρόεδρος ενημέρωσε τους συνηγούς ότι τα πρακτικά έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα της «Ελευθεροτυπίας» και διέκοψε τη συνεδρίαση επί δίωρο για να ενημερωθούν στο μεταξύ οι συνήγοροι. Καραγκιοζιλίκια πράγματα, που λένε. Αφού το δικαστήριο κρίνει εύλογη την ανάγκη των συνηγών να ενημερώνονται από απομαγνητοφωνημένα πρακτικά, γιατί δεν έκανε δεκτό το αίτημα να κρατάει το δικαστήριο φωνητικά πρακτικά, όπως επιτρέπει ο νόμος; Είναι δυνατόν να παραπέμπονται παράγοντες της δίκης για ενημέρωση σε ιστοσελίδα μιας ιδιωτικής επιχείρησης;

Μετά το δίωρο διάλειμμα, λοιπόν, οι συνήγοροι υπεράσπισης άρχισαν τις δευτερολογίες τους.

Η Τ. Χριστοδουλοπούλου (Ηρ. Κωστάρης) χαρακτήρισε νομικά άκυρα έως προβληματικά τα όσα υποστήριξε η εισαγγελέα, η οποία πήρε ως δεδομένο το ζήτημα να κρατήσει το δικαστήριο φωνητικά πρακτικά, όπως επιτρέπει ο νόμος; Είναι δυνατόν να παραπέμπονται παράγοντες της δίκης για ενημέρωση σε ιστοσελίδα μιας ιδιωτικής επιχείρησης;

Μετά το δίωρο διάλειμμα, λοιπόν, οι συνήγοροι υπεράσπισης άρχισαν τις δευτερολογίες τους.

Ο Π. Ρουμελιώτης (Ν. Παπαναστασίου) επανήλθε στα ουσιαστικά

νομικά ζητήματα της αρχικής του αγόρευσης, που η εισαγγελέα προσπάθησε να αντιπαρελθεί με μια ακροβατική νομική ερμηνεία η οποία (αυτό είναι δική μας κρίση) κονταροχτυπιέται ακόμα και με την απλή λογική. Δεν έμεινε, όμως, μόνο σ' αυτά. Επανήλθε και στα ουσιαστικά ζητήματα της ακυρότητας της προανακριτικής απολογίας του Χρ. Ξηρού, που αφορούν τον εντολέα του Ν. Παπαναστασίου. Ο συνήγορος έβαλε τους δικαστές μπροστά σ' ένα πραγματικό δίλημμα: Έχετε ακούσει πώς μιλάει ο Χρ. Ξηρός. Συγκρίνετε τον τρόπο με τον οποίο εκφράζεται και αναπτύσσει τις σκέψεις του εδώ μέσα, με τον τρόπο που φέρεται να εκφράζεται και να περιγράφει στην προανακριτική του κατάθεση (πρόκειται για το ίδιο ζήτημα που εξαντλητικά ανέπτυξε και ο Χρ. Ξηρός με την υπεράσπισή του). Ο Π. Ρουμελιώτης έκλεισε διαβάζοντας αποσπάσματα από τα πρακτικά της προηγούμενης μέρας, στα οποία φαινόταν καθαρά ότι η εισαγγελέα θεωρεί δεδομένη την ενοχή όλων των κατηγορούμενων.

Ο Γ. Σταμούλης (Κ. Καρατσώλης) υπήρξε για μια ακόμη φορά δικονομικά κείριος. Η συνέχιση των ανακρίσεων από την Αντιτρομοκρατική, ενώ είχε τοποθετηθεί εφέτης ανακριτής για την υπόθεση, την πράξη παράνομη, η οποία θα έπρεπε μάλιστα να διωχτεί ποινικά για περισσότερα από ένα αδικήματα. Ζήτησε, λοιπόν, την άσκηση δίωξης από το δικαστήριο σε όσους διέπραξαν αυτές τις παράνομες πράξεις, μη παραλείποντας να θυμίσει το γεγονός ότι από αδιάφευστο αποδεικτικό στοιχείο (ατζέντα κατασχεμένη από την Αντιτρομοκρατική) ο Καρατσώλης ήταν σε ραντεβού στα βόρεια προάστια, την ώρα που -σύμφωνα με την προανακριτική «απολογία» του- φέρεται να συμμετείχε σε ληστεία στην Πατησίων.

Ο Γ. Ζησιμόπουλος (Δ. Γεωργιάδης) στηλίτευσε την άποψη της εισαγγελέα, που τσουβάλασε όλους τους κατηγορούμενους θεωρώντας τους προκαταβολικά μέλη της 17N και έμπειρους. Ο Γεωργιάδης -είπε- ούτε μέλος της 17N υπήρξε ούτε καμιά πολιτική εμπειρία είχε. Ο συνήγορος έκλεισε υπενθυμίζοντας περιληπτικά όλα όσα έχουν σχέση με τη λήψη της προανακριτικής «απολογίας» του Γεωργιάδη.

■ 23η συνεδρίαση Πέμπτη, 2.2.06

Ο Ι. Μυλωνάς (Β. Τζωρτζάτος) απαντώντας στους ισχυρισμούς της εισαγγελέα, επανήλθε καταρχάς στο αίτημα να κληθούν να καταθέσουν η Μάνδρου και οι αστυνομικοί που ο Τζωρτζάτος κατήγγειλε ότι τον βασάνισαν, αποδεικνύοντας ότι η αρνητική πρόταση της εισαγγελέα δεν εδράζεται σε κανένα νομικό ή λογικό επιχείρημα. Στη συνέχεια, επανήλθε στους λόγους που συνιστούν ακυρότητα της προανακριτικής «απολογίας» του εντολέα του, απαντώντας σε ένα προς ένα τα σημεία της εισαγγελικής πρότασης, με άρτια νομική επιχειρηματολογία και στηριζόμενος στα ίδια τα έγγραφα της δικογραφίας. Με νομικά επιχειρήματα αναφέρθηκε και στην κατάφωρη παραβίαση του τεκμήριου αθωότητας

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Εκδηλώσεις Αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους

Σάββατο, 4/2, 10μμ

Συναυλία **Deus-X-Machina
Grover
No Sin**

Στο Πολυτεχνείο του ΑΠΘ

Κυριακή, 5/2, 8μμ

Θεατρική παράσταση

«Πορτοκάλη με περόνη»

Στη Φ.Μ.Σ. του ΑΠΘ

Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Ωστε χιόνισε, ε; Τέτοια συμφορά! Τι λες βρε παιδί μου;

* Παρόλο που είχε και φαλλό η νια, έμεινε στο μαύρο σκοτάδι «λόγω κακοκαιρίας»! Για την Κεφαλλονιά λέω.

* Αντί για έκδοση δελτίων τρομοκρατίας, δεν κοιτάνε καλύτερα να κλείσουν την κρατική παιδική χαρά ως γενικώς επικίνδυνη; Κι επειδή ούτε αυτό δεν είναι ικανοί να κάνουν, δε βάζουμε ένα χεράκι;

* Η τρομοκράτηση δεν ωφελεί, ω φελλοί!

* Η στήλη εκφράζει την αμέριστη συμπάθεια και συμπάραστασή της στις γάτες και στις χαρές τους αυτή την εποχή.

* Γεια σου αναρχοαριστερίζοντα ασυμβίβαστε πατέρα Γ.Β. που ήπιες τα τσιπουράκια σου με τον πρόεδρο. Αλλά δε μου λες, μικρό σε δέρνανε, σε είχανε στο κλάσιμο, τι σου κάνανε; Διαβλέπω μια παιδαριώδη έπαρση που μόνο σε δεκαεξάχρονα τη βρίσκει κανείς. Πάντως άμα πάτε να ηδηξέστε με κα'να αντιπρόεδρο, μην μας αφήσετε ανενήμωτους. Thanks.

* Αυτοί που ανέχονται (ή και σπριζούν) την αμερικανοποίηση και την ισοπέδωση κάθε πολιτιστικού στοιχείου, λένε ότι οι τρεις από τις έξι χιλιάδες γλώσσες που μιλιούνται στον κόσμο, κινδυνεύουν με αφανισμό. Ok baby, βασικά κουλάρισε και enjoiy it να 'ουμ.

* Εκλογική εκλογίκευση: Χαμάς (χαμάδα) είναι η ώριμη ελιά που πέφτει από το δέντρο. «Φάτε την» τώρα!

* Φατ άχ.

* 12.500 ευρώ για κάθε παιχνίδι φάνηκαν λίγα στον Μπασινά και είπε «το μεγάλο όχι», που λέει κι ο Καβάφης (ποιος μάντζερ του ρε;), χωρίς «να τον καταβάλλει σε όλη τη ζωή του». Και τι έγινε; Οι δύσμοιροι θα συνεχίσουμε να επευφημούμε τους δις-μοιρους.

* Τουλάχιστον τώρα πια είναι εύκολο και δεν απαιτεί πολύ χρόνο να συνταχθεί: Μπορώ να έχω έναν κατάλογο των επιχειρήσεων που απέμειναν στη Θεσσαλονίκη, παρακαλώ;

* Ζωή: Ζω ή...;

* Την Δευτέρα (6/2) είναι η μέρα ασφάλειας στο διαδίκτυο. Κακώς που υπάρχει μόνο μια μέρα. Η ασφάλεια είναι κάθε μέρα στο διαδίκτυο.

* Την Δευτέρα επίσης κλείνουν 20 χρόνια από τότε που επέστρεψε στον δημιουργό ο Μινόρου Γιασαμάκι, ο ιάπωνας που έχτισε τους δίδυμους πύργους, οι οποίοι (ομοίως) επέστρεψαν στο δημιουργό τους.

* Και ολίγος Καββαδιάς, διασκευασμένος για τις ανάγκες της εποχής: «Πρότο ταξίδι έτυχε ναύλος για το λότο».

* Πότε θα μας αποσταλεί ο απόστολος Απόστολος εξ Ιταλίας;

* Δεν θα απολυθούν εργαζόμενοι της κόκα κόλα, είπε ο Γιακουμάτος. Για κείνον τι λέει η κόκα κόλα;

* Μετά από τόσο σοσιαλισμό, εύκολα γίνεσαι πρόεδρος της διεθνούς. Τελικά, οι μεγάλοι έχουν καλύτερα παιχνίδια από τα παιδιά.

* Αφού ο Ιωαννίδης εισήγαγε τη γηπεδική γλώσσα στη βουλή, καιρός να εισαχθεί και η βουλευτική γλώσσα στα γήπεδα. Θα 'χει μεγάλη φάση.

* Τελειώνοντας, συνιστώ κι εγώ – όπως και ο καλός συνάδελφος - επαγρύπνηση κατά των γενίτσαρων για να σωθεί το ρωμαϊκό. Κι αν τελικά γίνει αυτός ο χωρισμός (κράτους – εκκλησίας), να ζητήσουμε διατροφή και επιμέλεια των (μη γενίτσαρων) τέκνων.

* «Οι βάρβαροι σιγματίζαν τους δούλους μ' ένα σίδερο στο μέτωπο. Για μας αρκούσαν ορισμένες πληροφορίες» (Σπύρος Κυριαζόπουλος – «Ανθρωπισμός»).

Κοκκινোসκουφίτσα

των κατηγορούμενων από τους εισαγγεείς, συγκρίνοντας τα όσα είπαν για τους κατηγορούμενους με τα όσα αποφάσεις του Αρείου Πάγου προβλέπουν. Διευκρίνισε, πάντως, ότι δεν θέτει θέμα εξαίρεσης των συγκεκριμένων εισαγγελέων.

Κι ενώ θα περίμενε κανείς να ολοκληρώσει τη δευτερολογία του με την αντίκρουση των εισαγγελικών ισχυρισμών, ο κ. Μυλωνάς προχώρησε εκ νέου σε μια συκοφαντική επίθεση ενάντια στον Δ. Κουφοντίνα, κατηγορώντας τον ότι σιωπά και δεν καταγγέλλει τα βασανιστήρια που υπέστησαν συγκατηγορούμενοί του. Εδώσε, μάλιστα, και προσωπικό τόνο στην αντιπαράθεση, λέγοντας ότι ενώ ο ίδιος δίνει μάχη για να καταγγελθούν οι παρανομίες της Αστυνομίας, ο Δ. Κουφοντίνας όχι μόνο δεν εκτίμησε την προσπάθειά του, αλλά τον απεικάλωσε και «γελούο ανθρώπαικι», εκτός διαδικασίας.

Εχουμε γράψει και άλλη φορά για τη συγκεκριμένη στάση του Ι. Μυλωνά και δεν χρειάζεται να επανέλθουμε. Είναι φανερό ότι εκτελεί «αποστολή». Ανελαβε να πει αυτός όσα δεν τολμά να πει ο εντολέας του μέσα στο δικαστήριο. Επέλεξε (ως μη όφειλε) να γίνει μέρος ενός προβλήματος, που δεν έχει καμιά σχέση με τη δίκη. Ο Ι. Μυλωνάς γνωρίζει πολύ καλά ότι ο Δ. Κουφοντίνας έχει καταγγείλει και τον «Ευαγγελισμό» και τα βασανιστήρια και τις ασφαλίτικες μεθοδεύσεις από την πρώτη δίκη. Τα επανέλαβε με μια σύντομη δήλωσή του και σ' αυτή τη δίκη, ενώ η συνήγορός του Γ. Κούρτοβικ υπήρξε αναλυτικότερη. Δήλωσε ότι η πλευρά Κουφοντίνα στηρίζει τις ενστάσεις των συγκατηγορουμένων του για την ακυρότητα των προανακριτικών «απολογιών» και ήταν αυτή που έθεσε αναλυτικά και με στοιχεία το ζήτημα του «Ευαγγελισμού». Γνωρίζει, ακόμη, ότι ο Δ. Κουφοντίνας για πρώτη φορά ήρθε σε επαφή με τους συγκατηγορούμενους του στα μέσα Γενάρη του 2003, λίγες μέρες πριν την έναρξη της δίκης (μέχρι τότε ήταν σε απομόνωση και προσελίζονταν μόνο με τον Ν. Παπαναστασίου). Επομένως, ούτε για τον ξυλοδαρμό του Τζωρτζάτου μπορούσε να έχει προσωπική άποψη, ούτε μπορούσε να πει τίποτα περισσότερο απ' αυτά που είπε και κατήγγειλε και στην πρώτη δίκη και τώρα. ΟΛ' αυτά φρικά και τα γνωρίζει ο επιμελέστατος κ. Μυλωνάς. Τα παραβλέπει σκόπιμα και ακολουθεί τον κλασικό γκεμπελικό κανόνα: «πες,πες, κάτι θα μείνει». Δημιουργώντας θέμα εκ του μη όντος, παράγοντας και αναπαράγοντας μια φιλολογία περί «περιέργης» στάσης του Δ. Κουφοντίνα, ε, όλο και κάποιος μπορεί να τσιμπήσει (με δεδομένη και τη ροπή προς τη συνωμοσιολογία που χαρακτηρίζει την ελληνική κοινωνία). Αυτός είναι ο στόχος, που βέβαια δεν έχει καμιά νομική σημασία για να ενδιαφέρει τον κ. Μυλωνά.

Ο Ι. Μυλωνάς γνωρίζει πολύ καλά νομικά. Γνωρίζει, λοιπόν, ότι η θέση του Δ. Κουφοντίνα δεν έχει καμιά σημασία για το ζήτημα που συζητιέται. Είτε κατήγγειλε είτε όχι τα βασανιστήρια ο Δ. Κουφοντίνας, το ίδιο είναι από νομική άποψη (από πολιτική άποψη, βέβαια, έχει σημασία και γι' αυτό ο Κουφοντίνας έχει πάρει θέση). Ο Ι. Μυλωνάς συνηθίζει να επαίρεται ότι μιλά μόνο νομικά και όχι πολιτικά. Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να του απαντήσουμε: (παραλίγο) δάσκαλε που δίδασκες. Γιατί αποκλείεται από το νομικό πεδίο και επεκτείνεται σε ένα άλλο πεδίο, το οποίο δεν του προσφέρει τίποτα νομικά; Επέλεξε να παίξει στο γήπεδο της πολιτικής. Ενα γήπεδο που του είναι εντελώς ξένο. Και μάλιστα να παίξει με τη χειρότερη ομάδα. Εκείνη που έχει βάλει ως σκοπό της να κάνει μια παραδίκη, με αντικείμενό της τη σπίλωση του Δ. Κουφοντίνα. Να κάνει, δηλαδή, βρόμικη πολιτική. Και επειδή στα καθαρά μέ-

ταλλα σκουριά δεν πιάνει, αποφάσισαν να φτιάξουν μια ψεύτικη σκουριά, με υλικά βόθρου.

Ο Δ. Κουφοντίνας απάντησε αμέσως με μια λακωνική δήλωση, που απέπνεε αγωνιστικό ήθος: «Εχω δηλώσει ότι εδώ διεξάγεται μια ιστορική πολιτική δίκη. Κάποιοι παράγοντες της δίκης φαίνεται ότι δεν το έχουν αντιληφθεί. Εισάγουν νέα ήθη, πρωτοφανή για μια πολιτική δίκη, δείχνοντας ότι δεν αντιλαμβάνονται που βρίσκονται, δεν καταλαβαίνουν που προσφέρουν υπηρεσίες. Όσο με αφορά θα διαφυλάξω τον ιστορικό πολιτικό χαρακτήρα της δίκης». Δεν έκανε, δηλαδή, τη χάρη στον Ι. Μυλωνά να «τσιμπήσει» στην πρόκληση και να ανατροφοδοτήσει τα σενάρια που ο εντολέας του (και άλλοι βέβαια) εδώ και καιρό προσπαθούν να συντηρήσουν.

Ακολούθησε ο Κ. Παπαδόπουλος (Β. Ξηρός), που κατέδειξε για μια ακόμη φορά τις πολλές παρανομίες που καθιστούν άκυρη την προανακριτική «απολογία» του εντολέα του, η οποία αποτελεί πιστή (λέξη προς λέξη) αντιγραφή της μαρτυρικής του κατάθεσης.

Η συνέχεια ανήκε στον Γ. Γκουντούνα, που μαζί με τον εντολέα του Χρ. Ξηρό έχουν σηκώσει το μεγαλύτερο βάρος αυτής της ένστασης. Ο Γ. Γκουντούνας επέλεξε να απαντήσει σε όλα τα αντεπιχειρήματα που πρόβαλε η εισαγγελική έδρα, στην προσπάθειά της να απαντήσει στα συγκροτημένα επιχειρήματα της πλευράς Χρ. Ξηρού. Αντεπιχειρήματα έωλα, που παρέβλεψαν την πραγματικότητα. Χαρακτηριστική ήταν η αναφορά του στην υπόθεση Πολκ, με την οποία απάντησε στον ισχυρισμό της εισαγγελέας ότι δεν είναι δυνατόν να στηθεί ολη αυτή η υπόθεση από την Αστυνομία. Ο Στακτόπουλος –σημείωσε ο συνήγορος- φέρεται να περιγράφει με απίθανες λεπτομέρειες το πώς ο παράνομος μηχανισμός του ΚΚΕ υποτίθεται ότι δολοφόνησε τον αμερικανό δημοσιογράφο Πολκ. Σήμερα, γνωρίζουμε ότι τον Πολκ δεν τον δολοφόνησε το ΚΚΕ και πως ο Στακτόπουλος ήταν ένα από τα μεγαλύτερα θύματα αστυνομικοδικαστικής σκευωρίας στη χώρα μας. Γνωρίζουμε ότι οι αναλυτικές περιγραφές δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Τότε, όμως, αυτή η «αυθόρμητη ομολογία» χρησιμοποιήθηκε για να στηριχτεί μια καταδικαστική απόφαση. Να μη λέμε, λοιπόν, ότι

δεν στήνονται τέτοιοι είδους «απολογίες».

Αξιοσημείωτη είναι ακόμα μία επισήμανση του Γ. Γκουντούνα, που απάντησε στον ισχυρισμό της εισαγγελέας ότι ο Χρ. Ξηρός ήταν έμπειρος, κινηματικός άνθρωπος και ήξερε πως δικαιούται να έχει δικηγόρο. Ακριβώς αυτό –είπε ο συνήγορος- είναι επιχείρημα υπέρ του Χριστόδουλου. Το ότι φέρεται να μη ζητάει δικηγόρο, αποδεικνύει ότι αυτή η στάση του επιβλήθηκε και δεν ήταν δική του επιλογή. Ο Δ. Κουφοντίνας, για παράδειγμα, όταν αποφάσισε να εμφανιστεί στις αρχές, μολοντί δεν υπήρχε περίπτωση να απολογηθεί στην Αντιτρομοκρατική, ειδοποιήσε πρώτα τη δικηγόρο του. Αυτή ήταν η πρακτική όλων των κινηματικών ανθρώπων.

Η εισαγγελέας Ε. Κουτζαμάνη ζήτησε να δευτερολογήσει και στη διάρκεια της σύντομης παρέμβασής της, φανερά αμήχανη και μπερδεύοντας συχνά τα λόγια της (δεν είχε δηλαδή τη σταθερότητα που άλλες φορές έχει ο λόγος της), προσπάθησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Να πει δηλαδή ότι δεν είχε πρόθεση να αμφισβητήσει το τεκμήριο αθωότητας και απλά δεν έκανε μια διευκρίνιση για τους κατηγορούμενους που αρνούνται τη συμμετοχή τους στη 17Ν και αυτό ήταν όλο! Προφανώς η κ. Κουτζαμάνη προσπαθεί να συμμαζέψει λίγο την κατάσταση, καθώς είδε ότι η προκλητική αγόρευση της δεν σπληλιτεύτηκε μόνο από την υπεράσπιση αλλά και από μερίδα του Τύπου («Εβγαλε απόφαση από τώρα η εισαγγελέας», ήταν ο τίτλος που συνόδευε το πολύ καλό ρεπορτάζ των Κ. Κατή – Π. Στάθη στην «Ελευθεροτυπία», την επομένη της εισαγγελικής αγόρευσης).

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας Γ. Βλάσης προσπάθησε να μιλήσει περισσότερο νομικά, χωρίς να προσθέσει τίποτα καινούργιο στα όσα μέχρι τώρα έχει υποστηρίξει η εισαγγελική έδρα.

Ακολούθησε μια ένσταση της υπεράσπισης Τζωρτζάτου, που ζήτησε την αποβολή της πολιτικής αγωγής για την υπόθεση Ανδρουλιδάκη. Ένσταση που αφορούσε σε ένα ιδιαίτερα σύνθετο νομικό ζήτημα (ο Ανδρουλιδάκης πυροβολήθηκε στα πόδια από τη 17Ν και πέθανε με ευθύνη των γιατρών, η οποία έχει αναγνωριστεί από δικαστήριο που επεδίκασε αποζημίωση στην οικογένεια Ανδρουλιδάκη, την οποία και κατέβαλε ο «Ευαγγελισμός»). Οι εισαγγελείς πρότειναν να απορριφθεί η ένσταση, ενώ το ίδιο ζήτησε και ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Β. Δημακόπουλος.

Ο Γ. Γκουντούνας, μιλώντας εκ μέρους του εντολέα του και στηρίζοντας προφανώς αυτή την τελευταία ένσταση από μια άλλη σκοπιά, είπε πως καλό θα είναι ως πολιτική αγωγή να παραστούν οι πραγματικοί αντίπαλοι, οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές και ο ΣΕΒ, και όχι να κρύβονται πίσω από τις χήρες και τα ορφανά.

Τέλος, δευτερολόγησε ο Χρ. Ξηρός, που απάντησε με τη σειρά του στους εισαγγελείς, εστιάζοντας σε ορισμένα σημεία των απαντήσεών τους και καταδεικνύοντας τα όσα δεν απάντησαν (θυμίζουμε ότι ο ίδιος τοποθετήθηκε στην ένσταση με μια μακροσκελέστατη δήλωση, που του πήρε ώρες για να την παρουσιάσει). Μιλώντας από στήθος, ο Χριστόδουλος ήταν πιο παραστατικός και ορισμένες στιγμές απολαυστικά καυστικός. Κορυφαία η ατάκα του προς την εισαγγελέα, που όταν τοποθετούνταν προσπάθησε να κάνει φτηνή σπέκουλα, λέγοντάς του «μη με αγριοκοιτάζετε». «Η δικονομία και η δεοντολογία –είπε- δεν με υποχρεώνουν να σας γλυκοκοιτάζω».

Το δικαστήριο διέκοψε για τη Δευτέρα, τη μία μετά το μεσημέρι, οπότε και θα ανακοινώσει την απόφασή του για την ένσταση και τα διάφορα αιτήματα που έχουν υποβληθεί.

Αποσπάσματα από τα απομανητοφωνημένα πρακτικά της δίκης συγκεντρώνουν σε ένα τεύχος 64 σελίδων οι «Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους». Το τεύχος θα κυκλοφορεί μια φορά το μήνα. Τα πρακτικά, βέβαια, δεν είναι πλήρη και η εικόνα που δίνουν είναι αποσπασματική, όμως είναι ένας τρόπος για να πάρουν μια εικόνα της δίκης όσοι δεν έχουν πρόσβαση στο Ιντερνετ.

Στο γύψο οι φοιτητές

Όταν πρόκειται για την περικοπή των δικαιωμάτων των φοιτητών (που σε τελευταία ανάλυση αποτελούν ευρύτερα δικαιώματα της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της), σύσσωμο το πανεπιστημιακό κατεστημένο -ειδικά το υψηλόβαθμο- παρουσιάζεται πρόθυμο να συναινέσει, ενώ αντίθετα όταν διακυβεύονται τα δικά του συντεχνιακά κερπήματα (θέση, εξέλιξη, αίγλη κ.λπ.) τότε υψώνει φωνή διαμαρτυρίας.

Το γαϊτανάκι των δηλώσεων και πράξεων μιας σειράς πανεπιστημιακών, που κατέχουν θέσεις και πόστα στο Πανεπιστήμιο και στους μηχανισμούς του υπουργείου Παιδείας, από τον Θ. Βερέμη, πρόεδρο του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας (του μηχανισμού δηλαδή που ανέλαβε να ντύσει «επιστημονικά» τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις), ως τον «προοδευτικό» πρόεδρο του ΕΜΠ Ανδρέοπουλο και την «επιτροπή των 8 σοφών» και την αντίστοιχη επιτροπή των πρυτανικών αρχών των ΑΕΙ, οι οποίες ανέλαβαν να μελετήσουν τη ριζική αναμόρφωση επί του αντιδραστικότερου του νόμου πλαίσιο, επιβεβαιώνουν την παραπάνω διαπίστωση.

Σε πρόσφατη συνέντευξή του στον Ελεύθερο Τύπο, ο Θ. Βερέμης, εκφράζει επιφυλάξεις για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Οχι βέβαια γιατί είναι αντίθετος με την ουσία αυτής της ιδέας, πράγμα που επιβεβαιώνει και η αποκαλυπτική απάντηση που δίνει σε σχετική ερώτηση της δημοσιογράφου για τα τεκταινόμενα στην Τουρκία με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια (τη δημοσιεύσαμε παρακάτω). Αλλά γιατί αισθάνεται ότι έτσι θα τραωθεί η εικόνα του δημόσιου Πανεπιστημίου και ό,τι συνεπάγεται αυτός ο θεσμός, σε παράπλευρο μηχανισμό του οποίου προΐσταται (ΕΣΥΠ). Ετσι μπορούμε να εξηγήσουμε την «ευχή» που διατυπώνει να είναι ενιαίες οι εισαγωγικές εξετάσεις για τα δημόσια και ιδιωτικά πανεπιστήμια. Ή γιατί θέλει και να καλύψει με ωραίες ψευδοισθίσεις το εγχείρημα των πολιτικών του προϊστάμενων.

Αντίθετα, ο Θ. Βερέμης, δεν έχει απολύτως κανένα πρόβλημα με τις ποινές και τα χαστούκια που δίνονται στους φοιτητές. Είναι γνωστό άλλωστε ότι είναι επικεφαλής και της «επιτροπής των σοφών», που το πόρισμα της προτείνει την απο-

πομπή των «αιώνιων φοιτητών» με περιορισμό της φοίτησης (2 ή 3 χρόνια παραπάνω απ' την τετραετή φοίτηση), την κατάργηση των μετεγγραφών, την ουσιαστική κατάργηση του ασύλου, την κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων μέσω «κουπονιών», τη μείωση της συμμετοχής των φοιτητών στα όργανα και την τοποθέτηση «μάντζερ» στα Πανεπιστήμια.

Τις τελευταίες μέρες έκαναν την εμφάνισή τους δημοσιεύματα, που παρουσιάζουν την αντίστοιχη επιτροπή των πρυτανικών αρχών, που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο του «διαλόγου» για την αναμόρφωση του νόμου πλαίσιο, να έχει καταλήξει στο ίδιο ως προς τον πυρήνα του πόρισμα-ταφόπλακα των φοιτητικών δικαιωμάτων, με αυτό της «επιτροπής σοφών».

Επ' αυτού δεν τρέφουμε πολλές αμφιβολίες, ειδικά αν αναλογιστούμε ότι στην επιτροπή αυτή συμμετέχουν ο πρόεδρος του Πανεπιστημίου Αθηνών Μπαμπινιώτης, ο οποίος στην πυκνή αρθρογραφία του έχει εκφράσει ανάλογες απόψεις για τη φοίτηση, τα συγγράμματα, το άσυλο, τον αριθμό εισακτέων ή ο Χρ. Μασσαλάς, αντιπρόεδρος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, γνωστός ένθερμος οπαδός της Μπολόνια και μέλος όλων των οργάνων που συστήνονται στα

πλαίσια του Πανεπιστημίου και του ΥΠΕΠΘ για την προώθηση αυτής της πολιτικής.

Στα δημοσιεύματα αυτά παρουσιάζεται το υπουργείο Παιδείας να διαφωνεί -προς το παρόν- με τις προτάσεις για την κατάργηση των μετεγγραφών και τη μείωση του ποσοστού φοιτητικής συμμετοχής στις πρυτανικές εκλογές και στο θέμα των «αιώνιων φοιτητών».

Στο σημείο αυτό περισσότερο έγκυρο θεωρούμε το Θ. Βερέμη, που δηλώνει ότι διαφωνεί υπήρξε μόνο στην πρόταση για την κατάργηση των μετεγγραφών.

Όπως και να έχουν τα πράγματα, εμείς μια εξήγηση δίνουμε: Το υπουργείο Παιδείας έχει ανοίξει αυτή τη στιγμή το θέμα της εφαρμογής των κατευθύνσεων της Μπολόνια, ώστε να επιτευχθεί (ως το 2010) ο Ενιαίος Ευρωπαϊκός Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης. Με τους γενικότερους, λοιπόν, σχεδιασμούς, της διάσπασης των σπουδών σε κύκλους, το σπάσιμο του ενιαίου πτυχίου, την προσέλευση φοιτητών-πελατών, συνεπικουρούμενους από μέτρα όπως η αξιολόγηση και η διαχείριση του προϊόντος της, η μείωση των εισακτέων (είτε με την καθιέρωση βαθμολογικής βάσης είτε και με απευθείας μείωση του αριθμού, κάτι το οποίο ζητούν πιεστικά και οι διοικήσεις των ΑΕΙ), ο νόμος

για το ΔΟΑΤΑΠ και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, ευελπιστεί να περιορίσει δραστικά την κρατική οικονομική ενίσχυση των δημοσίων ΑΕΙ, να ανακόψει την τάση για πανεπιστημιακή μόρφωση και να βάλει τους φοιτητές και τα δικαιώματά τους στο γύψο.

Δεν βλέπει, λοιπόν, το λόγο ν' ανοίξει τώρα νέα μέτωπα, που μπορεί να του βγάλουν και φοιτητικό κίνημα στα πόδια του, όταν όλα αυτά έχουν δρομολογηθεί να λυθούν με τον τρόπο που αναφέραμε παραπάνω.

Στο άρθρο μας αυτό -και για να είναι όσο το δυνατόν πιο πλήρης η καταγραφή των «τάσεων»- αξίζει να θυμίσουμε ακόμα μια φορά τη στάση του «προοδευτικού» πρόεδρου του ΕΜΠ Ανδρέοπουλου.

«Απαραίτητες, θεωρεί ο κ. πρόεδρος, τις παρεμβάσεις για τα συγγράμματα» και την «κάποινα μείριμα για την αντιμετώπιση του προβλήματος των "λιμναζόντων" φοιτητών», ενώ βλέπει «θετικές πλευρές» και στην πρόταση της επιτροπής σοφών «όπως ο περιορισμός των μετεγγραφών» (Ελευθεροτυπία, 8 του Γενάρη 2006).

Στο ίδιο μήκος κύματος κινούνται και οι απόψεις πλειοψηφικών άλλων πανεπιστημιακών που αρθρογραφούν στον τύπο.

Γιούλα Γκεσούλη

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ενα μεσημέρι του Ιούλη (που λέει κι ο Χρήστος Θηβαίος), εκεί που έπινα τσίπουρο κι έτρωγα λακέρδα (που λέει κι ο Θανάσης Παπακωνσταντίνου), κάποιος χτύπησε την πόρτα. Επειδή ήταν αδύνατο -καλοκαιριάτικα- να είναι ο βοριάς (που λέει κι ο Γιώργος Νταλάρας), σηκώθηκα ν' ανοίξω και βλέπω την αγγλίδα φίλη μου, την Αναμπελ (που λέει κι ο Γιάννης Βόγλης). Η Αναμπελ ήταν πράκτορας (είχε γραφείο στοιχημάτων στο Λονδίνο, σε μια σκοτεινή αυλή -Scotland Yard την αποκαλούσε). Για να μην τα πολυλογώ, η Αναμπελ ήρθε και θρονιάστηκε σπíti μου από τότε και δε λέει να φύγει. Καλό κορίτσι, δε λέω, βολευθήκαμε πολλοί σύντροφοι σε καιρούς ένδειας. Ολοι της πρόσφεραν αμύγδαλα (ήταν η αδυναμία της) για να την έχουν από κοντά, ενώ υπήρξε κι ένας που αποπειράθηκε να την βιάσει και αποπέμφθηκε με συνοπτικές διαδικασίες.

Η Αναμπελ είχε ένα μυστικό κρυμμένο στην καρδιάς τα βάθη (που έλεγε κι η Αλίκη) και δεν άργησε να μου το αποκαλύψει. Είχε καταφέρει να αποκρυπτογραφήσει τον κώδικα με τον οποίο επικοινωνούσαν τα μέλη των παράνομων οργανώσεων στη χώρα μας. Ως γνωστόν, οι παράνομες οργανώσεις είχαν πετύχει να διεισδύσουν στην καρδιά του κράτους και αρχηγό τους είχαν διατελέσει κατά καιρούς πολλοί γνωστοί πανεπιστημιακοί και πολιτικοί. Από την άλλη μεριά, τα συγκοινωνούντα δοχεία της τρομοκρατίας είχαν δυσχέρειες, αφού όλοι γνωρίζουν την κατάσταση, τόσο των συγκοινωνιών όσο και των δοχείων στη χώρα μας (αν ψάξει κανείς, θα βρει και στα δύο σκατά).

Ως πειστήριο της αποκρυπτογράφησης, η Αναμπελ μου έδειξε ένα φαινομενικά αθώο έγγραφο. Σας αποκαλύπτω σήμερα το περιεχόμενό του, τονίζοντας τις λέξεις - κλειδιά:

Αξιότιμη κύριε Οικονόμου

Τα όσα αιτείστε, αντιβαίνουν το ΠΔ της 9/10/1967 και δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθούν άμεσα. Αλλωστε, με γνώμονα την αλήθεια, τα οφέλη που θα προκύψουν είναι λίγα. Το μέγα κώλυμα που παρουσιάζεται είναι ανυπέβλητο κατά την άποψή μας, και θα πρέπει να περιμένουμε την αναθεώρηση του σχετικού νόμου. Ο οικονομικός διαχειριστής, Λουκάς.

Είχα μπροστά μου ένα σωρό αποδείξεις, απ' αυτές που έμελλε αργότερα ν' αξιοποιηθούν. Πίσω από ονόματα και τίτλους κρύβονταν πρόσωπα και καθήκοντα, όπως είναι φανερό. Το ΠΔ που ο καθένας ερμήνευε ως Προεδρικό Διάταγμα, δεν ήταν η κωδικοποίηση των οδών Πάτμου και Δαμάρεως. Η ημερομηνία του διατάγματος ήταν αυτή του θανάτου του Τσε Γκεβάρα. Και οι λέξεις «κατά» και «λίγα», δεν ήταν άλλο από τα αρχικά των φερόμενων ως μελών του ΕΛΑ (Κανάς - Αγαπίου - Τσιγαρίδας - Αθανασάκη) και σημαντικών τόπων (Λειψοί - Ικαρία - Γαύδος - Αθήνα ή Αγκίστρι ή Αστακός Αιτωλοακαρνανίας ή Αλλού) αντίστοιχα.

Το έγγραφο υπεβλήθη σε ανάλυση dna, NBA, CIA, αίματος, ούρων, σπινθηρογράφημα και αξονική τομογραφία, αποκωδικοποιήθηκε και μια μέρα που νύχτωσε, η Αναμπελ μου το διάβασε αποκρυπτογραφημένο πια:

«Αξιότιμη αρχηγέ

Τα περί του επόμενου χτυπήματος, συζητήθηκαν στην Πάτμο και τη Δαμάρεως και βρίσκουν αντίθετους κάποιους Γκεβαρικούς, γι' αυτό ας το ξανασκεφτούμε. Μια συντρόφισσα είπε ότι είναι καλύτερα να πάμε διακοπές. Τα πράγματα είναι δύσκολα, ακόμα και για τον ΕΛΑ, γι' αυτό θα δούμε τι θα κάνουμε».

Ήταν τόσο απλό. Κι εγώ ήμουν πράκτορας (ταξιδιών) παλιότερα, αλλά δεν είχα καταφέρει να φτάσω τόσο βαθιά με το θολό μου το μυαλό (που λέει κι ο Μάλαμας). Η Αναμπελ δεν ήταν η νυμφομανής μυθομανής που έδειχνε, αλλά μία πανέξυπνη πράκτορας που μας ξεφτίλισε όλους.

Τώρα αναλύει την εμπλοκή Τσεκούρα στην υπόθεση, μέσα από τη φράση «φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους» του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και τις γνωστές αναφορές σε Νελέκους. Μου εκμυστηρεύθηκε μάλιστα ότι σκόπιμα ενεπλάκη το όνομα του καθηγητή, όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου ήταν τότε στο Πεκίνο, παραλαμβάνοντας φακέλους ελλήνων μαοϊκών από τον διευθυντή των αρχείων της νησιτικής υπηρεσίας Χαμου-ρα, τον Νασουσύρω Τοκασόνι. Τους φακέλους όμως χρησιμοποίησε γνωστός και μικρός το δέμας υπουργός της εποχής (αγνωστού διευθύνσεως σήμερα) για να υψώσει την καρέκλα του και να καταστεί εμφανής, με αποτέλεσμα να καταστραφούν αμφότεροι.

Αναμένω εξελίξεις, εκπλήξεις, ρήξεις και ήξεις αφίξεις. Ο Μαραντόνα να βάλει το χέρι του (αν και, όπως μου εκμυστηρεύθηκε η Αναμπελ, εμπλέκεται κι αυτός, μέσω των αδελφών κινημάτων της Λατινικής Αμερικής!)

Και τι να πει κανείς, που αυτό το κείμενο (καθαρό) έχει ακριβώς 666 λέξεις! Πιστεύεις μετά ή δεν πιστεύεις;

Θάνας Λαγούτσικος

Τερπνά και ωφέλιμα

Ποταμός ο Θ. Βερέμης πάντα όταν συνεντευξιάζεται.

Αντηγράφουμε από τον Ελεύθερο Τύπο (30 Γενάρη 2006)

Ε.Τ.: Τι πιστεύετε ότι θα συμβεί στην Ελλάδα με την απελευθέρωση (σσ. ίδρυσης ιδιωτικών ΑΕΙ); Έχετε καταγράψει ενδιαφέρον από το εξωτερικό;

Θ.Β.: Δεν νομίζω. Οχι πολλά πράγματα. Ξέρετε, υπάρχει πρόβλημα κόστους. Δηλαδή, για να φτιάξει κάποιος ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο στην Ελλάδα, όπως έγιναν στην Τουρκία ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα οποία είναι εξαιρετικά, χρειάζονται ποσά ανάλογα με αυτά που επενδύθηκαν στην Τουρκία.

Ε.Τ.: Επενδύθηκαν από ποιους, από Τούρκους επιχειρηματίες;

Θ.Β.: Ακριβώς. Τώρα θα με ρωτήσετε γιατί οι Τούρκοι επιχειρηματίες και όχι οι Έλληνες. Γιατί οι Τούρκοι είναι κολοσσοί. Δηλαδή, ο Κοτς και ο Σαμπάντζ είναι μέσα στους 100 πλουσιότερους ανθρώπους του κόσμου. Εμείς μπορεί να έχουμε κάποιον στους 500. Αλλά εν πάση περιπτώσει, και η βούληση αυτών των ανθρώπων είναι διαφορετική. Εμένα ο ίδιος ο Κοτς μου εμπιστεύθηκε σε ένα τραπέζι που καθόταν πλάι μου και το ρώτησα πώς τα καταφέρατε εσείς και κάνατε αυτά τα πολύ ωραία ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Τουρκία...

Ε.Τ.: Τα οποία είναι μη κερδοσκοπικά;

Θ.Β.: Μη κερδοσκοπικά. Μα, περί αυτού πρόκειται. Και μου απάντησε ότι βγάλαμε τόσα λεφτά τα τελευταία χρόνια, ώστε ντρεπόμαστε. Ετσι ακριβώς. Μ' αυτά τα λόγια. Και βέβαια, έβγαλαν λεφτά, όταν δεν υπήρχαν επί 20 χρόνια συνδικαλισμός στην Τουρκία, διότι οι στρατιωτικοί δεν επέτρεπαν αριστερές συσσωματώσεις πουθενά. Αυτοί οι άνθρωποι έβγαλαν ό,τι θέλανε.

Ε.Τ.: Και δεν είναι ανταποδοτική η επένδυσή τους; Είναι μόνο μια επιστροφή στην κοινωνία ενός μέρους από τα υπερκέρδη τους;

Θ.Β.: Είναι μια επιστροφή στην κοινωνία των υπερκερδών τους, που τους δίνει και μία αίγλη κι ένα όνομα. Να 'χεις ένα «Πανεπιστήμιο Κοτς» είναι μία αίγλη. Είναι σαν να 'σαι πρόεδρος του Ολυμπιακού. Μη νομίζετε ότι κι από αυτό δεν βγάζουν. Βεβαίως βγάζουν. Όπως βγάζουν οι πρόεδροι του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού. Οχι κατευθείαν, αλλά βγάζουν από το κύρος που έχουν σε ένα μεγάλο κοινό πιστών. Ε, ακόμα καλύτερα, αν έχει κι ένα πανεπιστήμιο δικό του και βγάζει κάθε χρόνο φουρνιές φοιτητών που τον ευλογούν, γιατί τους έχει δώσει υποτροφίες. Διότι εισπράττουν διδάκτρα, αλλά δίνουν και πολλές υποτροφίες στους φτωχούς κι έτσι εξασφαλίζουν την ποιότητα...».

Οποιος πάει για τα πολλά χάνει και τα λίγα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Ενδιαφέρον απέκτησε στην εκορυφή το πρωτάθλημα μετά τη μεγάλη νίκη του Ηρακλή επί της ΑΕΚ την περασμένη Κυριακή. Οι κιτρινόμαυροι ανέβηκαν στη Θεσσαλονίκη κάνοντας όνειρα για την κατάκτηση του τίτλου, όμως στην επιστροφή ψάχονταν για να δουν με ποιο τρόπο θα διασφαλίσουν τη δεύτερη θέση που οδηγεί στο Champions League. Όσο για τους ΑΕΚτζήδες της «Κ», καλό είναι να ακούν τον Κο Πάπια...

Για δεύτερο συνεχόμενο φύλλο θα ασχοληθούμε με την ΑΕΚ και το αγωνιστικό πρόσωπο που έδειξε στο ντέρμπι με τον Ηρακλή στη Θεσσαλονίκη. Την περασμένη βδομάδα, με ακορμή τη μεταγραφή του Εμερσον, είχαμε γράψει ότι η ποδοσφαιρική αξία του παίχτη δεν αμφισβητείται, όμως αυτή από μόνη της δεν είναι σίγουρο ότι μπορεί να βοηθήσει την ΑΕΚ να φτάσει στον τίτλο. Μάλιστα, κόντρα στο ρεύμα και την ευφορία των συντρόφων της ΑΕΚ (αλλά και κάποιων Παναθηναϊκών που έχουν χάσει τα αβγά και τα πασχάλια και δεν μπορούν να κρίνουν σωστά τα δεδομένα), είχαμε πει ότι η μεταγραφή του Εμερσον δεν είναι μεταγραφική τίτλου, αλλά μια προσπάθεια για να «κλειδώσει» η δεύτερη θέση. Τώρα θα μου ζητήσετε και πολύ σωστά τον τρόπο με τον οποίο «ανελυσα» τα δεδομένα και κατέληξα στα παραπάνω συμπεράσματα. Εύλογα δημιουργείται το ερώτημα: «πώς γίνεται μια ομάδα που ρολάρει και παίρνει αποτελέσματα να ενισχύεται με ένα παίχτη αναγνωρισμένης αξίας και το συμπέρασμα που βγάζει ο Κος Πάπιας να είναι ότι δε θα βοηθήσει την ομάδα του;».

Για να απαντήσουμε στο ερώτημα θα πάμε λίγο πίσω, στις αρχές της περσινής περιόδου, όταν η ΑΕΚ έβγαινε από τη διοικητική περιπέτειά της και ο Σάντος ξεκινούσε την προσπάθειά του να φτιάξει μια νέα ομάδα με αμφίβουλη ποιότητας (στην πλειοψηφία του) έμφυχο υλικό. Την περίοδο εκείνη στις συζητήσεις που κάναμε στην «Κ», αλλά και στις αντίστοιχες συζητήσεις που γίνονταν στα αθλητικά στέκια, άπαντες συμφωνούσαν ότι με το έμφυχο υλικό που υπήρχε η ΑΕΚ δεν θα μπορούσε να βγει ού-

τε στο ΟΥΕΦΑ. Ο Σάντος κατάφερε να αξιοποιήσει στο μέγιστο βαθμό το υλικό αυτό και να διεκδικήσει ακόμη και το πρωτάθλημα, ενώ και τη φετινή περίοδο, παρά την αλλαγή κάποιων βασικών ποδοσφαιριστών του περσινού σχήματος, η ομάδα όχι μόνο δεν αποδυναμώθηκε, αλλά έκανε και καλύτερη αγωνιστική πορεία. Ολα αυτά που έχουν γίνει τον τελευταίο ενάμιση χρόνο στην ΑΕΚ οφείλονται σχεδόν αποκλειστικά στα μαγικά του Σάντος και στη «χημεία» της ομάδας που έφτιαξε. Κόντρα στην ψυχρή λογική μιας τεχνοκρατικής και αντικειμενικής ανάλυσης των δεδομένων, αλλά όχι κόντρα στην ποδοσφαιρική λογική, ο Σάντος βρήκε τον τρόπο να στήσει την ομάδα του με τον πλέον αποδοτικό τρόπο. Ολα αυτά όμως κρέμονται από μια κλωστή, βρίσκονται σε μια ιδιαίτερα ευπαθή ισορροπία, που η παραμικρή αλλαγή μπορεί να τη διαλύσει, ακόμη και αν η αλλαγή αυτή είναι θεωρητικά προς όφελος της ομάδας. Με άλλα λόγια, όταν κάτι βρίσκεται σε μια ισορροπία και αυτή την ισορροπία την αλλάξεις, το αποτέλεσμα θα είναι διαφορετικό και συνήθως το αποτέλεσμα είναι προς την αντίθετη από την αναμενόμενη κατεύθυνση.

Ας δούμε όμως αναλυτικότερα την αγωνιστική συμπεριφορά της ΑΕΚ στον αγώνα με τον Ηρακλή. Η παρουσία του Εμερσον στην ενδεκάδα ήταν καταστροφική. Ο Βραζιλιάνος ήταν ο χειρότερος παίχτης της ομάδας και πηγή λαθών (χωρίς να κάνει το κραυγαλέο λάθος) και εκτός των άλλων είχε βγάλει εκτός ρυθμού και τους Κατσουράνη, Λυμπερόπουλο, οι οποίοι άλλαξαν ρόλο στην ομάδα και δεν μπόρεσαν να προσαρμοστούν άμεσα στη νέα τους θέση. Η παρουσία του Εμερσον χάλασε τον «αυτοματισμό» της ομάδας και αυτό σε συνδυασμό με την πολύ καλή αγωνιστική παρουσία του Ηρακλή, που ήξερε τι ζητούσε μέσα στο γήπεδο, είχε σαν αποτέλεσμα μια ταπεινωτική για την ομάδα του ήττα. Σημαντική ευθύνη για την εικόνα της ΑΕΚ έχει και ο προπονητής της. Δεν ξέρω αν η απόφαση για άμεση συμμετοχή του ποδοσφαιριστή στην ενδεκάδα ήταν δική του ή του επιβλήθηκε με άνωθεν

εντολές, όμως από τη στιγμή που αποφάσισε να χρησιμοποιήσει τον παίχτη αναλαμβάνει και τις ευθύνες. Το γεγονός όμως ότι στην ΑΕΚ αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν τον Εμερσον σε ένα τόσο κρίσιμο παιχνίδι, έχοντας κάνει με την ομάδα του μισή προπόνηση και αυτή στα χιόνια, δείχνει ότι οι κιτρινόμαυροι ζαλίστηκαν από την προοπτική του τίτλου και εκτός από την αγωνιστική έχασαν και τη διοικητική ισορροπία τους.

Τα δύσκολα για την ΑΕΚ αρχίζουν τώρα. Η ομάδα δείχνει να κάνει αγωνιστική «κοιλιά» (όπως γίνεται κάθε χρόνο τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο), το πρόγραμμα είναι δύσκολο (Αιγάλεω εκτός, Λάρισα εντός, Ολυμπιακός εκτός), το κλίμα μετά την τεσσάρα δεν είναι το ιδανικότερο και η αισιοδοξία για τον τίτλο έχει δώσει τη θέση της στην αγωνία για τη δεύτερη θέση. Θα πρέπει συνεπώς άμεσα ο Σάντος να ξαναβρεί την ηρεμία του και την αγωνιστική ηρεμία της ομάδας, για να μη γίνει η ολική επαναφορά. Ολα όσα λέει ότι «οποιος πάει για τα πολλά χάνει και τα λίγα» και στην περίπτωση της ΑΕΚ αυτό δείχνει να βρίσκει την εφαρμογή του.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Η βοήθεια των συναδέλφων μου προς τον πρόεδρο της ΑΕΚ κο Θεμιστοκλή Νικολαΐδη είναι αναμφισβήτητη, αλλά ορισμένες φορές ξεπερνάει τα όρια και γυρίζει μπουθμεραγκ. Όσοι παρακολουθήσαμε τον αγώνα Ηρακλής - ΑΕΚ είδαμε ότι παρά την αγωνία του να βοηθήσει τη νέα του ομάδα ο Εμερσον ήταν ο χειρότερος παίχτης του γηπέδου. Διαβάζοντας την κριτική του αγώνα την επόμενη μέρα και τη βαθμολόγηση των παιχτών της ΑΕΚ, είδαμε με έκπληξη ότι τον μεγαλύτερο βαθμό πήραν οι Σορεντίνιο και Εμερσον (βαθμολογήθηκαν 6 με άριστα το 10). Δίπλα στη βαθμολογία υπήρχε και η αιτιολόγησή της. Αντιγράφουμε γιατί έχει ενδιαφέρον.

«Σορεντίνιο: Φέρει τη λιγότερη ευθύνη από όλους. Τον άφησε παντελώς εκτεθειμένο η άμυνά του. Οχι πως και εκείνος δεν ήταν σε κακή μέρα... Και μάλιστα στο πρώτο γκολ η μπάλα γκελάρισε και

πήγε στα δίχτυα ενώ εκείνος έπεσε σωστά. Τον πρόδωσε το κακό γήπεδο».

«Εμερσον: Ήταν το πρώτο παιχνίδι σε μια άγνωστη ομάδα για εκείνον και είναι το μεγάλο του ελαφρυντικό. Προσπάθησε, αλλά δεν κατάφερε τίποτε ουσιαστικό. Έδειξε σε πολλές φάσεις ότι δεν μπορούσε να κρατήσει και τα νεύρα του. Σαφώς θα είναι καλύτερος στη συνέχεια. Η αξία του είναι γνωστή».

Τα σχόλια και τα συμπεράσματα δικά σας.

ΥΓ2: Θα πρέπει να το θυμάται για πολύ καιρό το παιχνίδι ο Παναγιώτης Λαγός. Ο παίχτης του Ηρακλή ήταν ο κορυφαίος του αγώνα και θα πρέπει να είναι τρεις φορές χαρούμενος, αφού πέτυχε δυο γκολ και κατάφερε να γλιτώσει χωρίς κάποιο σοβαρό τραυματισμό από τα μαρκάρια του Τσιρίλο. Ο ποδοσφαιριστής της ΑΕΚ ήταν απίστευτα προκλητικός και σε όλη τη διάρκεια του αγώνα κυνηγούσε πόδια και όχι μπάλα. Το ίδιο έκανε και σε προηγούμενα παιχνίδια, απολαμβάνει όμως την εύνοια από τα κοράκια και δεν τιμωρείται.

ΥΓ3: Χοντραίνει η κόντρα των οπαδών της Λιβόρνο με το ποδοσφαιρικό κατεστημένο της Ιταλίας. Σε κάθε σχεδόν εκτός έδρας αγώνα της, οι οπαδοί της αντίπαλης ομάδας υψώνουν φασιστικά σύμβολα και προκαλούν τους οπαδούς της Λιβόρνο. Τελευταίο κρούσμα στον αγώνα με τη Ρόμα, μερίδα οπαδών της οποίας προσπάθησε να επιτεθεί στους 700 οπαδούς της Λιβόρνο. Το γεγονός ότι όλο και συχνότερα υπάρχουν αναφορές στον Τύπο για επεισόδια ανάμεσα στους οπαδούς της Λιβόρνο και σε φασιστικές ομάδες δείχνει ότι έχουμε κάτι περισσότερο από οπαδικές συγκρούσεις. Δυστυχώς, δεν έχουμε γνώσεις Ιταλικών για να ψάξουμε περισσότερο το ζήτημα και γι' αυτό όσοι σύντροφοι μπορούν να βρουν περισσότερα στοιχεία ας επικοινωνήσουν μαζί μας.

■ ΣΤΙΒΕΝ ΣΠΙΛΜΠΕΡΓΚ

Μόναχο

Όταν το κράτος-τρομοκράτης, δηλαδή το Ισραήλ, δεν ασχολείται με τις δολοφονίες των αντιπάλων του, καταγίνεται με την προπαγάνδα της εικόνας του ως θύματος τότε της Ιστορίας (βλέπε Ολοκαύτωμα), τότε του ρατσιστικού μίσους και τότε των Παλιστινίων και των Αράβων. Πλήθος ταινιών με την παραπάνω θεματολογία χρηματοδοτήθηκαν από το πανίσχυρο εβραϊκό λόμπι, κυρίως των ΗΠΑ, χωρίς να λείψουν και οι εβραϊκής καταγωγής διακεκομμένοι, όπως ο Σπιλμπεργκ, που πρόθυμα συμβάλλουν στο μύθο των Παλαιστινίων τρομοκρατών και των αμυνόμενων Ισραηλινών. Για όσους βέβαια γνωρίζουν λίγη ιστορία τα πράγματα είναι ακριβώς αντίστροφα, όμως για το Ισραήλ είναι κέρδος ακόμα και η άποψη ότι όλοι έχουν ίδιο μερίδιο ευθύνης.

Κάπως έτσι, δήθεν αντικειμενικά και δήθεν ισορροπημένα, ο Σπιλμπεργκ επιχειρεί στην τελευταία του ταινία να παρουσιάσει την προσπάθεια μιας ομάδας πρακτόρων της Μοσάντ να εξοντώσει τους υπεύθυνους της ομηρίας και της αιματηρής κατάληξής της, εννέα Ισραηλινών αθλητών, κατά την διάρκεια των Ολυμπιακών αγώνων του Μόναχου. Τότε, στις 5 Σεπτεμβρίου του 1972, οχτώ Παλαιστίνιοι κομάντο σκότωσαν δύο Ισραηλινούς αθλητές και κράτησαν ομήρους άλλους εννιά, ζητώντας απελευθέρωση 234 συμπατριωτών τους από τα κάτεργα του Ισραήλ, καθώς και των ανταρτών πόλης της RAF Αντρέας Μπάαντερ και Ουλρίκε Μάινχοφ. Όλοι οι αθλητές και πέντε από τους Παλαιστίνιους σκοτώθηκαν, μετά από επέμβαση της γερμανικής αστυνομίας. Τους υπόλοιπους τρεις και άλλους δεκατρείς, που το Ισραήλ θεωρήσει υπεύθυνους για την ομηρία, ανέλαβαν οι πράκτορες του να τους εξοντώσουν τα επόμενα χρόνια, ενώ τέσσερις μέρες μετά βομβαρδίστηκαν παλαιστινιακά στρατόπεδα στο Λίβανο και τη Συρία.

Πράγματι, δεκατρείς Παλαιστίνιοι εξοντώθηκαν μυστικά μετά από επιχείρηση που έφερε το όνομα «Οργή του Θεού». Σ' αυτό το γεγονός, αν και όχι πλήρως αντιστοιχημένα, βασίστηκε η ταινία αυτή, η οποία πίσω από το υπαρξιακό δράμα του κεντρικού της ήρωα-πράκτορα, που μετά από τόσες δολοφονίες δεν καταφέρνει να βρει τη γαλήνη, καμουφλάει τα υπόγεια μηνύματά της: α) Η εκδίκηση δεν λύνει τα αδιέξοδα, όμως, ποιος μπορεί ν' αμφισβητήσει ότι είναι δίκαιη και απαραίτητη; β) Η δουλειά των μυστικών υπηρεσιών είναι ψυχοφθόρα, όμως τελικά και οι πράκτορες έχουν ψυχή(!!!) γ) Πεσ-πες, τότε με το Εντεμπε, τότε έτσι και τότε αλλιώς, το κράτος-δολοφόνος του Ισραήλ νομιμοποιείται σε όσα άλλα κράτη θα πήγαιναν στο δικαστήριο της Χάγης.

Για τα υπόλοιπα στοιχεία της ταινίας δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα. Αυτή η αναφορά στο περιεχόμενο της φτάνει και περισσεύει.

Stop Press! Εχρίσθη ο Χρίστος!

(Παρακαλείται το εργατικό κίνημα να δηλώσει την παρουσία του δι' ανατάσεως της μιας χειρός, οι δε κ.κ. του ΠΑΜΕ να μεταβούν εις άλλην αίθουσαν προς άγραν ψήφων. Σας ευχαριστούμε)

Τί μέλι γενέσθαι; (κοινώς, στο τζιέλατς;)

Αντί για ανεξάρτητη οργάνωση και δράση, έχουμε ατομική ανοργανωσιά και αδράνεια

◆ Θα σου φτιάξω μπακλαβά με καρυδοψυχα/ να στασιάζουνε λιγάκι τα εσώψυχα. (λαϊκόν, δύστηχον...).

◆ Τον λένε Ακράτητο (όμως το Αγκάλεω αποδείχθηκε ασυγκράτητο - τρία τα τεμάχια).

◆ Ο Καραμανλής στην Κίνα - αλλά ο Γιωργάκης είναι ο μεγάλος τιμονιέρης (της σοσιαλιστικής διεθνούς).

◆ «Αιώνιον πολιτικήν/ έχ' η Ελλάς το κόμμα/ Τελείαν πλην πολιτικήν/ δεν έχουμε ακόμα» (Γ.Στρατήγη - «Επιγράμμα-τα»).

◆ Τελικά ο Καβάφης θα βάζει για δήμαρχος;

◆ 34 και 33 ευρώ αντίστοιχα για αγόρια και κορίτσια, λέει η ΕΣΥΕ, το χαρτζιλίκι στην Ελλάδα (δηλαδή κάτι παραπάνω από 2 κουλούρια την ημέρα).

◆ Ο Πέτρος Μαντούβαλος (βουλευτής Α' Πειραιά) καταδικάζει το αντικομμουνιστικό μνημόνιο (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 27-1-06) Να τον χαίρονται οι του Περισού!

◆ «Αυτό που απαιτείται είναι η άμεση αγωνιστική αντίδραση και ο αγωνιστικός συντονισμός των αγροτών, των εργατών και των επαγγελματιών που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ζάχαρης, αλλά και γενικότερα στον αγροτικό τομέα... Αλλά ταυτόχρονα απαιτεί να αποδυναμώσουν πολιτικά τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, να ενισχύσουν αποφασιστικά το ΚΚΕ, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις οικοδόμησης του μετώπου πάλης για τη λαϊκή εξουσία και οικονομία προκειμένου να απαλλαγούν οριστικά από τα

προβλήματα που δημιουργεί η αντιλαϊκή πολιτική» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 27-1-06). (Κυρίως των επαγγελματιών. Αγωνιστείτε για να... φτάσετε στην κάλπη, ώστε να εξασφαλίσετε στους (όποιους) καπιταλιστές μια θέση στη λαϊκή οικονομία και εξουσία (η κατάχρηση του όρου «λαϊκός» βρομάει ΠΑΣΟΚ). Οσο για τις ανωτέρω θέσεις του Περισού δεν έχει παρά να ριζεί και

(Συμβαίνουν και εις τας Ευρώπας...).

◆ «Εξαγριωμένοι μετανάστες εργάτες στη Νότια Κίνα επιτέθηκαν στους εργοδότες και τις συζύγους τους, τους έσπασαν τα πόδια και προσπάθησαν να τους κατακρεουργήσουν με μπαλτάδες. Πληθαίνουν οι δολοφονικές ενέργειες εναντίον επιχειρηματιών, οι οποίοι κρατούν δεσμούς τους άπορους εργα-

να αλλάζει την κοινωνία "από τη βάση", πράγμα που αποτελεί και τη μόνη δημοκρατική στατηγική, σε αντίθεση με τις κρατικίστικες μεθόδους... και τις προσεγγίσεις της λεγόμενης "κοινωνίας των πολιτών". Σε κάθε περίπτωση, η δημιουργία τοπικών "δημοκρατικών" πρωτοβουλιών είναι περισσότερο "ρεαλιστική" από τη δημιουργία μιας παγκόσμιας δημοκρατίας. Εάν

Κι άλλοι προβοκάτορες... (Η φωτο από τον ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ)

νείς μια ματιά σε παλιότερα κείμενα του ΣΥΝ, περιόδου 1991, για να διαπιστώσει ότι είναι φτυστά - και για φτύσιμο. Επίσης άρθρο του Μ. Πέτσα στη ΜΑΛΕΠ).

◆ Η πάλη των τάξεων (και η κραιπάλη των παρατάξεων - εν όψει εκλογών).

◆ «Οι απαιτήσεις μας είναι οικονομικά εφικτές. Είναι εναρμονισμένες με τις δυνατότητες της βιομηχανίας μεταλλών και μηχανολογίας». Γίρκεν Πέτερς, πρόεδρος IG-Metall - Γερμανία (από τη «Ναυτεμπορική», 23-1-06).

τες, δίχως να τους καταβάλουν τους δεδουλευμένους μισθούς» (από την «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ», 23-1-06). Ιδού της γης οι κολασμένοι!

◆ «Φταίνε (και) τα δάση για την ρύπανση!» (αναδημοσιεύει ο Τριάντης στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 14-1-06, από την GUARDIAN). Ελεος!

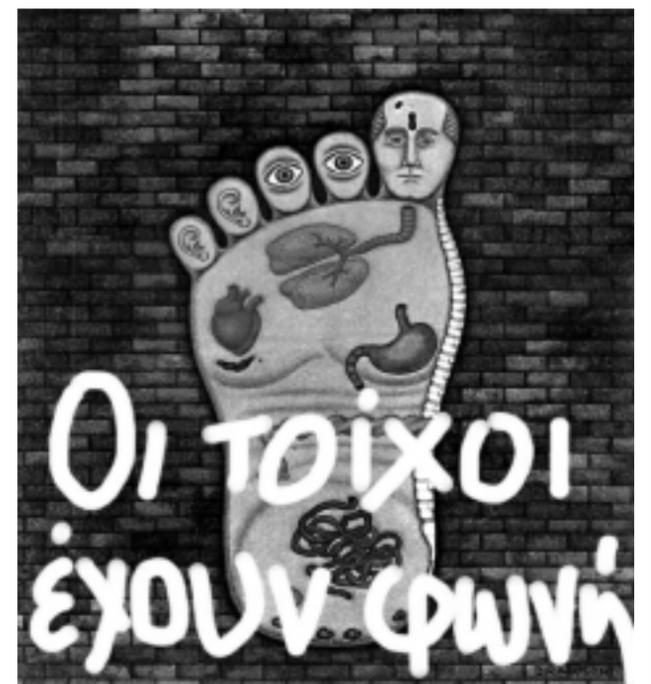
◆ «Η Ιταλική Αριστερά «αγόρασε» μια τράπεζα». Οχι, όχι, ναι!

◆ Χαμός στην Ευρώπη, Χαμός στην Παλαιστίνη.

◆ «Θα μπορούσε κανείς να υποστηρίξει ότι πρόκειται για ουτοπία. Σίγουρα. Ωστόσο, αυτή η "τοπική ουτοπία" ίσως να είναι πιο ρεαλιστική απότι πιστεύεται γιατί οι προσδοκίες και οι δυνατότητες πηγάζουν από συγκεκριμένα βιώματα των πολιτών. Ο Τάκης Φωτόπουλος υποστηρίζει ότι "η συμμετοχή στις τοπικές εκλογές δίνει τη δυνατότητα να αρχίσει κανείς

αποκλείεται η κατά μέτωπο επίθεση και ανατροπή της κυριαρχίας του κεφαλαίου και των οικονομικών δυνάμεων, απομένει η δυνατότητα να περάσουμε στην ανυπακοή. Υπάρχει, επίσης, η στρατηγική των Ζαπατίστας και του υποδιοικητή Μάρκος. Η ανακατάκτηση της επανεφεύρεσης των «commons» (του κοινοτικού, των κοινών αγαθών, του κοινοτικού χώρου) και η αυτοοργάνωση της βιοπεριοχής των Τσιάπας αποτελούν ένα παράδειγμα του τι είναι δυνατόν να επιτύχει - μέσα σε μια άλλη συγκυρία - ένα τοπικό εγχείρημα ανυπακοής» (Από LE MONDE DIPLOMATIQUE, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 22-1-06, άρθρο του Σερζ Λατούς: «Τρία ερωτήματα για μιαν άλλη ανάπτυξη»). Συμπέρασμα: να τα βρούμε μεταξύ μας, και (ίσως) να τη βρούμε (το θέμα είναι να τη βρω).

Βασίλης

◆ Οχι στα λουκέτα, όχι στα χαλάσματα, έξω οι τραπεζίτες απ' τα λιπάσματα (Εργαζόμενοι Β.Φ.Λ.)

Η συμπαθής τάξη των τραπεζιτών. Οι τράπεζες και η προσφορά τους στον αναξιοπαθόντα κόσμο των δανειοληπτών. Οι τράπεζες και ο πρωταγωνιστικός τους ρόλος στην ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής Οικονομίας. Κλείνουν εργοστάσια για να μη τεμπελιάζουν οι εργάτες. Τα μικρά γράμματα των συμβολαίων των δανείων πάσης φύσεως, η θηλιά στο λαιμό των καταναλωτών. Και τώρα απόπειρα για κατάργηση των κλαδικών συμβάσεων, που δεν τόλμησε να το αποπειραθεί ούτε η χούντα. Προς Θεού. Μην παρεξηγήσετε. Με τις κλαδικές συμβάσεις δεσμεύονται οι τράπεζες και δεν μπορούν να δώσουν στους υπαλλήλους τους τις αυξήσεις που αυτές θέλουν. Γι' αυτό το κάνουν. Μεριμούν για την εθνική οικονομία. Που από την ανάπτυξή της, από την κερδοφορία της κερδίζουν όλοι. Πρωτίστως δε οι εργαζόμενοι. Τελευταία είναι της μόδας η φράση «τίποτα δεν είναι τυχαίο». Η συμπαθής τάξη των τραπεζιτών όμως δεν μπορεί να ασχολείται με την αντίκρουση σκόπμων και αντεθνικών συκοφαντιών που προσπαθούν να συνδέσουν ανόμοια και τυχαία γεγονότα. Δεν έχουν καμία σχέση το κλείσιμο των εργοστασίων, όπου οι τράπεζες έχουν ισχυρό μερίδιο, οι δυσκολίες των καταναλωτών να ανταπεξέλθουν στους δανειοληπτικούς όρους και τα πανωτόκια και η κατάργηση των κλαδικών συμβάσεων. Εκτός αν όλα αυτά συνδέονται με την ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας.

◆ Στην πρώτη γραμμή για την ανάπτυξη των επιχειρήσεων (Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών)

Να και οι άλλοι αναξιοπαθόντες, μάρτυρες της ανόρθωσης της Ελληνικής Οικονομίας. Αφρανεύς εργάτες της πατρίδας. Ανθρωποι του χρέους και του καθήκοντος. Παιδιά του λαού, που ήταν άξια και πήγαν μπροστά. Οι βιομήχανοι για το καλό των εργαζομένων, των συνεργατών τους δηλαδή, όλο και ζητάνε. Αφού είναι για καλό, δεν είναι σε καμία περίπτωση τυχαίο ότι ζητάνε, όπως και οι τραπεζίτες, κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων. Σ' αυτή τη χώρα το 'χετε καταλάβει ότι είμαστε μια ωραία ατμόσφαιρα. Μέχρι να αρχίσουν να πέφτουν τα γιαιούρτια. Οχι αυτά τα έστρα λάιτ του ΠΑΜΕ, που είναι για το θεαθήναι, για τις κάμερες και τις ψήφους. Τα άλλα, τα καλά, τα ληγμένα. Φτιαγμένα με τις αυθεντικότερες πρώτες ύλες που χρησιμοποιούν οι Έλληνες γαλακτοβιομήχανοι. Γιαούρτι. Η πρώτη ύλη για την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

◆ Ανάπτυξη, απασχόληση, κοινωνική συνοχή (Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών)

Τώρα, όπως καταλάβατε, έδεσε το γλυκό. Σόρι, το γιαούρτι. Αλλά κινδυνεύουμε, ρε παιδί μου. Εχουμε και μια βραδυφλεγής βόμβα στα... πόδια μας. Το ασφαλιστικό. Στα άλλα το υπουργείο δεν ανακατεύεται. Τα εργοστάσια κλείνουν, λόγω της ελευθερίας της αγοράς. Τις κλαδικές συμβάσεις τις χειρίζονται οι κοινωνικοί εταίροι. Ο ΣΕΒ, οι τραπεζίτες και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Σε όσους ισχυρίζονται ότι τίποτα δεν είναι τυχαίο, το υπουργείο απαντάει: Η μόνη σχέση που έχει το ξανάνοιγμα του ασφαλιστικού με τις κλαδικές συμβάσεις είναι ότι όλα αυτά γίνονται για την ανάπτυξη, την απασχόληση, την κοινωνική συνοχή. Όλα τα άλλα είναι συμπτώσεις.

ΠΑΛΣΕΤΑΝΕ

Η διπλανή πόρτα

Νορβηγικό, ερωτικό, ψυχολογικό θρίλερ, απ' αυτά που γυρίζονται κατά δεκάδες και που πραγματικά δεν έχει να προσφέρει τίποτα στο θεατή, πέρα από την αίσθηση που προκαλούν ορισμένες σαδομαζοχιστικές σκηνές.

Ελένη Σταματίου

Και η σύναξη και το θέμα δημιουργούσαν το ιδανικό περιβάλλον για να εξαπολύσουν οι υπουργοί της κυβέρνησης Καραμανλή, προεξάρχοντας του Αλογοσκούφη, ένα νέο μπαράζ προπαρασκευαστικών πυρών για το γκρέμισμα του οχυρού που ακούει στο όνομα «απομεινάρια της κοινωνικής ασφάλισης». Ήταν μια ημερίδα με διοργανωτές το Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο και την Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδας με θέμα «Η επίλυση του Ασφαλιστικού πρώτης προτεραιότητας για τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης οικονομικής σταθερό-

να βιώσιμο το ασφαλιστικό μας σύστημα με τις υφιστάμενες συνθήκες, θα έπρεπε ήδη να διαθέτει αποθέματα τουλάχιστον της τάξης των 400 δισεκατομμυρίων ευρώ». Άλλο ένα χοντρό ψέμα. Ενα αυθαίρετο νούμερο, για να δημιουργούνται εντυπώσεις και να λειτουργεί η κινδυνολογία. Καμιά αναλογιστική μελέτη μέχρι τώρα δεν έχει καταλήξει σε ένα τέτοιο συμπέρασμα. Το νούμερο είναι πάρα πολύ φουσκωμένο και αυτό μπορεί να το διαπιστώσει κανείς με μια σύγκρισή του με τον προϋπολογισμό του ΙΚΑ, που είναι ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός οργανισμός της

πίζουν κάθε χρόνο οι αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων και των ασφαλιστικών οργανισμών, άλλο αν δεν κάνουν τίποτα για να την καταπολεμήσουν. Όταν δεν μιλά για την εισφοροδιαφυγή-εισφοροκλοπή, πώς να μιλήσει για τη ληστεία των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων επί δεκαετίες;

Μετά την κινδυνολογία ήρθε το χάδι του στοργικού πατέρα. Μην ανησυχείτε, δεν θα καταργήσουμε το ασφαλιστικό σύστημα αλλά θα το κάνουμε «ήπια προσαρμογή». «Δεν μπορούμε να ξεκινήσουμε από μηδενική βάση».

πυλώνας», η ιδιωτική ασφάλιση.

Στο ίδιο μήκος κύματος ο Παναγιωτόπουλος, έβγαλε τη λεοντή του «κόκκινου Πάνου» και φόρσε το φράκτο του «υπεύθυνου πολιτικού», για να κατακεραυνώσει τις «αγγυλώσεις» και να αποφανθεί ότι στον αιώνα μας δεν ισχύουν όσα ισχύουν τον προηγούμενο αιώνα.

Κατόπιν τούτων, οι εκπρόσωποι των ασφαλιστικών εταιριών δεν είχαν καμιά αναστολή να αναφερθούν αναλυτικότερα στον «τρίτο πυλώνα», να αξιώσουν περισσότερες διευκολύνσεις και προνόμια και να ζητήσουν κυ-

Σαν να μην άλλαξε μια μέρα

Σχεδόν μισός αιώνας πέρασε από το βασιλικό πραξικόπημα του 1965, που οδήγησε στα Ιουλιανά και μετά στη χούντα, και ο τέως βασιλιάς «θυμήθηκε» να μας αποκαλύψει (στο πάντα πρόθυμο «Βήμα» του Λαμπράκη), ότι ένας από τους συντάκτες των διαβόπτων επιστολών που έστειλε τότε στον Γ. Παπανδρέου ήταν ο ιδιοκτήτης και εκδότης της «Ελευθερίας» Π. Κόκκας, κολλητός του Μητσοτάκη.

Η στήλη δεν έχει σκοπό να ασχοληθεί με τα γεγονότα εκείνης της εποχής και την μετά μισό αιώνα «αυτοκριτική» του Γλιξμπουργκ (δεν αξίζει τον κόπο, άλλωστε). Όμως, σε ένα ενδιαφέρον (από την άποψη της παράθεσης πληροφοριών) άρθρο του Βίκτωρα Νέτα στην «Ελευθεροτυπία» (31.1.06) διαβάζουμε ότι ο Κόκκας «συγκρούστηκε με τον πρωθυπουργό του 53%, ζητώντας να τοποθετηθεί δικός του άνθρωπος διοικητής της Εθνικής Τράπεζας και όχι φίλος του συγκροτήματος Λαμπράκη». Ο Παπανδρέου -σύμφωνα με το Νέτα- τοποθέτησε στη διοίκηση της Εθνικής τον μέχρι τότε υπουργό Συντονισμού Γ. Μαύρο και «στον Πάνο Κόκκα πρόσφερε ως "δώρο" μια νέα τράπεζα: Μετέτρεψε τον ΟΒΑ (Οργανισμός Βιομηχανικής Αναπτύξεως) σε τράπεζα με την επωνυμία ΕΤΒΑ (Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως) και τοποθέτησε διοικητή τον Πορφυρογένη, φίλο του εκδότη της "Ελευθερίας"». Στη συνέχεια, ο Νέτας παραθέτει στοιχεία για το πως ο Λαμπράκης πατρωνόριζε την κυβέρνηση των αποστατών.

Γίνονταν τέτοια πράγματα τότε; Υπήρχε διαπλοκή; Δικαιούμαστε να θέσουμε αυτά τα ερωτήματα γιατί είναι γνωστή η φιλολογία που λέει ότι η ονομασθείσα διαπλοκή είναι φαινόμενο των δυο τελευταίων δεκαετιών, στη διάρκεια των οποίων γιγαντώθηκαν τα ΜΜΕ, έγινε κυρίαρχος ο ρόλος της τηλεόρασης και έφυγαν από την εκδοτική πάτσα οι παραδοσιακοί εκδότες, παραχωρώντας τη θέση τους σε εργολάβους και προμηθευτές του Δημόσιου. Μιλούν για μια μετάλλαξη του συστήματος εξουσίας, που εγκυμονεί κινδύνους για τη δημοκρατία.

Βλέπουμε, όμως, ότι και πριν 40 χρόνια, το μακρινό 1965, όταν δεν υπήρχε τηλεόραση και στον Τύπο κυριαρχούσαν οι λεγόμενοι παραδοσιακοί εκδότες, τα ίδια πράγματα συνέβαιναν. Παζάρευαν με τις κυβερνήσεις και οι πρωθυπουργοί τους εξευμένιζαν παραχωρώντας τους ολόκληρες τράπεζες. Τις οποίες, βέβαια, οι εκδότες δεν τις ήθελαν από βίτσιο ή για να βολέψουν κάποια φιλαράκια τους, αλλά επειδή μέσα απ' αυτές έκαναν μπίζνες. Μπίζνες αφανείς, παραοικονομία όπως λένε, με αχυρανθρώπους τους φίλους τους που τοποθετούσαν στις διοικήσεις ασκώντας πιέσεις και εκβιασμούς στις κυβερνήσεις.

Υστερα από 40 χρόνια κάποιος θα βρεθεί να αποκαλύψει ανάλογα περιστατικά της περιόδου της μεταπολίτευσης. Για ανασχηματισμούς που έγιναν με υπαγόρευση «βαρόνων των μίντια», για τοποθετήσεις διοικητών ΔΕΚΟ και τραπεζών που αποφασίστηκαν σε μυστικούς δείπνους υπουργών και πρωθυπουργών με ανθρώπους των ΜΜΕ και εργολάβους-προμηθευτές και άλλα τέτοια... δημοκρατικά πράγματα. Είναι ναρκωτικό για να μάθουμε πώς το πολιτικό σύστημα (στο οποίο συμπεριλαμβάνονται οι εκδότες) κατάφερε να ρυθμίσει τα μεγάλα σκάνδαλα που ξέσπασαν τα τελευταία 20 χρόνια (Κοσκωτά, Τσάτσων κ.ά.).

Π.Γ.

■ Ασφαλιστικό

Νέα πυρά ιδεολογικής προπαρασκευής

τητας».

Και μόνο ο τίτλος είναι αρκετός για να μας προϊδεάσει για το περιεχόμενο της. Γι' αυτό και ο Αλογοσκούφης δε μάσησε τα λόγια του. Επιδόθηκε σ' ένα κρεσέντο κινδυνολογίας, επικαλούμενος χονδροειδώς ψεύτικα και παραποιημένα στοιχεία, για να στηρίξει τον ισχυρισμό του, ότι το ασφαλιστικό αποτελεί ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της οικονομίας. Για μια ακόμη φορά φτάνει οι εργαζόμενοι. Αυτοί που δουλεύουν σαν υποζύγια και με το ζόρι καταφέρνουν να επιβιώσουν χαρακτηρίζονται υπονομευτές των προοπτικών του έθνους, επειδή παίρνουν μια σύνταξη στα 65 τους χρόνια, το ύψος της οποίας για τη συντριπτική πλειοψηφία (πάνω από 80%) δεν ξεπερνά τα επίπεδα της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ.

Για να θεμελιώσει τον ισχυρισμό του ο Αλογοσκούφης επικαλέστηκε «διάφορες μελέτες», σύμφωνα με τις οποίες το έλλειμμα του ασφαλιστικού συστήματος αγγίζει ή και ξεπερνά το 200% του ΑΕΠ! Πού τις βρήκε αυτές τις μελέτες; Γιατί δεν μας τις δείχνει κι εμάς, για να κρίνουμε την αξιοπιστία τους, να δούμε τις παραδοχές τους; Ισχυρίστηκε ακόμη ότι «για να εί-

χώρας».

Είναι, όμως, πρόκληση να βγαίνει ο κορυφαίος υπουργός της κυβέρνησης και να λέει τέτοια χοντρά ψέματα, χωρίς ταυτόχρονα να αναφέρεται, έτσι για ξεκάθαρο βρε αδερφέ, στην εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή και εισφοροκλοπή, που την εντο-

Μ' άλλα λόγια, δεν θα καταργήσουμε τις συντάξεις, αλλά μη μας ρωτάτε να σας πούμε από τώρα τι ύψους σύνταξη θα παίρνετε και σε ποια ηλικία θ' αρχίσετε να την παίρνετε. Υπάρχει, βέβαια, και η λύση της συμπληρωματικής σύνταξης, γι' αυτό και πρέπει να ενισχυθεί ο «τρίτος

βερνητική στήριξη για να βάλουν χέρι στα λεγόμενα επαγγελματικά ταμεία, που θεσπίστηκαν με το νόμο Ρέππα.

Γιατί να μην είναι τόσο προκλητικοί οι υπουργοί και οι εκπρόσωποι των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών, όταν η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κάνει πως δεν καταλαβαίνει όταν ο ΔΣ του ΙΚΑ κατατίθεται εισήγηση που αποφαίνεται ότι «ένα από τα μεγάλα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος του ΙΚΑ είναι και η διαστρέβλωση της αρχής της ανταποδοτικότητας λόγω της χορήγησης των κατωτάτων ορίων συνταξιοδότησης» και ζητά «Χορήγηση των παροχών ανάλογα με τον αριθμό των ημερών εργασίας - Σύστημα Παροχών πλήρως ανταποδοτικό» (γράψαμε αναλυτικά σε προηγούμενο φύλλο της «Κ»); Πώς να μην είναι προκλητικοί κυβέρνηση και καπιταλιστές, όταν στην πρόσφατη συνεδρίαση της Εθνικής Επιτροπής Απασχόλησης ο πρόεδρος της ΟΚΕ (και επί σειρά ετών αντιπρόεδρος του ΣΕΒ) Ν. Αναλυτής εισηγείται αντιασφαλιστικά μέτρα και οι εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ Παναγόπουλος και Ρωμανιάς χαριεντίζονται μαζί του και βρίσκουν τις προτάσεις του ισορροπημένες;

Εισοδηματική πολιτική πείνας

Δεν αποτέλεσε κεραυνό εν αιθρία η ανακοίνωση της κυβερνητικής εισοδηματικής πολιτικής, που αφορά τους δημόσιους υπάλληλους και τους συνταξιούχους. Ήταν προδιαγεγραμμένη από την περίοδο που ψηφίστηκε ο κρατικός προϋπολογισμός και απέμενε απλώς η επίσημη ανακοίνωσή της. Η κυβέρνηση επέλεξε απλώς να την ανακοινώσει μ' ένα φαξ του γραφείου Τύπου του υπουργείου Οικονομίας (χωρίς καν δηλώσεις Αλογοσκούφη) και λίγες ώρες αργότερα διέρρηξε την ειδηση για τις υποκλοπές, για να σκεπάσει κάθε θόρυβο περί τα εισοδηματικά (σε καναδυό μέρες μπορεί να έχουμε και ανασχηματισμό, οπότε η επιχείρηση αποπροσανατολισμού θα έχει στεφθεί από πλήρη επιτυχία).

Η ανακοίνωση της εισοδηματικής πολιτικής συνέπεσε με την προκλητική άρνηση των τραπεζιτών να διαπραγματευθούν για την υπογραφή Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης και με τις εξίσου προκλητικές αξιώσεις του ΣΕΒ κατά τη διαδικασία διαπραγμάτευσης της νέας Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Έτσι, εργαζόμενοι και συνταξιούχοι βρίσκονται αντιμέτωποι με αλληπάλληλα τσουνάμι λιτότητας, που παίρνουν τη μορφή μιας πραγματικά τρομοκρατικής απειλής.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

